4

LIBER
PRECVM
PVBLICARVM
IN VSVM ECCLE-
siæ Chathedralis Chri-
sti Oxon.

Robertus Bereton

OXONIÆ,
Excudebat Iosephus Barnesius.
1615.

SENTENTIÆ.

SI impius egerit pœnitentiam pro omnibus peccatis ſuis, quæ operatus eſt, & cuſtodierit omnia præcepta mea, & fecerit judicium & juſtitiam, vitâ vivet, & non morietur: omnium iniquitatum ejus, quas operatus eſt, non recordabor; dicit Dominus. Ezech. 18.

Iniquitatem meam agnoſco, & peccatum meum contra me eſt ſemper. Pſal. 51.

Averte faciem tuã à peccatis noſtris: & omnes iniquitates noſtras dele. Pſal 51.

Sacrificium Deo, ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, ô Deus, ne contemnas. Pſal. 51.

Scindite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra, & convertimini ad Dominũ Deũ veſtrũ, quia benignus & miſericors eſt, patiens & multæ clementiæ, qui ſe ab inferẽdo malo contineat. Ioel. 2.

Tui Domini Dei noſtri eſt miſericordia & propitiatio, quia receſſimus à te, & non audivimus vocem Domini Dei noſtri, vt am- Daniel. 9.

ambularemus in lege ejus.

Ier 2. Psal.6. Corripe nos Domine, veruntamen in judicio & non in furore tuo, ne fortè ad nihilum redigas nos.

Mat. 3. Pœnitentiam agite, appropinquat enim regnum cœlorum.

Luc.15. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei, Pater, peccavi in cœlum & coram te; jam non ſum dignus vocari filius tuus.

Pſal.42. Non intres in judicium cum ſervo tuo Domine, quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

1.ioan.1. Si nos peccati expertes eſſe dicimus, fallimus nos ipſos, nec eſt in nobis veritas.

CHariſſimi fratres, Sacra Scriptura multis in locis nos commonefacit, vt multiplices noſtras offenſiones, & infinita peccata confiteamur & agnoſcamus, nec vllã in cõſpectu Dei diſſimulationem adhibeamus, ſed errata, quocunq; ex genere ſint, vniverſa, coram Deo denudemus, animo demiſſo ſynceróq; conteſtemur, vt culpæ tã ſalutaris agnitio, veniam ex ſumma Dei clementia conſequatur. Et quanquã peccata noſtra ſemper in oculis Dei collocanda ſunt, & nobi lamentabiliter cõmemoranda: tamen hoc in publico cœtu præcipuè

puè fieri debet; in quo primùm nos summas gratias agere convenit, propter vberrimam DIvini NUminis munificentiam, quæ nos omni genere beneficiorum cumulavit; deinde Dei bonitas excellens prædicanda est, attendendæ sunt Sacræ Scripturæ; postremò precibus ardentissimis emendicandum est à Deo, quicquid animorum status aut corporis requirit. ¶ Quapropter omnes vos qui præsentes hìc adestis, per Dei nomen obtestor, vt intimi sensus vestri, cum meo conjuncti pariter, ad cœlestis clementiæ thronum subvolent, & in hunc qui sequitur sermonem, succedatur.

Generalis confessio, ab vniversa congregatione dicenda, genibus flexis.

OMnipotens & clementissime Pater, tãquã oves perditæ peregrinati sumus, & à viis tuis aberravimus; Inventis & concupiscentiis cordis nostri nimiùm indulsimus; Sacrosanctas leges tuas violavimus; Quæ à nobis facienda fuerant omisimus, & quæ facienda non fuerant admisimus; In nobis nulla est salus. Quapropter, ô Domine, propitius esto nobis miserrimis peccatoribus: parce, ô Deus, peccata sua confitentibus; misericordiã concede resipiscenti-

tibus, juxta promiſſiones tuas humano generi in Chriſto Ieſu Domino noſtro benignisſimè revelatas. Ampliùs etiam cócede nobis, ô clementiſſime Pater, propter filium tuum & Servatorem noſtrum Ieſum Chriſtum, vt poſthàc piè, juſtè, ſobriéq; vitam noſtram inſtituamus, ad ſanctiſſimi tui nominis gloriam. Amen.

Abſolutio per Miniſtrum ſolum pronuncianda.

Omnipotẽs Deus, Pater Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui non vult mortẽ peccatoris, ſed potiùs vt recedat à malis ſuis moribus & vivat: dedítque poteſtatem ſuis Miniſtris, imò præcepit, vt populo ſuo pœnitenti abſolutionem, remiſſionemq; peccatorum ſuorum planè annuntiarent, ipſe ſingulis verè pœnitentibus, & ſacroſancto Evangelio haud fictè credentibus, condonat, eóſque certiſſimè abſolvit. Rogamus ergò, vt ille nobis veram pœnitentiam largiatur, ſanctúmq; ſuum ſpiritũ impertiat, vt quod hoc tempore agimus, id illi totum placeat: & reliqua etiam noſtra vita adeò pura ſit in hoc mundo, & ſancta, vt in futuro gaudium conſequamur æternum, per Chriſtum Dominum noſtrum.

Populus reſpondebit, Amen.

Tunc Miniſter ordietur, altâ voce, Orationem Dominicam.

PAter noſter qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnũ tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. Panem noſtrum quotidianũ da nobis hodiè. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. ~~Amen.~~ quia tuum est regnum, potentia et gloria, in saecula saeculorum. Amen.

Deinde Miniſter dicet.

DOmine, labia noſtra aperies.

Reſponſio.

Et os noſtrum annuntiabit laudem tuam.

Miniſter.

Deus in adjutorium noſtrum intende.

Reſponſio.

Domine ad adjuvandum nos feſtina.
Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto;
Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen. Allelu-ja.

Tunc canatur Pſalmus ſequens.

VEnite, exultemus Domino, jubilemus Deo ſalutari noſtro. Pſal. 95.

Præoccupemus faciem ejus in confeſſione: & in pſalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, &

rex magnus ſemper omnes Deos.

Quia in manu ejus ſunt fines terræ: & altitudines montium ipſius ſunt.

Quoniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud: & ſiccam manus ejus formaverunt.

Venite, adoremus, & procidamus, & ploremus ante Dominũ qui fecit nos: quia ipſe eſt Dominus Deus noſter, & nos populus paſcuæ ejus, & oves manus ejus.

Hodiè ſi vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda veſtra, ſicut in irritatione ſecundum diem tentationis in deſerto.

Vbi tentaverunt me patres veſtri, probaverunt, & viderunt opera mea.

Quadraginta annis offenſus fui generationi illi: & dixi, Semper hi errant corde.

Et iſti non cognoverunt vias meas: vt juravi in ira mea, Si introibunt in requiem meam.

Gloria Patri & Filio, & Spiritui ſancto: Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen.

Canticum D. Ambroſii, & Auguſtini.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli & vniver-

ſę

ſe poteſtates;

Tibi Cherubin & Seraphin, inceſſabili voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Pleni ſunt cœli & terra majeſtatis gloriæ tuæ.

Te glorioſus Apoſtolorum chorus.

Te Prophetarum laudabilis numerus.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, ſancta confitetur Eccleſia;

Patrem immenſæ majeſtatis;

Venerandum tuum, verum, & vnicũ Filium;

Sanctum quoque paracletum Spiritum.

Tu rex gloriæ Chriſte.

Tu Patris ſempiternus es Filius.

Tu ad liberandum ſuſcepturus hominẽ, non horruiſti Virginis vterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuiſti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei ſedes, in gloria Patris.

Iudex crederis eſſe venturus.

Te ergò quæſumus tuis famulis ſubveni, quos pretioſo Sanguine redemiſti.

Æterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum Domine: et benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos vsq; in ęternũ.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, & in seculum seculi.

Dignare Domine, die isto, sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi, non confundar in æternum.

Aut Hymnus.

Daniel.3. Benediciteomnia opera Domini Domino, laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite angeli Domini Domino, laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite cœli Domino: laudate et superexaltate eum in secula.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Domino: laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite omnes virtutes Domini Domino: laudate et superexaltate eũ in secula

Benedicite Sol & Luna Domino: laudate

te

te & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſtellæ cœli Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite omnis imber & ros Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite omnis ſpiritus Dei Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ignis & æſtus Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite frigus et æſtas Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite rores et pruina Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite gelu et frigus Domino : laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite glacies et nives Domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite noctes et dies Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite lux & tenebræ Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite fulgura & nubes Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicat terra Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite montes & colles Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite vniverſa germinantia in ter-

ra Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite fontes Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite maria & flumina Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite cete & omnia quæ moventur in aquis Domino: laudate & ſuperexaltate in ſecula.

Benedicite omnes volucres cœli Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite omnes beſtiæ & pecora Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite filii hominum Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicat Iſrael Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite ſacerdotes Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſervi Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſpiritus & animæ juſtorum Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite ſancti & humiles corde Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino: laudate & superexaltate eum in secula.

Gloria Patri, & Filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in secula seculorum. Amen.

Deinde sequatur lectio secunda, quâ finitâ, canatur Hymnus Zachariæ.

BEnedictus Dominus Deus Israel: quia visitavit et fecit redẽptionẽ plebi suę. Luc.1.

Et erexit cornu salutis nobis: in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt, prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris: et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti.

Iusiurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum: daturum se nobis.

Vt sine timore de manu inimicorũ nostrorum liberati serviamus illi,

In sanctitate et justitia coram ipso: omnibus diebus nostris.

Et tu puer Propheta Altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini, para-

tare vias ejus.

Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi ejus: in remiſſionem peccatorum eorum.

Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri: in quibus viſitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in tenebris, et in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui ſancto. Sicut erat in principio, et nũc, et ſemper, et in ſecula ſeculorum. Amen.

Aut Pſalmus.

Pſal. 100. IVbilate Deo omnis terra: ſervite Domino in lætitia.

Introite in conſpectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos, et non ipſi nos.

Populus ejus et oves paſcuæ ejus, introite portas ejus in confeſſione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus, quoniam ſuavis eſt Dominus, in æternum miſericordia ejus: et vſque in generationẽ et generationem veritas ejus. Gloria patri. &c. Sicut erat. &c.

De-

Deinde dicatur, Ministro & Populo stantibus.

CRedo in Deum Patrem omnipotẽtem, Creatorem cœli & terræ. Et in Iesum Christum filium ejus vnicum Dominũ nostrum, Qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria virgine, Passus sub Põtio Pilato, Crucifixus, mortuus, et sepult⁹, Descendit ad inferna, Tertiâ die resurrexit à mortuis, Ascẽdit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis, Inde venturus est judicare vivos & mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, Et vitam æternam. Amen.

Post hæc sequuntur per totum annum, ad Matutinas & Vespertinas, hæ preces, omnium genibus religiose flexis.

Minister.

Dominus vobiscum.

Responsio.

Et cum spiritu tuo.

Minister.

Oremus. Kyrie eleyson, Christe eleyson, Kyrie eleyson.

De-

Deinde à Ministro & tota Ecclesia dicatur altâ voce.

Pater noster qui es in Cœlis, &c.

Minister erigens se, dicet.

Ostende nobis Domine misericordiā tuā.

Responsio.

Et salutare tuum da nobis.

Minister.

Domine salvum fac Regem.

Responsio.

Et exaudi nos cùm invocamus te.

Minister.

Sacerdotes tui induantur Justitiâ.

Responsio.

Et sancti tui exultent.

Minister.

Salvum fac Populum tuum Domine.

Responsio.

Et benedic Hæreditati tuæ.

Minister.

Da pacem Domine in diebus nostris.

Responsio.

Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

Minister.

Cor mundum crea in nobis ô Deus.

Responsio.

Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à nobis.

Collecta pro pace.

Minister.

Oremus.

DEus autor pacis, & amator, quem nôsse, vivere, cui servire, regnare est: protege ab omni oppugnatione supplices tuos, vt qui in tua protectione confidimus, nullius hostilitatis arma timeamus; per Christum Dominum nostrum. Amen.

Collecta pro Gratia.

DOmine sancte Pater omnipotens æterne Deus, qui nos ad principium hujus diei pervenire fecisti, tuâ nos hodiè serva virtute, vt in hac die ad nullum declinemus peccatum, nec vllum incurramus periculũ, sed semper ad tuam justitiam faciendam, omnis nostra actio, tuo moderamine dirigatur, per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Symbolum Athanasii.

QVicunq; vult salvus esse: ante omnia opus est vt teneat Catholicam fidem.

Quam nisi quisq; integram inviolatámque servaverit: absque dubio in æternum peribit.

Fides autem Catholica hæc eſt, vt vnum Deum in Trinitate, & Trinitatem in vnitate veneremur.

Neq; confundentes perſonas: neq; ſubſtantiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſona Patris: alia Filii, alia Spiritus ſancti.

Sed patris & filii & ſpiritus ſancti vna eſt divinitas: ęqualis gloria, coæterna maieſtas

Qualis Pater, talis Filius: talis Spiritus ſanctus.

Increatus Pater, increatus Filius: increatus Spiritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Filius, immenſus Spiritus Sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius: æternus Spiritus ſanctus.

Et tamē nō tres ęterni: ſed vnus ęternus.

Sicut non tres increati, nec tres immenſi: ſed vnus increatus, & vnus immenſus.

Similiter, omnipotens Pater, omnipotens Filius: omnipotens Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipotentes: ſed vnus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius: Deus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres dii: ſed vnus eſt Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius: Dominus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres Domini: sed vnus est Dominus.

Quia sicut singulatim vnamquanq; personam Deum ac Dominum confiteri Christianâ veritate compellimur: ita tres Deos aut Dominos dicere, Catholicâ religione prohibemur.

Pater à nullo est factus: nec creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est: non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre & Filio est: non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Vnus ergò Pater, non tres patres, vnus Filius, non tres filii: vnus Spiritus sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus: sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt & coæquales.

Ita vt per omnia, sicut jam suprà dictum est: & vnitas in trinitate, & trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergò salvus esse: ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad ęternam salutem: vt incarnationem quoq; Domini nostri Iesu Christi fideliter credat.

Eſt ergò fides recta, vt credamus & confiteamur: quòd Dominus noſter Ieſus Chriſtus Dei filius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtantia *P*atris ante ſecula genitus: & homo ex ſubſtantia Matris in ſeculo natus.

*P*erfectus Deus, perfectus homo: ex anima rationali & humanâ carne ſubſiſtens.

Æqualis Patri ſecundùm divinitatem: minor *P*atre ſecundùm humanitatem.

Qui licet Deus ſit & homo: non duo tamen, ſed vnus eſt Chriſtus.

Vnus autem non converſione divinitatis in carnem: ſed aſſumptione humanitatis in Deum.

Vnus omninò non confuſione ſubſtantiæ: ſed vnitate perſonæ.

Nam ſicut anima rationalis & caro vnus eſt homo: ita Deus & homo vnus eſt Chriſtus:

Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra: deſcendit ad inferos, tertiâ die reſurrexit à mortuis.

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: inde venturus eſt judicare vivos & mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines reſurgere habent cum corporibus ſuis: &

red-

reddituri sunt de factis propriis rationem.
Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: qui verò mala, in ignem æternum.
Hæc est fides Catholica, quam nisi quisque fideliter, firmitérq; crediderit: salvus esse non poterit.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

ORDO VESPERARVM, per totum Annum.

Sacerdos sive Minister dicet.

Pater noster qui es in cœlis, &c.

Deinde.

DOmine labia nostra aperies.

Responsio.

Et os nostrum annunciabit laudē tuam.

Minister.

Deus in adjutorium nostrum intende.

Responsio.

Domine ad adjuvandum nos festina.
Gloria, &c. Sicut, &c.

Allelu-ia.

Deinde canitur.

Luc. 1. MAgnificat anima mea Dominum.
Et exultavit ſpiritus meus : in Deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt: & ſanctum nomen ejus.

Et miſericordia ejus à progenie in progenies: timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede: & exaltavit humiles.

Eſurientes implevit bonis: & divites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſrael puerum ſuum : recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt ad patres noſtros : Abrahā & ſemini ejus in ſecula. Gloria, &c.

Vel Pſalmus.

Pſal. 93. CAntate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit.

Salvavit ſibi dextera ejus: & brachium ſanctum ejus.

Notum fecit Dominus ſalutare ſuum: in conſpectu Gentium revelavit juſtitiam ſuam.

Re-

Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ: & veritatis ſuæ domui Iſrael.

Viderunt omnes termini terræ: ſalutare Dei noſtri.

Iubilate Domino omnis terra: cantate, & exultate, & pſallite.

Pſallite Domino in cithara, in cithara & voce pſalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Jubilate in conſpectu regis Domini: moveatur mare & plenitudo ejus, orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, ſimul montes exultabunt à conſpectu Domini: quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in juſtitia; & populos in æquitate.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c.

Lectio Secunda ex novo Teſtamento: poſt quam finitam, canatur Canticum Simeonis.

NVnc dimittis ſervum tuum Domine ſecundum verbum tuum, in pace. Luc. 2.

Quia viderunt oculi mei: ſalutare tuum,

Quod paraſti: ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentiũ: & gloriam

triam plebis tuæ Israel.

Gloria patri,&c.Sicut erat in principio.

Vel.

Psal.67. DEus misereatur nostri,& benedicat nobis:illuminet vultum suũ super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate: & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructũ suum.

Benedicat nos Deus Deus noster,benedicat nos Deus: & metuant eum omnes fines terræ.

Gloria Patri,&c. Sicut erat,&c.

Collecta secunda ad Vesperas, pro Pace.

DEus à quo sancta desideria, recta consilia,& justa sunt opera,da servis tuis illã, quam mundus dare non potest, Pacem, vt corda nostra mandatis tuis dedita,& hostium sublatâ formidine,tẽpora sint tua protec-

tectione tranquilla; per Iesum Christũ Dominum nostrum. Amen

Collecta tertia pro Dei adiutorio aduersus omnia pericula.

ILlumina quæsumus Domine Deus tenebras nostras, & totius noctis insidias tu à nobis repelle propitius; per Dominum nostrum Iesum Christum. Amen.

Hæ duæ suprà scriptæ Collectæ, dicuntur ad Vesperas per totum Annum, absq; variatione.

Finis Vespertinarum precum.

SEQVITVR LETANIA ET *Supplicationes, cantandæ diebus Dominicis, ferijs quartis, & sextis, atq; alijs temporibus, cùm per Ordinarios ordinatum fuerit.*

PAter de cœlis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cœlis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili redēptor mundi Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili redemptor mundi Deus, miserere nobis, &c.

Spiritus Sancte Deus, à Patre, & Filio procedens, miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus Sancte Deus, à Patre, &c.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, tres personæ, vnus Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, & gloriosa Trinitas, &c.

Ne memineris Domine iniquitatum nostrarum, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris, parce Domine, parce populo tuo, quem redemisti precioso sanguine tuo, & ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis Domine.

Ab omni peccato, malo, & infortunio, ab insidijs diaboli, ab ira tua, & æterna dãnatione:

Libera nos Domine.

A cœcitate cordis, Superbia, Ambitione, Hypócrisi, Ira, Odio, Malitia, & Discordia:

Libera nos Domine.

A fornicatione & alijs omnibus peccatis mortalibus, & à tentationibus carnis, mundi, & diaboli:

Li-

Libera nos Domine.

A fulgure & tempeſtate, à plaga & peſtilentia, fame, bello, latrocinio, & morte ſubitanea:

Libera nos Domine.

Ab omni ſeditione & conſpiratione, à falſis & hæreticis dogmatibus, à duritia cordis, & contemptu verbi & mandati tui:

Libera nos Domine.

Per myſterium ſanctæ incarnationis, nativitatis, circumciſionis, baptiſmi, jejunii, tentationis tuæ:

Libera nos Domine.

Per Agônem & ſanguineum ſudorem, per crucem & paſſionem, per pretioſam mortem & ſepulturam, per glorioſam reſurrectionem, & aſcenſionem tuam in cœlos, & adventum Spiritus ſancti:

Libera nos Domine.

In tempore tribulationis & proſperitatis noſtræ, in hora mortis & in die judicii:

Libera nos Domine.

Te rogamus, ô Deus, nos peccatores exaudias, vt Eccleſiam tuam ſanctam Catholicam regere & gubernare digneris.

Te rogamus audi nos.

Vt famulum tuum Iacobum, Regem & gubernatorem noſtrum clementiſſimum,

in vera tui adoratione, in justitia & sancti-
tate vitæ confirmare & custodire digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt ejus mentem in tua fide, tui amore & timore, vt semper in te confidat, & vt in omnibus honorem & gloriam tuam quærat & promoveat, dirigere digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt eum servare & defendere. & ei victoriam contra omnes hostes suos concedere digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt Episcopos, pastores, & ministros Ecclesiæ, verâ cognitione & recto intellectu verbi tui illuminare, & vt tam doctrinâ quàm vitâ illud promoveant:

Te rogamus audi nos.

Vt consiliarios regios, & totam Nobilitatem Regni, gratiâ, sapientiâ & intellectu illustrare digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt Magistratui nostro benedicere, eíq; gratiam cõferre, vt exequatur justitiam, & custodiat veritatem:

Te rogamus audi nos.

Vt populo tuo vniverso benedicere, eúmq; servare digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt

Vt omnibus Gẽtibus vnitatem, pacem, & concordiam donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt mentes noſtras ad verum amorem & timorem tui inflammare, & ad mandatorũ tuorum obſervantiam inclinare velis:

Te rogamus audi nos.

Vt populo incrementum gratiæ, vt verbum tuum humiliter audiat, & puro corde amplectatur, & fructus ſpiritus proferat, donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt errantes & deceptos in viam veritatis revocare digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt ſtantes confirmare, imbecilles ſuſtẽtare, & cadentes erigere, ac Sathanam ſub pedibus noſtris conculcare velis:

Te rogamus audi nos.

Vt defendas, juves, conſolêris omnes in periculis, neceſſitatibus, & moleſtiis conſtitutos:

Te rogamus audi nos.

Vt peregrinantibus terrâ maríq;, parturientibus, ęgrotantibus, et infantibus, captivis, et incarceratis ſuccurrere velis:

Te rogamus audi nos.

Vt pupillis et orphanis, viduis, deſolatis

et oppreſſis, proſpicere digneris:

Te rogamus audi nos.

Vt omnibus hominibus miſerearis:

Te rogamus audi nos.

Vt inimicis et perſecutoribus noſtris ignoſcas, et eorum corda ad pœnitentiam convertere velis:

Te rogamus audi nos.

Vt fructus terræ dare et conſervare digneris, vt ſuo tempore piè eis vtamur:

Te rogamus audi nos,

Vt veram pœnitentiam et remiſſionem peccatorum nobis largiri, negligentias et ignorantias nobis condonare, gratiã Sancti Spiritus, et emendationem vitæ nobis donare digneris:

Te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Fili Dei, te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Dona nobis pacem.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi:

Miſerere nobis.

Chriſte audi nos.

Chriſte audi nos.

Kyrie eleyſon.

Kyrie eleyſon.

Chriſte eleyſon.

Christe eleyson.

Kyrie eleyson.

Kyrie eleyson.

Pater noster qui es in cœlis, etc.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo.

Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

Neq; secundum iniquitates nostras retribue nobis.

Oremus.

DEus misericors Pater, qui contritorum non despicis gemitum, & mœrentium non spernis affectum, adesto precibus nostris, quas tibi in angoribus nostris effundimus, eásq; clementer suscipere dignare, vt quicquid contra nos diabolicæ atq; humanæ moliuntur adversationes, ad nihilũ redigatur, & consilio tuæ pietatis elidatur, vt nos tui servi, nullis infestationibus læsi, in Ecclesia tua sancta tibi gratias referamus: Per Iesum Christum Dominum nostrum.

Exurge Domine, adiuva nos, & libera nos propter nomen tuum.

Deus auribus nostris audivimus, Patres nostri annuntiaverunt nobis opera admiran-

randa, quæ operatus es in diebus eorum, & in diebus antiquis.

Exurge Deus, adiuva nos, & libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, &c. Sicut erat, &c. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos Christe.

Respice clementer afflictiones nostras.

Aspice dolorem cordis nostri.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne audi orationes nostras.

O fili David, miserere nobis.

Et nunc et semper dignare exaudire nos ô Christe.

Christe exaudi nos: Exaudi nos clemẽter Domine Iesu Christe.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam:

Sicut speramus in te.

Oremus.

INfirmatates nostras quæsumus Domine benignè respice, & propter gloriam nominis tui, mala omnia, quæ justè pro peccatis nostris meremur, à nobis clemẽter averte: & præsta, vt in cunctis adversitatibus omnem nostram fiduciam collocẽmus in misericordia tua, & tibi semper in puritate vitę serviamus, ad gloriam tui nomi-

minis: per vnicum mediatorem noſtrum & advocatum Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pro Rege.

O Domine Pater noſter cœleſtis, qui maximus potentiſſimúſq; es Rex regum & Dominus dominantium, omnium principum ſolus & vnicus moderator & gubernator, qui ab excelſo & ſummo throno tuo, omnes mundi incolas intuêris, ſupplicitèr te rogamus, vt Regem noſtrum Iacobum, clementer & benigno vultu reſpicere digneris, & eũ tui ſancti Spiritus gratiâ ita adimplere, vt ſemper ad tuam volũtatem perficiendam dedit⁹, in vijs tuis ambulet. Accumula in eum cœleſtia tua dona, vitam illi felicem & diuturnam largire, vt diu feliciterq; regnet, hoſtes omnes ſuperet ſuos, & poſt hanc vitam gloriâ perfruatur æternâ; per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pro Regina & Regia ſobole.

OMnipotens Deus, qui promiſiſti te patrem electis tuis & eorum ſemini futurum; humiliter rogamus, vt Annæ gratioſiſſimæ Reginæ noſtræ, Carolo Principi, & Friderico Electori Palatino, vnà cum Eliza-

lizabetha Vxore, & eorum ſobole, benedicas; Spiritu tuo Sancto illos imbuas, gratijs cœleſtibus locupletes, omni felicitatum genere adornes, eóſq; tandem ad regnum immortale perducas, per Ieſum Christum Dominum noſtrum. Amen.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, prætende ſuper famulos tuos Pontifices & Miniſtros & ſuper cunctas congregationes illis commiſſas, ſpiritum gratiæ ſalutaris, & vt in veritate tibi complaceant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde, per Advocatum & Mediatorem noſtrũ Ieſum Christum. Amen.

Precatio Divi Cryſoſtomi.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui nobis gratiam dediſti, vt hoc tempore vnanimiter congregati, preces noſtras ad te offerremus, quíq; polliceris, vbi duo vel tres congregati fuerint in tuo nomine, te eorum ſupplicationes clementer exauditurum, petimus, vt vota & preces tuorum famulorum, prout tibi videbitur eorum ſaluti maximè expedire, perficias, & præſta nobis in hac vita tuæ veritatis cognitionẽ, & in futura, vitam æternam. Amen.

2. Corinth. 13.

Gra-

GRatia Domini nostri Iesu Christi, charitas Dei, & communicatio sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amē.

Pro Pluvia petenda, tempore necessitatis.

DEus pater cœlestis, qui per filium tuum vnigenitum promisisti vniversis tuum regnum et ejus justitiam quærentibus, omnia huic vitæ necessaria, da nobis quæsumus in hac nostra necessitate, pluviam et imbres tempestiuos, vt terræ fructus, ad corporis nostri consolationem, tui nominis honorem, recipere possimus: per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Pro Aeris serenitate.

Domine Deus, qui propter peccata hominis semel submersisti mundum vniversum, octo hominibus solùm exceptis, et posteà singulari ductus misericordiâ, promisisti illum nunquam penitùs submergēdum, supplices te rogamus, etsi ob iniquitates nostras has pluviæ et aquarum invndationes sumus commeriti, digneris tamen nos ad veram pœnitentiam convertere, et talem nobis tribuere cœli serenitatem, vt terræ fructus tempore oportuno recipiamus, tuóq; hoc supplicio admoniti, vitam nostram emendare discamus, atq; ob tuam

n nos clementiam, tuas laudes et honores, ī perpetuò celebrare valeamus; per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Tempore Caritatis & Famis.

DEus pater cœlestis, cujus beneficio pluvia decidit, terra fit frugifera, animantia crescun t, et pisces multiplicantur: intuere quæsumus afflictiones populi tui, et largire, vt hæc penuria caritásq; annonæ, quam nunc justissimè propter peccata nostra patimur, bonitate misericordiæ tuæ vertatur in copiam et abundantiam. Hæc nobis clementissime pater concede, propter amorem Iesu Christi Domini nostri, cui tecũ & Sancto Spiritui, laus, honor, et gloria in omnem æternitatem. Amen.

Tempore Belli.

OMnipotens Deus, Rex regum, et omniũ gubernator, cujus potentiæ nulla creatura resistere potest; cui proprium est peccatores punire, et eorum misereri, qui verè agunt pœnitentiã, serva et libera nos, suppliciter te petimus, à manu inimicorum: reprime eorum superbiam, minue malitiam, dissipa illorum machinationes et astutias, vt nos tuis armis muniti, semper servemur ab omnibus periculis, ad glorificandũ te, qui es vnicus victoriæ largitor; propter

me:

merita vnigeniti filii tui Domini nostri Iesu Christi. Amen.

Tempore pestis, mortalitatis, sive morbi.

OMnipotens Deus, qui tempore Regis David, in ira tua, septuaginta millia hominum peste interfecisti, et tamen tuæ misericordię memor, conservasti reliquos, miserere nostri miserorum, qui nunc variis morbis et gravi mortalitate affligimur, vt quemadmodum angelum tuum à supplicio inferendo cessare jussisti, ita quoque nunc et hanc pestem à nobis amovere digneris: per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

DEus, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe has precationes nostras, vt quos delictorum catena miserè constringit, clementia tuæ misericordiæ liberè absolvat, propter merita Iesu Christi, nostri Mediatoris vnici. Amen.

Gratiarum actiones.

I. *Pro pluvia.*

DOmine Deus cœlestis Pater, qui gratiosâ tuâ providentiâ descendere facis in terram imbrem matutinum & serotinum, vt fructus in vsum hominum proferre pos-

ſit; reverenter tibi gratias agimus, quòd tibi placuerit, in ſumma noſtra neceſſitate pluviam temporaneam in tuam hæreditatem demittere; quæ arentem eam jam & fatiſcentem, ad ſummum ſervorum tuorum ſolatium, & nominis tui gloriam gratioſè refeciſti, per miſerationes Ieſu Chriſti Domini noſtri. Amen.

2. *Pro aëris ſerenitate.*

DOmine Deus noſter, qui juſtiſſimè nos, per nuperam hanc pluviarum & vndarum plagam, humiliaſti; & tamē ex ſumma tua miſericordia animas noſtras languentes tempeſtivâ ſerenitate & aëris mutatione refocillaſti: laudamus & glorificamus nomen tuum pro hac tua immenſa bonitate; tuamq; miſericordiam ſemper prædicabimus à generatione in generationem, per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrū. Amen.

3. *Pro rerum plenitudine & abundantia.*

PAter miſericordiarum, qui ex infinita tua bonitate, humiles & devotas ſupplicationes Eccleſiæ tuæ exaudiſti; & caritatem & inopiam noſtram, in copiam & abundantiam clementer convertiſti; pro tam ſingulari benignitate gratias tibi, quas men-

mentes nostræ capere possunt, maximas agimus, simul obsecrantes, vt hanc nobis felicitatem velis esse diuturnam, vt terra nostra reddat proventum suum, ad tuam gloriam & nostram consolationem, per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

4. *Pro pace & victoria.*

OMnipotens & æterne Deus, qui servis tuis pro fortissimo munimento esse soles, adversus faciem inimicorum suorũ, immensas tibi laudes & gratias agimus, quòd ab ingentibus periculis, quibus hostes nos implicârant, potenter liberaveris: Tuæ solius bonitati ascribimus, quòd non objecti fuerimus tanquam præda illorum dentibus; humiliter supplicantes, vt misericordiam hanc tuam nobis perpetuò continuatam velis; quò totus orbis intelligat, te nobis salvatorem & potentem vindicem semper adesse, per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

5. *Pro liberatione à peste, vel morbida aliqua contagione.*

O Domine Deus, qui pro peccatis nostris nos vulnerasti, & pro transgressionibus, nuperâ hac horrendâ tuâ, & tremenda visitatione consumpsisti; & nunc

tamen in medio Iudicij, miſericordiæ memor animas noſtras è mortis faucibus eripuiſti: Noſmetipſos paternæ tuæ bonitati totos offerimus, animas nempe noſtras & corpora à te redempta in hoſtiam viventē, ſemper laudantes & magnificantes miſericordias tuas in medio congregationis tuæ, per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Vel ſic.

SVpplices agnoſcimus, ô miſericors pater, quòd omnia judicia quæ in lege tua juſtiſſima denunciantur, in capita noſtra meritiſſimè devolvenda fuerunt, propter multiplices tranſgreſſiones & duritiem cordium noſtrorum: Veruntamen quia ex viſceribus miſerationum tuarum, humiliationem noſtram exilem licet & indignam reſpicere, & luem hanc tabificam, quâ nuper afflicti ſumus clementer avertere, noſq; priſtinæ ſanitati, & vocem exultationis ac lætitię domibus noſtris reſtituere dignatus es: laudum propterea ſacrificia & gratiarum actiones Divinæ tuæ Majeſtati offerimus; gloriam tui nominis perpetuò celebrantes, & tuam in nos ſalutem & providentiam ſemper collaudantes, per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum.

LIBER PSALMORVM.

Psal. 1.

BEATVS vir ille, qui nec ambulavit in consilio impiorum, nec in via peccatorum stetit, nec in consessu irrisorum sedit.
2 Sed in lege Domini voluntas eius, inque lege ejus meditabitur die ac nocte.
3 Erit hic veluti arbor plantata secus rivos aquarum, quæ fructum suum suo reddit tẽpore, cujus folium non defluit; & quodcũque ediderit prosperè cadet.
4 Non sic impii, sed tanquam quisquiliæ, quas dispellit ventus.
5 Idcircò nõ surgent impii in iudicio, neq; peccatores in cœtu iustorum.
6 Quoniam novit Dominus viam iustorũ: via autem impiorum peribit.

Psal. 2.

QVare cum tumultu Gentes concurrunt, & Populi inane meditantur?
2 Concursant reges terræ, & principes vnâ consultant adversus Dominum & adversus Christum eius.
3 Rumpamus vincula eorum, & lora eorũ

à nobis abjiciamus.
4 Qui ſedet in cœlis ridet, Dominus ſub-
ſannabit eos.
5 Tum loquetur ad eos in ira ſua, & in fu-
rore ſuo terrebit eos.
6 Ego verò conſtitui regem meum ſuper
Sion montem meum Sanctum.
7 Recenſebo decretum, Dominus dixit ad
me, Filius meus es tu, ego hodiè genui te.
8 Poſtula à me, dabóq; Gentes, vt ſint hę-
reditas tua, & terminos terræ, vt ſint poſ-
ſeſſio tua.
9 Sceptro ferreo confringes eos, veluti va-
ſa figulina comminues eos.
10 Nunc ergo ſapite, ô reges, erudimini
judices terræ.
11 Servite Domino in timore, & exultate
cum tremore.
12 Oſculamini Filium, ne iraſcatur & pe-
reatis à via, cùm repentè exarſerit furor e-
jus: beati omnes qui ſperant in eo.

Pſal. 3.

Oda ſeu carmen Davidis, quum fugeret metu Abſalom filij ſui.

QVam multi ſunt, ô Domine, hoſtes
mei? quàm multi qui adverſus me in-
ſurgunt?

2 Multi dicunt animæ meæ, Nulla est isti
ſalus in Deo. Sela.
3 At tu Domine clypeus es pro me, gloria
mea, quique caput meum extollis.
4 Voce mea ad Dominum clamabo, &
reſpōdebit mihi de monte ſancto ſuo. Sela.
5 Ego iacui & dormivi, atque evigilavi,
quoniam Dominus me ſuffulcit.
6 Nō metuo à decem millibus populi, qui
circunquaque me obſident.
7 Exurge Domine, ſerva me.
8 Deus meus, quoniam percuſſiſti omnes
hoſtes meos in maxillam, dentes impiorum
contriviſti.
9 Domini eſt ſalus, ſuper populum tuum
benedictio tua. Sela.

Pſal. 4.

Carmen Davidis, præfecto cantorum ad inſtrumenta muſica.

O Deus iuſtitia mea, qui me exaudis ad te clamantem, & in anguſtiis conſtitutum in latitudinem educis, miſerere mei, & exaudi orationem meam.
2 O viri quovſq; gloriam meam ad igno-
miniam? quouſque diligetis vanitatem, &
quæretis mendacium? Sela.
3 Et ſcitote, quòd Dominus ſelegerit ſibi

 bo-

bonum, Dominus exaudiet quum clamavero ad eum.
4 Contremiſcite, & ne peccetis, cogitate in corde veſtro in cubili veſtro, & ſilete. Sela.
5 Sacrificate ſacrificia juſtitię, & ſperate in Domino.
6 Multi dicunt, Quis det bona videre? leva ſignum ſuper nos, nempe lucem vultûs tui ô Domine.
7 Dediſti lætitiam in corde meo, à tempore quo frumentum eorum atq; muſtum eorum aucta ſunt.
8 In pace ſimul jacebo & dormiam, quoniam tu Domine ſolus es, qui me in tuto collocas.

Pſal. 5.

Carmen Davidis lyricum præfecto cantorum.

AVſculta verbis meis ô Domine, murmur meum intellige.
2 Attende vocem clamoris mei rex meus & Deus meus, quoniam ad te orabo.
3 O Domine, mane audies vocem meam, quia mane accommodabo me tibi, & ſpeculabor.
4 Quoniam tu nō es Deus, cui placeat impie-

pietas,non habitabit tecum maliria.
5 Non consistent coram oculis tuis insani;
tu odisti omnes qui operantur iniquita-
tem.
6 Perdes eos qui loquuntur mendacium,
virum sanguinarium & fraudulentum aver-
satur Dominus.
7 Ego autem fretus multitudine bonitatis
tuæ ingrediar domum tuam, adorabo ad
templum sanctum tuum in timore tuo.
8 Domine duc me in justitia tua propter
adversarios meos, & muni coram me viam
tuam.
9 Quoniam nihil recti est in ore ejus, inti-
mum eorum corruptiones, guttur eorum
sepulchrũ apertum,linguâ suâ blandiuntur.
10 Perage eos reos,ô Deus,cadant à cõsi-
liis suis, propter multitudinem scelerum
suorum propelle eos:nam rebelles in te fu-
erunt.
11 Et lætentur omnes qui te fidũt, perpe-
tuò vocibus lætis perstrepent,te eos prote-
gente,exultabunt in te qui diligunt nomen
tuum.
12 Quoniã tu benedices iusto ô Domine,
veluti lancea cinget eum bona voluntas
tua.

Psal. 6.

Carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica in octava.

DOmine, ne in furore tuo me arguas, neq; in æstu tuo me castiges.
2 Miserere mei Domine, quoniam debilis
sum: sana me Domine, quoniam contra me
facta sunt ossa mea.
3 Sed & anima mea territa est vehemen-
ter, & tu Domine quousq;?
4 Redi Domine, eripe animam meã, prop-
ter bonitatem tuam serva me.
5 Quoniam non est memoria tui in morte,
in sepulchro quis te celebret?
6 Defatigatus sum in gemitu meo, fluctua-
re facio tota nocte lectum meum, lachrymâ
meâ grabbatum meum liquefacio.
7 Corrosa est facies mea præ indignatio-
ne, atq; vetusta facta est propter omnes ho-
stes meos.
8 Discedite à me quotquot operamini ini-
quitatem: quoniam Dominus exaudivit vo-
cem fletus mei.
9 Audivit Dominus supplicationẽ meam,
Dominus orationem meam suscepit.
10 Pudefiẽt igitur & consternabũtur val-
dè cuncti hostes mei, vertentur & subitò
pudefient.

Psal. 7.

Arcanum Davidis, quod cecinit Domino de negotiis Chus filii Iemini.

DOmine Deus meus in te confisus sum,
serva me ab omnibus qui me persequũ-
tur, & eripe me:
1 Ne corripiat iste tanquam leo animam
meam, dilaceret nemine eripiente.
2 Domine Deus meus, si istud commisi, si
est perversitas in manibus meis;
3 Si ei qui mihi pacis fœdere junctus fu-
it, malum rependi, imò si destitui infestan-
tem me absque causa:
4 Persequatur hostis animam meam, &
assequatur, & conculcet in terram vitam
meam, & deducat gloriam meam in pulve-
rem. Sela.
5 Exurge Domine in furore tuo, exaltare
in commotionibus hostium meorum, & ex-
citare ad me judicio quod præcepisti.
6 Et cœtus populorum te circunstet, hu-
jusq; rei gratiâ in altum revertere.
7 Dominus iudicet populos, me quoq; iu-
dica, ô Domine, secundum justitiam meam,
& integritatem meam quæ est in me.
8 Cesset quæso malitia impiorum, iustũq;
dirige, explorator cordium & renum, ô

Deus juste.
10 Clypeus meus in Deo est, servatore e-
orum qui candido sunt pectore.
11 Deus judex justus est, & Deus commo-
vetur indignatione per singulos dies.
12 Si non conversus fuerit, sed expolierit
gladium suum, arcum suum tetenderit, &
instruxerit eum;
13 Et paraverit sibi jacula lethifera, sagit-
tas suas ardentes fabricatus fuerit:
14 En parturiet vanitatem: nam concepit
molestiam, & pariet mendacium.
15 Foveā excidit & effodit eam: & incidit
in foveam quam fecit.
16 Ærumna quā mihi intendit, recidet in
caput ejus, & violentia ejus, in verticem ip-
sius recumbet.
17 Celebrabo Dominū secundum justiti-
am ejus, & canam nomini Domini altissimi.

Psal. 8.

*Carmen Davidis de torcularibus, præfec-
to cantorum.*

DOmine Dominus noster, quàm magni-
ficum est nomē tuum in universa terra,
ut des laudem tuam supra cœlos!
2 Ex ore infantium & lactentium fundâ-
sti robur propter inimicos tuos, ut retūdas
ho-

hostem, & sese vindicantem.
3 Equidem suspiciam cœlos tuos, opus di-
gitorum tuorum, lunam & stellas, quas tu
præparasti.
4 Ecquid est homo mortalis, vt memoriā
ejus habeas: & filius hominis, vt eum invi-
sas?
5 Paululum siquidem est, quo Deo inferio-
rem illum fecisti, tantâ eum gloriâ & deco-
re cinxisti.
6 Dominum eum operum, quæ manus tuę
paraverunt, constituisti, cuncta ejus pedi-
bus subdidisti;
7 Greges & armenta vniversa, etiam fe-
ras sylvestres.
8 Volucres quæ in aere, & pisces qui in
mari versantur, & quicquid per maris i-
tinera transit.
9 Domine Dominus noster, quàm magni-
ficum est nomen tuum in vniversa terra!

Psal. 9.

*Carmen Davidis ad erudiendum puella-
rum chorum, præfecto cantorum.*

Celebrabo Dominum in toto corde meo,
omnia admiranda opera tua narrabo.
2 Lætabor & exultabo in te, canā nomini
tuo, ô Supreme.

3 Dum agentur hostes mei retrorsum, impingent, & à facie tua peribunt.
4 Quoniam tu judicium meum & litem meam iudicasti, sedisti pro tribunali judex juste.
5 Increpuisti Gentes, perdidisti impium, nomen eorum abolevisti in sempiternum.
6 Vastitates, ô hostis, in vniversum finem habent: vrbes excidisti, periit memoria eorum cum ipsis.
7 At Dominus perpetuò regnat, paravit tribunal suum ad judicium.
8 Et is judicabit orbem in justitia, & populis ex æquitate ius dicet.
9 Asylum erit Dominus oppresso, asylum inquam temporibus afflictis.
10 Te nitentur qui noverunt nomen tuū: non enim deseris, ô Domine, eos qui te studiosè quærunt.
11 Canite Domino qui habitat in Sió, annuntiate in populis consilia ejus.
12 Quoniã requirens sanguines, memor eorum erit, neque obliviscitur clamoris afflictorum.
13 Miserere mei Domine, respice afflictionem meam, quam ab ijs qui me odio habēt persero, attolle me de portis mortis.
14 Vt narrē omnes laudes tuas in portis filiæ

filiæ Sion; exultabo in salute tua.
15 Defixæ sunt Gentes in fovea quā pa-
rârunt, reti quod absconderunt irretitus
est pes eorum.
16 Notus factus est Dominus judiciū fa-
ciens, in opere manuum suarum irretitus
est impius. Higaion: Sela.
17 Rélabētur impij ad inferos, omnes gē-
tes quæ obliviscuntur Dei.
18 Neque enim perpetuò oblivioni dabi-
tur inops, neque vana semper erit expecta-
tio afflictorum.
19 Exurge Domine, ne prevaleat mortalis,
judicentur Gentes in conspectu tuo.
20 Præfice illis magistrū, ô Domine, dis-
cant Gentes se mortales esse. Sela.

Psal. 10.

Secundum Hebræos hic incipit decimus Psalmus.

CVr tam procul absistis ô Domine? cur
abscondis te tempore quo affligimur?
2 In insolentia impij ardet afflictus: com-
prehendantur in sceleratis consilijs quæ
cogitant.
3 Quoniam laudat impium pro desyderio
animi sui, avarum beatū dicit, blasphemat
Dominum.

Im-

4 Impius in altitudine nasi sui nil pensi habet, in omnibus sceleratis cogitationibus suis non est Deus.
5 Instituta ejus cruciatum afferunt, idque omni tempore: altè sublata sunt è conspectu ejus judicia tua, in omnes adversarios suos efflat.
6 Dicit corde suo, Non nutabo; quia per secula ero absque incommodo.
7 Os ejus perjurio, dolis, & vsura scatet, sub lingua ejus afflictio & vanitas.
8 Sedet in atrijs insidians, clàm trucidat innocentem, oculi ejus ad inopum turbam intenti sunt.
9 Insidiatur in occulto, quemadmodũ leo in lustro suo, insidias struit, vt corripiat afflictum, afflictum inquam corripiat, cum in rete suum pertraxerit.
10 Cõteritur, opprimitur, ac cadit viribus ejus miserorum turba.
11 Dixit in corde suo, Deus oblitus est, avertit faciem suam ne vnquam videat.
12 Exurge ô Domine Deus, attolle manũ tuam, afflictorum ne obliviscaris.
13 Cur enim impius blasphemaret Deum, diceretque in corde suo, te non requisiturum?
14 At vidisti, etenim tu afflictionem & indi-

di-

dignationem intueris, vt des manibus tuis:
tibi miſerorum turba ſe committit; qui pu-
pillo ſoles eſſe adiutor.
15 Contere brachium impij, malumq; cũ
impietate eius inquires, nec invenies.
16 Dominus rex in ſempiternum & vltrà,
Gentes de terra ejus interierunt.
17 Vota pauperũ audiviſti Domine, tu di-
riges cor eorum, auris tua illos attendet.
18 Vt vindices pupillum & attritũ: ne vl-
trà mortalis prognatus è terra graſſetur.

Pſal. XI.

Davidis carmen, præfecto cantorum.

IN Domino ſperavi: quomodo dicitis a-
nimæ meæ, devola è monte veſtro, ceu
volucris?
2 Nam ecce impij tetenderunt arcum, ap-
târunt ſagittas ſuas ad neruum, vt integros
corde in caligine jaculentur.
3 Quoniam retia fracta ſunt, iuſtus quid
fecit?
4 Dominus in ſacroſancta regia ſua, Do-
mini ſolium in cœlis eſt, oculi ejus inſpici-
unt, palpebræ ejus filios hominum explo-
rant.
5 Dominus probat juſtum: impium autem
& violentiæ amantem odit animus ejus.

Plu-

6 Pluet super impios laqueos, ignē & sulphur, ventum tempestuosum ardentem: hęc sors calicis illorum.
7 Quoniam justus Dominus justitias diligit, rectum vultu suo intuetur.

Psal. 12.

Carmen Davidis præfecto cantorum ad octavam.

SErva Domine, quoniam deest beneficus, quia veraces ac fideles inter mortales desierunt.
2 Vana loquuntur quisq; cum proximo suo, labio blando: at corde duplici ac diverso loquuntur.
3 Excindet Dominus omnia labia falso blandiloqua, linguam grandiloquam.
4 Qui dicunt, Linguis nostris perrumpemus: labia nostra nobiscum sunt, quis Dominus noster?
5 Propter vastitatem afflictorum, propter gemitum inopum nunc exurgā, dicit Dominus, salutique restituam, & respirare eum faciam.
6 Eloquia Domini eloquia munda, vt argentum excoctum in catino terreo septies depuratum.
7 Tu Domine serva illos, custodi hunc à ge-

generatione ista in sempiternum.
8 Circumquaque enim oberrant impij.
quum evehuntur qui inter homines perdi-
tissimi sunt.

Psal. 13.
Præfecto cantorum carmen Davidis.

QVousque oblivisceris mei, ô Domine,
num perpetuò? quousque faciem tu-
am à me obscondes?
2 Quousque volutabo consilia in animo
meo, laborē quotidiè in corde meo? quous-
que superior me erit hostis meus?
3 Respice, responde mihi Domine Deus
meus, illumina oculos meos, ne in morte
obdormiam.
4 Ne dicat hostis meus, Prævalui ei: ne ge-
stiant qui me infestant, si nutavero.
5 At ego tuâ bonitate nitor, hinc exultat
cor meū tua salute: cantabo Domino, quo-
niam rependit mihi.

Psal. 14.
Davidis, præfecto cantorum.

DIxit stolidus in corde suo, Nō est Deus,
corrupta & abominanda studia sectan-
tur, nemo est qui quod bonum sit faciat.
2 Dominus è cælis super filios hominum
pro-

prospexit, vt videret num esset qui aut sa-
peret, aut studiosus Dei esset.
3 Sed cuncti defecerant, omnes pariter
corrupti erant, nullus erat qui quod bonū
est faceret, ne vnus quidem.
4 An non cognoverunt? omnes facinorosi
devorant populum meum, ac si panem vo-
rarent, Dominum non invocant.
5 Illic pavore consternabuntur: nam Deus
est in natione justorum.
6 Consilium afflicti pudefacitis, quòd Do-
minus sit spes ejus.
7 O vtinam è Sion salus contingat Israeli,
vt Dominus reducat captivitatem populi
sui, vt lætetur Iacob, gaudeatque Israel.

Psal. 15.
Carmen Davidis.

DOmine, quis habitabit in tabernaculo
tuo? quis in mōte tuo sācto requiescet?
2 Qui ambulat integer, & quod iustum est
operatur, quique in corde suo veritatem
loquitur.
3 Non obtrectat linguâ suâ, nec malefacit
proximo suo, nec sustinet probro indignè
affici vicinum suum.
4 Contemptus est in oculis ejus reprobus,
eos autem qui Dominum timent, honorat:
quod-

quodque juraverit, etiam si id damnosum sibi fuerit, non mutat.
5 Pecuniam suam non exponit ad fœnus, munus adversus innocentem nullum accipit: qui his rebus studuerit, is in æternum nunquam nutabit.

Psal. 16.

Insigne aureolum Davidis.

SErva me Deus, quoniam in te speravi.
2 Dixisti ô anima mea Domino, Dominus meus es tu, bonum meum nihil ad te.
3 Sanctis qui in terra sunt, & præclaris, ijs toto animo delector.
4 Multiplicent sanè idola sua, cupidè sectentur alienum, ego tamen non libabo libamina eorum quæ sunt de sanguine; neque assumam nomina eorum in labia mea.
5 Dominus est portio partis meæ, & calicis mei, tu sortem meam sustines.
6 Funiculi mensorij ceciderunt mihi in amœnis locis, quin insignis mihi hæreditas obvenit.
7 Laudabo Dominum qui mihi consuluit, sed & renes mei me noctu erudiunt.
8 Propono mihi Dominũ perpetuò, à dextris enim mihi est, ne nutem.
9 Propterea gaudebit cor meum, & exul-

tabit lingua mea: quin & caro mea in tuto
quiescet.
10 Neque enim deseres animã meã apud
sepulchrum, neque permittes vt beneficus
tuus videat foveam.
11 Ostẽdes mihi semitã vitę, satietas gau-
diorum in conspectu tuo est, jucunditates
in dextra tua perpetuò.

Psal. 17.
Precatio Davidis.

AVdi Domine justitiam, attende clamorẽ
meũ, ausculta precationi meæ de labijs
minimè dolosis prodeunti.
2 Prodeat à conspectu tuo judicium me-
um, oculi tui quæ recta sunt expendant.
3 Explorasti cor meum, invisisti nocte, ex-
coxisti me, nihil deprehendisti: cogitatio-
nes meæ os meum non sunt transgressæ.
4 Ego in humanis negotijs propter verbũ
labiorum tuorum cavi semitas grassatoris.
5 Firma gressus meos in orbitis tuis, ne
pedes mei nutent.
6 Ego te invoco, nam soles mihi annuere
ô Deus: præbe aurem tuam mihi, exaudi ser-
monem meum.
7 Insigniter ostende mihi bonitatem tuã,
tu qui servas dextera tua sperantes in te ab
iis

iis qui insurgunt.
8 Custodi me vt oculi pupillam, sub vmbra alarum tuarum me absconde:
9 Ab impiis qui me devastare solent, ab hostibus meis qui animam meam circumvallant.
10 Pinguedine suâ cõcluserunt, ore suo fastuosa loquuntur.
11 Modò itinera nostra obsident, oculos suos intendunt, vt tendant in terra.
12 Vt leo est qui prædę inhiat & sicut leunculus qui in lustro latitat.
13 Surge Domine, anteverte illum, deiice illum, libera animam meam ab impio, qui gladius tuus est.
14 A mortalibus istis, qui manus tua sunt, ô Domine à mortalibus huic seculo addictis, qui partem suam in hac vita expetunt; & de tuo penu imples ventrem eorum, vt satis habeant filii eorũ, sitq; quod nepotibus suis relinquant.
15 At ego in justitia cõtemplabor faciem tuam, satiabor quum evigilavero, specie tuâ.

Psal. 18.

Carmen præfecto cantorum, servi Domini, Davidis, qui loquutus est Domino verba

carminis huius, eo die quo liberavit eum Dominus de manu cunctorum inimicorum eius, de manu Saulis. Et dixit.

EX intimis visceribus diligam te Domine robur meum.

2 Dominus petra mea, propugnaculum meum, & ereptor meus.

3 Deus meus rupes mea, illo nitar, clypeus meus, & cornu salutis meæ, arx mea.

4 Dominum laude dignum invocabo, & ab inimicis meis servabor.

5 Circundederãt me funes mortis, & torrentes quidam hominum perditorum terruerant me.

6 Circumcinxerant me funes inferorum, laquei mortis anteverterant me.

7 Dum itaq; angebar, invocabam Dominum, & ad Deum meum clamabam, & exaudivit de templo suo vocem meam, vt primum clamor meus ad aures ejus pervenit.

8 Commovebatur ac contremiscebat terra, fundamenta montium concutiebantur & conquassabantur, quoniam ipse irascebatur.

9 Ascendebat fumus è naribus ipsius, & vorans ignis ex ore ejus, ita vt de eo carbones incenderentur.

10 Flectebat cœlos atq; descendebat, sub pe-

pedibus ejus caligo.
11 Vehebatur super Cherub, ac volabat, latus super alas venti.
12 Circũquaq; juxta se tenebras posuerat latibulo suo instar tabernaculorum, aquas atratas, densissimas nubes.
13 De fulgore qui coram eo erat, nubes ejus pertransierant, grando & carbones igniti.
14 Tonabat è cœlis Dominus, & Altissimus edebat vocem suam, grandinem atque carbones ignitos.
15 Sagitas suas ejaculabatur, disiiciebatq; eos: & fulgura multa, quibus consternatos eos reddidit.
16 Tum apparebãt profundissima aquarũ receptacula, retegebantur orbis fundamẽta ab increpatione tua Domine, à respiratione flatus nasi tui;
17 E sublimi demissa manu arripiebat me, atq; ex aquis vehementibus extrahebat.
18 Eripiebat me ab hostibus petentibus, de osoribus meis qui me superiores erant.
19 Qui me tempore calamitatis meæ præverterant: at Dominus fuit mihi fulcrum.
20 Educebat me in locum spatiosum, eripiebat me; favebat enim mihi.
21 Rependebat mihi Dominus juxta justitiam

tiam meam, & juxta puritatem manuũ mearum mihi retribuebat.
22 Observaveram enim vias Domini, neq; impiè à Deo meo defeceram.
23 Corã me enim cuncta eius instituta teneo, & mores eius à me non abiicio.
24 Integrè & cãdidè versor coram illo, & servo me nequid pravi designem.
25 Rependit itaq; mihi Dominus juxta justitiam meam, & juxta puritatem manuum mearum quæ fuit coram oculis ejus.
26 Qui bonitati studet, ei benignè facis: & erga virum simpliciter integrum, integrum te exhibes.
27 Cum candido candidè agis: cum eo verò qui pravus & incurvus incedit, tu quoq; perversè incedes.
28 Etenim populum afflictum tu servas, & oculos sublimes deprimis.
29 Quoniam tu illuminas lucernam meam, Dominus Deus meus tenebras meas illustrat.
30 Quoniam in te militares cuneos perrumpo, & in Deo meo murum transilio.
31 Via Dei integra est, eloquium Domini repurgatum: scutum est omnium in se sperantium.
32 Quis enim Deus præter Dominum?

aut quis est petra præter Deum nostrum?
33 Deus est qui me instruit heroicâ virtute,& viam meam expeditam facit.
34 Pedes meos pares facit pedibus cervarum,& in editis meis me collocat.
35 Instruit manus meas ad pugnam:datque vt arcum chalybeum brachiis meis cõfringam.
36 Tu protendis mihi clypeum salutis tuæ,dextera tua suffulcit me,& ex mansuetudine tua augustum me reddis.
37 Dilatas passum meum subtus me, ne vertebræ meæ vacillent.
38 Persequebar inimicos meos , & assequebar eos : nec revertebar donec eos internecioni darem.
39 Concido eos quo minùs surgere possint,cadantq; subtus pedes meos.
40 Instruis me ad bellum virtute heroicâ,prosternis sub me quotquot contra me insurgunt.
41 Efficis vt terga vertant mihi hostes mei, & vt perdam osores meos.
42 Clamabant,nec erat servator:ad Dominum,nec respondit eis.
43 Contundo eos vt pulverem ante vẽtum,vt lutum platearum eos comminuo.
44 Tu eripis me de contentionibus po-

puli,& constituis me caput Gentium: populus quem non novi servit mihi.
45 Mox vt auribus percipiebant, obsequebantur mihi, filii exteri mendaciter se mihi subiiciebant.
46 Alienigenæ marcescebant, pavebantque in penetralibus suis.
47 Vivat Dominus, & laudetur qui est petra mea, altus vehatur Deus salutis meæ.
48 Deus est qui donat vt vlciscar me, & subiicit mihi populos.
49 Qui educit me ex hostibus meis, tu ô Domine in sublime ducis me ab his qui contra me insurgunt, ab eo viro qui mihi vim & iniuriam intentat eripis me.
50 Hanc ob causam celebrabo te in Gētibus ô Domine, & nomini tuo canam.
15 Propter magnitudinem salutis qua regem tuum ditas, & beneficiijs prosequeris Christum tuum Davidem, & semen ejus in perpetuum.

Psal. 19.

Carmen Davidis præfecto cantorum.

Cœli enarrant gloriam Dei: & extensio opus manuum ejus annuntiat.
2 Dies diei succedens eloquitur sermonē, & nox nocti indicat scientiam.

3 Non est illis sermo, non verba, neque
auditur vox eorum.
4 In omnem tamen terram exivit regula
eorum, & in fines orbis terrę, verba eorum:
soli posuit tentorium in eis.
5 Et is velut spõsus ex vmbraculo suo pro
dit, lætus velut heros quispiam ad decur-
rendam viam.
6 Ab extremo cœlorum egressus ejus, re-
cursus ejus vsq; ad extrema eorum, nec est
qui se ab æstu illius abscondat.
7 Lex Domini integra est, convertens ani-
mam: testimonium Domini verum, imperi-
tis sapientiam suppeditans.
8 Decreta Domini recta sunt, cor exhila-
rantia: præceptum Domini repurgatum, il-
luminans oculos.
9 Timor Domini mundus, perstans perpe-
tuò: judicia Domini vera, simúlque justa.
10 Magis expetibilia, quàm sit aurum vel
præstantissimum atque plurimum, & dulci-
ora melle & favo stillantibus.
11 Etiã servus tuus perspicuè illis admo-
netur, in illorum observantia multa merces
est.
12 Errores quis animadvertat? ab occultis
meis repurga me.
13 Quin & flagitia averte à servo tuo, ne
domi-

dominentur mihi:tum integer ero,& inno-
cens à quovis grandiori ſcelere.
14 Sint verba oris mei,& meditatio cordis
mei grata in conſpectu tuo,ô Domine, pe-
tra mea & vindex meus.

Pſal. 20.

Carmen Davidis præfecto cantorum.

EXaudiat te Dominus quum in anguſtia
fueris, in tuto collocet te nomen Dei
Iacob.
2 E ſanctuario ſuo auxilium tibi ferat, at-
que è Sion te ſuffulciat.
3 Memor ſit omnium munerum tuorũ, &
holocauſtum tuum pingue æſtimet. Sela.
4 Det tibi juxta cor tuum, & omne conſi-
lium tuum perficiat.
5 Ovabimus in ſalute tua & in nomine Dei
noſtri ſigna triumphantes erigemus: perfi-
ciet enim Dominus omnes petitiones tuas.
6 Nunc agnoſco quòd Dominus vnctum
ſuum ſervârit, quódque exaudierit eum de
cœlis ex ſanctuario ſuo virtute ſalvifica
dexteræ ſuæ.
7 Hi in curribus, illi in equis fidant, nos
autem nominis Domini Dei noſtri mentio-
nem faciemus.
8 Illi ſuccubuerunt & corruerunt: nos au-
tem

tem perstitimus & corroborati sumus.
9 Dominus servabit regem: quo die invo-
caverimus, nos exaudiet.

Psal. 21.

Carmen Davidis præfecto cantorum.

DOmine in virtute tuâ lętabitur rex & in
salutari tuo quàm impendiò gestiet.
2 Desiderium cordis sui dedisti ei, & quæ
precatus est labijs suis, non negasti. Sela.
3 Nam benedictionibus optimis præve-
nisti eum, imposuisti capiti ejus coronam
auream.
4 Vitam petijt abs te, & dedisti illi longi-
tudinem dierum in seculum & vltrà.
5 Magna est gloria ejus propter salutem
quam ei contulisti, honorem & splendorem
posuisti super eum.
6 Quoniam posuisti eum vt omni genere
bonorum perpetuò affluat, exhilarasti eum
gaudio vultus tui.
7 Nam rex fidit Domino, & in bonitate
Altissimi non nutabit.
8 Offendit manus tua omnes hostes tuos,
dextera tua offendit omnes qui te odio ha-
buerunt.
9 Velut accensum fornacem reddidisti e-
os in tempore irę tuę, Dominus in ira sua
de-

devoravit eos & ignis consumpsit eos.
10 Fructum eorum è terra perdidisti, & semen eorum de filiis hominum.
11 Quoniam moliti sunt adversus te malum cogitârunt scelus quod perficere non poterant.
12 Posuisti enim illos humerum, & nervo tuo in faciem eorum collimasti.
13 Evehere Domine vertute tuâ, canemus & celebrabimus potentiam tuam.

Psal. 22.

Præfecto cantorum carmen Davidis de cerua matutina.

DEus meus, Deus meus, cur deseruisti me, vt longè abes à salute mea, à verbis rugitus mei?
2 Deus meus invoco per diem, & non respondes: per noctem, nec est silētium mihi.
3 Et tu sanctus sessor laudum Israelis.
4 In te speraverunt patres nostri, speraverunt, & liberasti eos.
5 Ad te clamaverunt, & liberati sunt, te fidebant, neque pudefacti sunt.
6 Ego autem vermis sum, & non vir, opprobrium hominum, & contemptus à populo.
7 Quicunque me aspiciunt subsannāt me,

di-

distendunt labia movent caput, dicentes.
8 Retulit omnia ad Dominum, eripiat e-
um, liberet eum quoniam deamat eum.
9 At tu is es qui me ex vtero extraxisti, in
te fisus sum pendens adhuc ab vberibus
matris meæ.
10 In te côiectus sum à partu, ab vtero ma
tris meæ Deus meus es tu.
11 Ne subducas te longiùs à me, quoniam
afflictio adest, nec est qui adiuvet.
12 Tauri multi circũdederunt me, præva-
lidi ex Basan vndique cinxerunt me.
13 Aperverunt contra me os suum, sicut
leo rapiens & rugiens.
14 Effusus sum velut aqua, dissociãtur om-
nia ossa mea, factumque est cor meum sicut
cera, liquefactum intra viscera mea.
15 Exaruit vt testa virtus mea, lingua mea
adheręscit faucibus meis, & in pulverem
mortis redegisti me.
16 Nam circundederunt me canes, cœtus
malorum cinxit me, ceu leo manus meas &
pedes meos.
17 Numerarem omnia ossa mea, hi verò cũ
voluptate intuentur & aspiciunt.
18 Partiti sunt sibi vestimenta mea, & de
veste mea sortiti sunt.
19 Sed tu ô Domine, ne sis procul, ô virtus
mea

mea, vt me adjuves propera.
20 Eripe à gladio animam meam, de ma-
nu canis vnicam meam.
21 Serva me ab ore leonis, & à cornibus
vnicornium eripe me.
22 Narrabo nomē tuum fratribus meis,
in media congregatione laudabo te.
23 Qui timetis Dominum laudate eum,
omne ſemen Iacob celebrate eum, metuite
eum omne ſemen Iſraelis.
24 Quia non deſpexit nec averſatus eſt
adflictionem pauperis, neque avertit ab eo
faciem ſuam, ſed quum clamaret ad eum
audivit.
25 De te eſt laus mea in concione mag-
na, vota mea coram timentibus ipſum per-
ſolvam.
26 Comedent humiles, & ſatiabuntur,
laudabunt Dominum qui quærunt eum,
vivet cor veſtrum in ſeculum.
27 Memores erunt, & convertentur ad
Dominum omnes fines terræ, proſternent
ſe ante faciem tuam omnes familiæ Genti-
um.
28 Quia Domini eſt regnum, & ipſe gen-
tibus dominatur.
29 Comedent & adorabunt omnes pin-
gues terræ, coram eo genua flectent omnes
qui

qui in pulverem descendunt, quia animam
suam non in vita servavit.
30 Posteritas serviet ei, ac cẽsebitur Domino ad nationem.
31 Venient & annuntiabunt populo nascituro iustitiam eius quam præstitit.

Psal. 23.
Carmen Davidis.

DOminus pastor meus est, non egebo.
2 In pascuis herbidis accubare me facit, & ad aquas tranquillas me minat.
3 Animam meam revocat, ducit me in orbitis justitiæ propter nomen suum.
4 Etiam si eundum mihi sit per vallẽ vmbræ mortalis, nihil mali timebo: nam tu mecum es, virga tua & pedum tuum ipsa me consolantur.
5 Instrues coram me mensam è regione hostium meorum, vnguento caput meum delibutum reddes, & calix meus erit exuberans.
6 Sed & bonitas & benignitas tua prosequetur me cũctis diebus vitæ meæ & habitabo in domo Domini longissimis diebus.

Psal. 24.

Car-

Carmen Davidis.

DOmini eſt terra ipſa, & quidquid ea
continet: orbis & qui eum inhabitant.
2 Ipſe enim ſuper maria fundavit eam, &
ſuper flumina præparavit eam.
3 Quis conſcendet montem Domini? aut
quis in loco ſanctuarii eius conſiſtet?
4 Qui innocentes habet manus, & cor
repurgatum, qui animum ſuum ad vanita-
tem non extulit, inque fraudem non iurat,
5 Is accipiet benedictionem à Domino,
& iuſtitiam à Deo ſervatore ſuo.
6 Hæc natio eſt eorum qui eum inqui-
runt, Iacob ſunt qui quærunt faciem tuam.
Sela.
7 Tollite ô portæ capita veſtra, attolli-
mini fores ſempiternæ, & ingredietur Rex
ille glorioſus.
8 Quis eſt ille Rex, ille glorioſus? Domi-
nus fortis & heros, Dominus virtute belli-
ca inſignis.
9 Tollite ô portæ capita veſtra, attolli-
mini fores ſempiternæ, & ingredietur Rex
ille glorioſus.
10 Quis eſt ille Rex, ille glorioſus? Do-
minus exercituum, is Rex eſt ille glorioſus.
Sela.

Pſal. 25.

Davidis.

AD te ô Domine animum meum attollo.
2 Deus meus in te spero, ne pudefiam,
ne lætentur de me inimici mei.
3 Quin & non pudifient quicũque te ex-
pectant: pudefient autem hi qui prævari-
cantur abs te.
4 Vias tuas notas mihi fac ô Domine, &
assuefacito me semitis tuis.
5 Duc me in veritate tua, & assuefac me:
quoniam tu Deus servator meus es, te ex-
pecto tota die.
6 Memor sis miserationum tuarum, ô Do-
mine, & bonitatis tuæ, quoniam à seculo
sunt.
7 Peccatorum adolescentiæ meæ ac sce-
lerum meorum ne sis memor, memor autẽ
mei sis juxta benignitatem tuam, propter
bonitatem tuam ô Domine.
8 Bonus & rectus est Dominus, propte-
rea docebit peccatores in via.
9 Diriget mansuetos in judicio, & assue-
faciet mansuetos viæ suæ.
10 Cũctæ viæ Domini benignitas sunt &
veritas ijs qui fœdus & testimonia ejus ob-
servant.
11 Propter nomẽ tuum ô Domine, propi-
tius sis iniquitati meæ: multa enim est.

12 Quicunque timet Dominū, hunc diri-
get in via quam eliget.
13 Animus ejus in bonis morabitur, & se-
men ejus hæreditariò possidebit terram.
14 Secretum domini timentibus ipsum,&
fœdus suum illis notum faciet.
15 Oculi mei perpetuo ad Dominum: ille
enim explicat è reti pedes meos.
16 Respice in me,& miserere mei, nam v-
nicus,& afflictus sum.
17 Angustiæ cordis mei latissimæ factæ
sunt,ex angustijs meis educito me.
18 Aspice afflictionem & molestiā meam,
& aufer omnia peccata mea.
19 Considera hostes meos: nā multi sunt,
& violento odio odiunt me.
20 Custodi animam meam & libera me:
ne pudefiam,quandoquidem spē in te col-
loco.
21 Integritas & æquitas custodiant me,
quia te expecto.
22 Redime ô Deus Israelem ex omnibus
afflictionibus suis.

Psal. 26.
Davidis.

IVdica me Domine, quoniam innocenter
ambulavi:& Domino confisus non nuta-
bo.

2 Ex-

2 Explora me Domine, & tenta me, ex
coque renes meos & cor meum.
3 Nam bonitas tua mihi ob oculos est,&
ambulo in veritate tua.
4 Non sedéo cum hominibus vanis, &
ad fucatos non ingredior.
5 Cœtum malorum odi, & cum impiis
non sedebo.
6 Lavabo in innocentia manus meas, &
circundabo altare tuum Domine.
7 Vt edam vocem laudis, & enarrem
omnia mirabilia tua.
8 Domine dilexi habitationem domus
tuæ,& locum tabernaculi gloriæ tuæ.
9 Ne colligas cum peccatoribus animã
meam,& vitam meam cum sanguinariis.
10 In quorum manibus scelus præmedi-
tatum est,& dextera eorum plena est cor-
ruptorio munere.
11 At ego innocenter ambulo,redime me
& beneficus mihi esto.
12 Pes meus in recto constat: in cœtibus
laudabo Dominum.

Psal. 27.
Davidis.

DOminus lux mea,& salus mea, à quonã
timerem?

2 Dominus robur vitæ meæ, à quo expa-
vescerem?
3 Dum aciem instruerent adversum me
mali, vt devorarent carnem meam hostes
mei atque inimici mei, ipsi impegerunt &
corruerunt.
4 Si obsideant me castra , non timebit
cor meum: si ingruerit adversum me præli-
um, hac re nitar.
5 Vnum quiddam postulavi à Domino,
idq; requiram , nempe vt habitem in æde
Domini cunctis diebus vitæ meæ, vt videã
amœnitatem Domini, & lustrem templum
eius.
6 Quoniam abscondet me in tabernacu-
lo suo, in die adversitatis: occulet me in ab-
dito tentorii sui, in rupem extollet me.
7 Et nunc extollet caput meum super ho-
stes meos qui circum me sunt, & sacrifica-
bo in tentorio eius sacrificia cum iubilo,
canam, & hymnum dicam domino.
8 Audi ô Domine vocem meam qua te
invoco: beneficus esto mihi & exaudi me.
9 Tibi dixit cor meum.
10 O vultus mei, quærite Dominum: faci-
em tuam Domine placare conabor.
11 Ne abscondas ergo faciem tuam à me,
neq; averseris in ira servum tuũ: tu es auxi-
lium

lium meum, ne derelinquas me, neq; dese-
ras me Deus servator meus.
12 Nam vbi pater meus & mater mea de-
stituunt me Dominus colligit me.
13 Doce me Domine viam tuam, & ducito
me in semita recta, propter eos qui mihi in-
sidiantur.
14 Ne permittas me libidini eorum qui
mihi infesti sunt: constiterunt enim contra
me testes mendacs. & qui efflant iniuriam.
15 Si non credidissem me visurum cũ vo-
luptate bonum Domini in terra viventium.
16 Expecta Dominum, forte sit, & robore-
tur cor tuum, & expecta Dominum.

Psal. 28.
Davidis.

AD te Domine ô petra mea clamo, ne ob-
surdescas: ne si fortè obmutescas, simi-
lis reddar his qui in foveam descendunt.
2 Exaudi vocem deprecationum mea-
rum dum clamo ad te, dum attollo manus
meas ad adytum sanctuarii tui.
3 Ne me reputes inter impios, & inter e-
os qui patrant iniquitatem: qui cum prox-
imis suis pacificè quidem loquuntur, sed
malum meditantur cordibus suis.
4 Da illis juxta opus suum, & secundum

 ma-

malitiam ſtudiorum ſuorum, ſecundum o-
pus manuum eorum redde illis: redde illis
talionem dignam illis.
5 Quoniam non adverterunt animum o-
perationibus Domini, neque ad facturam
manuum ejus, diruet eos, & non extruet e-
os.
6 Laudandus Dominus, quoniam exau-
divit deprecationem meam.
7 Dominus robur meum, & clypeus me-
us, in ipſo ſperavit cor meum, & adiutus
ſum: hinc geſtit cor meum, & cantico meo
eum celebro.
8 Dominus robur eſt illorum, & robur
ſalutum vncti ſui ipſe eſt.
9 Serva populum tuum, & benedic hære-
ditati tuæ: paſce eos, & evehe illos in ſem-
piternum.

Pſal. 29.
Carmen Davidis.

TRibuite Domino qui virtute præſtatis,
tribuite Domino gloriam & robur.
2 Tribuite nomini Domini gloriam, ad-
orate Dominum in decore ſancto.
3 Vox Domini ſuper aquas, Deus glori-
oſus tonat, Dominus ſuper aquas multas.
4 Vox Domini in virtute, vox Domini in
mag-

magnificentia.
5 Vox Domini confringit cedros, confringit inquam Dominus cedros Libani.
6 Et subsilire facit eas sicut vitulum, Libanum quoq; & Sirion sicut filium vnicornium.
7 Vox Domini dissectas flammas ignis ejaculatur.
8 Vox Domini parturire facit desertum, parturire facit Dominus desertum Cades.
9 Vox Domini parturire facit cervas, renudat sylvas: at in templo eius cuncti gloriam dicunt.
10 Dominus sedet in diluvio, sedetq; Dominus rex in æternum.
11 Dominus dat fortitudinem populo suo, Dominus populum suum bonitate, & pace prosequitur.

Psal. 30.

Carmen dedicationis ædis oda Davidis

EXaltabo te ô Domine quòd me attrivisti, at non passus es vt de me hostes mei gauderent.
2 Domine Deus meus clamavi ad te, & sanasti me.
3 O Domine revocasti ab inferis animam meam, restituisti me quò minus in foveam

descenderem.
4 Canite Domino hymnum, qui experti
estis bonitatem ejus: celebrem reddite me-
moriam sanctitatis ejus.
5 Nam momentanea est ira ejus, vita vero
in beneplacito ejus, ad vesperā accedat fle-
tus licet, sub auroram tamen redit lætitia.
6 Equidem ego dicebam quum essem in
fœlicitate mea, In sempiternum nunquam
nutabo.
7 Tu enim Domine in benevolentia tua
collocaveras robur monti meo: protinus
vt abscondisti faciem tuam, conturbabar.
8 Hic ad te Dominum clamabam, & ad
Dominum meum deprecabar.
9 Quis vsus est sanguinis mei si in foveam
descenderim? num celebrabit te, aut veri-
tatem tuam annunciabit pulvis?
10 Exaudi me Domine, & beneficus esto
mihi, ô Domine sis mihi auxilio.
11 Convertisti mihi planctum meum in
chorum, soluisti mihi saccum, & amicivisti
me gaudio.
12 Propterea canet tibi quisq; gloriam,
& nō silebit: Dominus Deus meus in æter-
num celebrabo te.

Psal. 31.

Præfecto cantorum carmen Davidis.

IN te ô Domine ſpero, ne vnquam ſinas
me pudefieri, eripe me in tua juſtitia.
2 Inclina ad me aurem tuam, ilicò libera
me: ſis mihi rupes firma, domus munita, vt
me ſerves,
3 Nam petra mea & arx mea tu es: ideò
propter nomen tuum ducito, et minato me.
4 Educ me è reti quod abſcóderunt mi-
hi: quoniam tu es robur meum.
5 In manum tuam committo ſpiritũ me-
um, redemiſti enim me ô Domine Deus
verax.
6 Odio habui obſervantes funes vanita-
tis: ego autem in Domino ſperavi.
7 Exultabo & gaudebo de bonitate tua,
qui reſpexiſti afflictionem meam, et in an-
guſtijs animam meam agnoviſti.
8 Nec in manu hoſtis me incluſiſti, ſed
ſtatuiſti pedem meum in loco ſpatioſo.
9 Beneficus eſto mihi Domine, nam an-
guſtia mihi eſt: corroſus eſt præ indignati-
one oculus meus, anima, atque venter me-
us.
10 Detrita eſt præ dolore vita mea, et an-
ni mei præ gemitibus: corruit præ iniqui-
tate robur meum, et oſſa mea contabue-
runt.

11 A cunctis hostibus meis probrum factus sum, maximè etiam vicinis meis, familiaribus meis fui horrori, et qui me viderũt foris, a me fugerunt.
12 Oblivioni datus sum ex corde sicut mortuus: factus sum veluti vas quod perit.
13 Audivi enim crimina mihi à multis intendi, formido undique me circunstetit, dũ illi unà contra me consultarent, & ut caperent animam meam callidè cogitarent.
14 Ego verò in te speravi ô Domine, dixi, Deus meus es tu.
15 In manu tua sunt tempora mea, libera me de manu inimicorum meorum, et à persecutoribus meis.
16 Illumina vultum tuum super servũ tuũ, salvum me fac per bonitatem tuam.
17 Domine ne patiaris me pudefieri, quoniam te invoco; pudefiant potiùs impij, et compescantur apud inferos.
18 Obmutescant labia mendacia, quæ loquuntur veteratoriè, superbè, & contemptim adversus justum.
19 Quàm ampla sunt, quæ metuentibus te, bona reposuisti, et quæ jam effecisti coram filijs hominum qui in te sperant.
20 Abscondes illos in latibulo faciei tuæ à conspirationibus cujuscunque, abscondes

des eos in tabernaculo à contentione linguarum.
21 Laudandus Dominus : nam insigniter bonitatem suam mihi in urbe munita ostẽdit.
22 Ego cùm præceps fugerem, cogitabã, Proiectus sub abs te: at tu exaudisti vocem deprecationis meæ, quum ad te clamarem.
23 Diligite Dominum omnes boni ejus; fideles tuetur Dominus, et rependit cumulatè superbè agenti.
24 Estote fortes, roborabit ille cor vestrũ, quicunque speratis in Domino.

Psal. 32.

Erudiens carmen Davidis.

BEatus is est qui exoneratus est transgressione, et cujus peccatum tectum est.
2 Beatus homo cui Dominus iniquitatẽ non imputat, nec est in spiritu ejus dolus.
3 Dum quotidiè nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, contabuerunt ossa mea.
4 Nam dies noctésque ingravescebat super me manus tua, versus est succus meus in siccitates æstivas. Sela.
5 At postquam peccatum meum tibi notum feci, & iniquitatem meam non celavi,

po-

postéaquam cogitâram, Fatebor cõtra me transgressionem meam Domino : tu protinùs remisisti iniquitatem peccati mei. Sela.
6 Idcircò orabit ad te quisquis est bonus, in tempore dum invenire licet: equidẽ inundatio aquarum immanium, ad eum nõ pertinget.
7 Tu latibulum es mihi, idcircò ab afflictione custodies me : jubilis quibus ovare solent elapsi, circuncinges me. Sela.
8 Erudiam te, &, docebo te viã qua gradiaris; oculo meo tibi consulam.
9 Ne sitis velut equus & mulus, quibus non est intellectus, quorum maxillas lupato ac frœno nisi constringas, tibi non appropinquant.
10 Multi dolores impium, nitentem autẽ Domino beneficentia circumdabit.
11 Gaudete in Domino, & exultate justi: jubilate quotquot estis recto corde.

Psal. 33.

OVate justi in Domino, laus decet rectos.
2 Celebrate Dominum cithara, nablio, decachordo psallite ei.
3 Canite ei carmen novum, suaviter ludite instrumentis musicis, cum clangore tubæ.

4 Quoniam rectum est verbum Domini,
& omne opus ejus firmum.
5 Amat justitiam & judicium, terra bo-
nitate ejus repleta est.
6 Nam verbo Domini cœli facti sunt, &
spiritu oris ejus omnis exercitus eorum.
7 Congregat aquas maris vt cumulum,
reponit in penetralia abyssos.
8 Timeat igitur Dominum omnis terra,
metuant inquam ab eo vniversi qui habi-
tant orbem.
9 Quia quum ipse dicit, fit: & quùm prę-
cipit, extat.
10 Dominus irritum facit consilium Gen-
tium, & cogitationes Populorum dissipat.
11 Consilium autem Domini in sempiter-
num perstat, cogitata cordis ejus per om-
nia sæcula.
12 Fœlix ea gens quæ Dominũ pro Deo
habet, & populus quẽ ille sibi loco possessi-
onis hæreditariæ elegerit.
13 E cœlis despicit Dominus, intuetur
omnes filios hominum.
14 De firmo domicilio habitationis suæ
cunctos habitatores terræ speculatur.
15 Ipse omniũ corda pariter finxit, prop-
tereà intelligit omnia opera eorum.
16 Haud servatur rex, eò quòd multũ ha-
beat

beat exercitum:heros nequaquã per multã
virtutem suam pericula evadit.
17 Res fallax est equus ad præstandam sa-
lutem: quamlibet multo præditus robore,
neutiquam eripiet.
18 Ecce oculus Domini intendit in eos
qui se reverẽtur, et ad eos qui bonitatem
ejus expectant.
19 Vt liberet à morte animas eorum, et a-
lat eos in fame.
20 Animæ igitur nostræ expectent Do-
minum: ipse enim est auxilium nostrum, et
clypeus noster.
21 Nam in ipso gaudebit cor nostrum, eò
quòd sancto ipsius nomine nitimur.
22 Sit bonitas tua ô Domine super nos,
quemadmodum abs te pendemus.

Psal. 34.

*Davidis, cum mutaret habitum suum an-
te Abimelech, quumque eum expelleret, at-
que is abiret.*

LAudabo Dominũ omni tempore, sem-
per laus ejus in ore meo.
2 In Domino gloriabitur anima mea, au-
dient afflicti, et lætabuntur.
3 Magnificate Dominum mecum, et ex-
tollamus vnà nomen ejus.

4 Anxiè quærebam Dominum, & exaudivit me: ex omnibus pavoribus meis eripuit me.
5 Respicient ad illum, et confluent: nec suffundentur pudore facies eorum.
6 Afflictus iste invocavit, et Dominus exaudivit eum, & ex omnibus angustijs ejus servavit eum.
7 Castra figit angelus Domini circum eos qui ipsum timent, & eripit eos.
8 Gustate, & videte quòd bonus sit Dominus: fœlix ille vir qui sperat in eum.
9 Reveremini Dominũ sancti ejus, quoniam nihil deest his qui eum timent.
10 Leunculi penuria et fame laborãt: qui autem Dominum inquirunt nullo bono destituuntur.
11 Adeste filij, me audite, timorem Domini docebo vos.
12 Quicunque vitæ cupidus es, & videre dies bonos optas:
13 Observa linguam tuã à malo, et labia tua ne dolum loquantur.
14 Recede à malo, et fac bonum: inquire pacem, et eam consectare.
15 Oculi Domini intenti sunt ad justos, et aures ejus ad eorum preces.
16 Vultus Domini contra eos qui malum fa-

faciunt , vt de terra memoriam eorum ex-
cindat.
17 Clamant justi, et Dominus exaudit,et
ex omnibus angustijs eorum liberat eos.
18 Propè adest Dominus his,qui sunt cō-
fracto corde,et servat spiritu contritos.
19 Multa mala accidunt justo , ex omni-
bus tamen liberat illum Dominus.
20 Custodit omnia ossa ejus, vt ne vnum
ex eis confringatur.
21 At impium perdet malum : et qui ju-
stos odio habent,devastabuntur.
22 Redimet Dominus animam servorum
suorum, nec devastabuntur omnes qui in
eo sperant.

Psal. 35
Davidis.

SVscipe Domine litem meam , oppugna
oppugnantes me.
2 Arripe scutum & lanceam,& consurge
ad auxilium meum.
3 Expedi hastam,& prodi obviam persc-
cutoribus meis:dic animæ meæ , Salus tua
ego sum.
4 Pudore afficiantur & ignominia qui
quærunt animam meam: agātur retrorsum
& pudefiant qui mihi malum cogitant.
Fiant

5 Fiant ſicut pulvis ante ventum, & angelus Domini impellat eos.
6 Sit via illorum tenebris,& lubricitate obſita,& angelus Domini perſequatur eos.
7 Nam immeritò mihi abſconderunt foveam retis ſui prætet cauſam foderunt animæ meæ.
8 Eveniat ei calamitas quam non prævidit,& rete ei quod abſcondit, capiat eum, cadat in calamitatem.
9 Anima autem mea exultabit in Domino,in ſalute eius lætabitur.
10 Omnia oſſa mea dicent, Domine,quis eſt ſimilis tibi, qui eripis afflictum ab eo qui prævalet eis,afflictum & inopem ab eo qui eum diripit?
11 Surgebant teſtes violenti,quę nunquã cogitâram rogabant me:
12 Malum pro bono mihi rependebant, orbitatem animæ meæ.
13 At ego quum ipſi ægrotarent, ſacco veſtiebar ieiunioque affligebam animam meam,& oratio mea in ſinum meum vertebatur.
14 Perinde ac ſi amicus atq; frater meus fuiſſet,ſic inceſſi,vti qui luget matrem pullatus incurvabar.
15 At in claudicatione mea gaudebant & con-

congregabantur, congregabantur inquam
contra me claudi, quod minimè putaram:
proſcindebant me, nec ſilebant.
16 Cum hypocritis illuſionum placentæ,
qui frendebant contra me dentibus ſuis.
17 Domine quouſq; aſpicies? reduc animã
meam à calamitatibus eorum, à leunculis
vnicam meam.
18 Celebrabo te in cœtu magno, in populo valido laudabo te.
19 Ne gaudeant de me qui immeritò mihi hoſtes ſunt: ne annuant oculis qui me
abſq; cauſa odiunt.
20 Nam nihil pacificum loquuntur, quin
contra eos qui quieti ſunt in terra, verba
doloſa excogitant.
21 Diſtendunt contra me os ſuum, dicunt,
Hæ hæ vidit oculus noſter.
22 Vidiſti & tu Domine, ne diſſimules, ne
velis abeſſe procul.
23 Exurge, evigila, vt jus mihi dicas, Deus
meus & Dominus meus, vt cauſam meam
aſſeras.
24 Ius mihi redde pro tua juſtitia ô Domine Deus, & ne patiaris vt de me gaudeant.
25 Ne dicant in corde ſuo Hę hæ pro animi noſtri ſententia nobis ſucceſſit, ne dicant, voravimus eum.

26 Erubeſcant,& ſimul probo afficiantur,
qui de malo meo gaudent:pudore & igno-
minia amiciantur qui magnifica contra me
iactitant.

27 Ovent & gaudeant qui volunt iuſtiti-
am meam,& dicant, ſemper magnificetur
Dominus,qui vult pacem ſervi ſui.

28 Et lingua mea ſedulò reſonabit iuſti-
tiam tuam,quotidiè laudem tuam.

Pſal. 36.

Præfecto Cantorũ Davidis ſervi Dei carmẽ

TEſtatur in corde meo ſcelus impii, nul-
lum eſſe illi timorem Dei.

2 Nam ſibi ipſi blanditur, donec ſummo
odio digna iniquitas eius evadat.

3 Verba oris ſui iniqua ſunt & doloſa:
doceri renuit vt benè agat.

4 In lecto ſuo pravitatem excogitat,ſta-
tuit inde ſe in viam non bonam,malum'nõ
averſatur.

5 Domine in cœlis bonitas tua, & veri-
tas tua ad æthera vſq;.

6 Iuſtitia tua ſicut montes Dei: iudicia
tua abyſſus magna quòd hominem & ju-
mentum ſerves Domine.

7 Quã præclara eſt ô Deus bonitas tua,
& filii hominum qui tuæ ſe fidei,velut vm-
bræ alarum committunt.

8 Inebriabuntur ab vbertate Domus tuæ, & de torrente delitiarum tuarum potũ dabis eis.
9 Penes te enim vitæ vena eſt, in luce tua videbimus lucem.
10 Obtende bonitatem tuam his qui te cognoſcunt, & iuſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.
11 Ne veniat mihi pes ſuperbiæ, & manus impiorum ne commoveat me.
12 Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem impulſi ſunt nec potuerunt ſtare.

Pſal. 37.
Davidis.

NE ſuccenſeas ob malos neq; vrat te æmulatio ob facientes iniquitatem.
2 Nam veluti fœnum ſubitò decidúntur, ac veluti virens herba marceſcent.
3 Tu ſpera in Dominum, & quod bonum eſt facito: inhabita terram, & paſce fidem.
4 Tunc oblectaberis te in Domino, & is dabit tibi petitiones cordis tui.
5 Devolve ſuper Dominum viam tuam, & eo nitere vt ipſe faciat.
6 Et iuſtitiam tuam ſeu lumen in apertũ producet, & iudicia tua ceu meridiem.
7 Sile Domino, & præſtolare eum, ne ſuccen-

censeas ei viro cui institutum suum fœliciter succedit dum scelus designat.
8 Remitte iram, missum fac furorem; ne succenseas vt malefacias.
9 Quoniam malefacientes excindentur: qui verò Dominum præstolati fuerint, illi terram hæreditatio possidebunt.
10 Paululùm adhuc, & nusquam erit impius, quúmq; adverteris locum ejus, nullus supererit.
11 Mansueti interim hæreditariò terram possidebunt, & oblectabuntur plurimò rerum successu.
12 Molitur impius contra iustum, frendet contra eum dentibus suis.
13 At Dominus ridet illum, quoniā prospicit advenire diem eius.
14 Gladium stringunt impii, intendunt arcum suum, vt afflictum & inopem deiiciant, vt rectè gradientes iugulent.
15 At gladius eorum cor ipsorum transuerberabit, & arcus eorum confringentur.
16 Præstat pauxillum quod iustus habet opibus multis impiorum insignium.
17 Nam brachia impiorum confringentur: iustos autem fulcit Dominus.
18 Novit Dominus innocentium quoq; tempus, & hæreditas eornm perpetua erit.

19 In adverſo tempore haud quaquã pudeſient, & fame invaleſcente ſatiabuntur.

20 Quùm impii peribunt,& hoſtes Domini vt pretioſi agni abſumentur,in fumo abſumenter.

21 Impius æs alienum conflat,nec diſſolvit:juſtus verò beneficus eſt & dat.

22 Nam benedicti ip ſius hæreditariò poſſidebunt terram,& execrati ejus excindentur.

23 A Domino diriguntur greſſus viri, & via eius grata eſt ei.

24 Cùm ruit,non corruit:Dominus enim ſuffulcit manum eius.

25 Iuvenis fui, & nunc ſenui, nec tamen vidi iuſtum deſertum, aut poſteros eius mendicantes panem.

26 Quotidiè beneficus eſt, & mutuũ dat, & poſteri eius optimè habent.

27 Recede à malo, & facito quod bonum eſt,& habita perpetuò.

28 Quia Dominus amat iudicium,nec deſeret beneficos ſuos,in ſempiternum cuſtodientur, poſteri autem impiorum excindentur.

29 Iuſti hæreditariò poſſidebunt terram, & habitabunt ſuper eam in ſæculum.

30 Os iuſti de ſapientia diſſerit, & lingua eius

eius iudicium loquitur.
31 Lex Dei eius in corde ipsius: idcircò
non nutabunt gressus eius.
32 Impius iustum observat, & quærit vt
eum occidat.
33 At Dominus non permittet eum ma-
nui illius, nec permittet eum impietatis
convinci quùm iudicabitur.
34 Expecta Dominum, & viam eius ob-
serva, & exaltabit te, vt hæreditariò terram
possideas: quum impii excindentur, tu vi-
debis cum gaudio.
35 Vidi impium violentum, & sese diffun-
dentem instar lauri frondosæ.
36 Et transivi, & eccè non erat: quæsivi
eum, & non est inventus.
37 Observa integritatẽ, & specta id quod
rectum est: nam ei viro tandem pax erit.
38 Scelerati autem pariter vastabuntur: &
impii tandem excindentur.
39 Salus iustorum à Domino, qui & forti-
tudo eorum est in tempore afflictionis.
40 Adiuvabit illos Dominus, & liberabit
eos, liberabit eos ab impiis, & servabit eos
nam speraverunt in eum.

Psal. 38.

Carmen Davidis ad commemorandum.

DOmine ne in ira tua me arguas, neue castiges me in fervore tuo.
2 Quoniam sagittæ tuæ in me defixæ sunt, & depressa est super me manus tua.
3 Nihil integrum est in carne mea propter indignationem tuam, non est pax ossibus meis propter peccatum meum.
4 Nam iniquitates meæ transcendunt caput meum, ceu grave onus graviores sunt quam sim ferendo.
5 Computruerunt & sanie diffluunt vlcera mea, propter stultitiam meam.
6 Incurvus incedo & depressius admodum, quotidiè atratus obambulo.
7 Quoniam coxendicem meum penitus occupavit fœdum vlcus, nec integri quidquam in carne mea.
8 Iactatus sum, & nimium attritus, præ fremitu cordis mei rugio.
9 Domine coram te est omne desiderium meum, & suspiria mea te minimè latent.
10 Cor meum palpitat, destituit me robur meum, & ipsum oculorum meorum lumen non est mecum.
11 Amici mei et sodales mei stant è regione plagæ meæ, et propinqui mei procul consistunt.

12 Laqueos interim tendunt qui quęrunt
animam meam, et qui malum mihi inqui-
runt, loquuntur pravitates, & assiduè dolos
meditantur.
13 Et ego velut surdus nihil audio, ac ceu
mutus qui os suum non aperit.
14 Similis sum inquam viro nihil audien-
ti, & non habenti in ore suo quod pro se re-
spondeat.
15 Te enim expecto Domine, tu respódе-
bis Domine Deus meus.
16 Nam cogitabam, Ne de me lætentur,
qui simul atque nutat pes meus, magnifica
jactitant contra me.
17 Quia jam ita comparatus sum vt clau-
dus vivam, et dolor meus à me nunquam
recedat.
18 Quia iniquitatem meam fateor, et ob
peccatum meum solicitor.
19 At interim hostes mei vivunt & robu-
sti sunt, & crescunt qui me injuria odio ha-
bent.
20 Et qui maleficium rependunt pro be-
neficio, adversantur mihi, proptereà quòd
bonum sector.
21 Ne deseras me Domine, Deus meus ne
procul à me absistas.
22 Propera vt me adjuves, ô Domine sa-
lus mea.

Psal. 39.

Præfecto cantorum ipsi Ieduthun carmen Davidis.

DIcebam, Observabo vias meas ne peccē lingua mea: cohibebo os meum capistro, dum coràm fuerit impius.

2 Factus sum diutino silentio mutus, vt ne de bonis quidem rebus loquerer: at interim dolor meus incrudescebat.

3 Incalescebat cor meum intra me, ignis quidam, dum mecum immurmurarem, exardescebat, tandem lingua mea loquutus sum.

4 Indica mihi Domine finem meum, & quisnam sit modus dierum meorum, vt sciam quanto tempore mihi in miserijs vivē dum sit.

5 Ecce tu cōstituisti dies meos palmi minoris longitudine: quin ęvum meum sic est quasi non sit, præsertim tibi collatum: revera prorsus nihili est homo quivis, quamlibet firmus consistere videatur. Sela.

6 Quin in imagine vadit homo, temerè tumultuatur, congerit, & nescit cui ea congreget.

7 Et nunc quid expecto Domine? In te certè spes mea recumbit.

8 Ab omnibus sceleribus meis libera me: ne exponas me ludibrio stolidis hominibus.
9 Obmutui, nec aperui os meum: tu enim istuc fecisti.
10 Aufer ergo à me flagellum tuum: ab exagitatione manus tuæ ego exanimatus sum.
11 Etenim dum tu hominem ob iniquitatem objurgans castigas, ilicò tabescere facis, velut tinea, quidquid est in eo desiderabile: quin vanitas est omnis homo. Sela.
12 Audi precationem meam ô Domine, auribus accipe clamorem meũ, ad lachrymam meam ne obsurdescas: peregrinus enim sum apud te, inquilinus, quales fuerũt omnes progenitores mei.
13 Deflecte à me, vt me recipiam, priusquam obeam, & nusquam sim.

Psal. 40.

Præfecto cantorum carmen Davidis.

QVum diu solicitè expectassem Dominum, tandem attendit me, exaudivitque clamorem meum.
2 Subduxit me è puteo illo calamitoso, et denso luto, in petra erectum me in pedes meos collocavit, gressus meos corroboravit.

3 Et inservit ori meo carmē novum, lau-
dem Deo nostro.
4 Videbunt id multi, & timebunt, atque
sperabunt in Dominum.
5 Fœlix ille vir, qui Dominum tutelam
suam posuerit, nec respexit ad fastosos, &
ad eos qui ad mendacium deflectunt.
6 Plurima patrasti tu Domine Deus me-
us admirandorum facinorum, & concilio-
rum tuorum erga nos nō potest iniri ratio:
quæ si enarrare & eloqui coner, plura sunt
quàm numerari queant.
7 Victimam & sacrificium cibarium non
amas, aures autē perfodisti mihi, holocau-
stum & hostiam pro peccato non postula-
sti.
8 Tum dixi, En ipse adsum: in pagina li-
bri scriptum est de me.
9 Vt faciam quę tu probas ô Deus meus
collibuit, & lex tua in medio viscerum me-
orum.
10 Deprædicavi justitiam tuam in cœtu
magno, en labia mea haudquaquam cohi-
bui, nosti tu ipse ô Domine.
11 Iustitiam tuam non occului in medio
cordis mei, sed constantiam tuā in promis-
sis & salutem tuam annuntiavi: bonitatem
tuam & veritatem tuam ebuccinare conci-
oni

oni frequenti minimè cessavi.
12 Neque tu ô Domine continuisti à me miserationes tuas: benignitas tua & veritas tua perpetuò me custodiunt.
13 Quoniam adobruerant me tot mala, vt ea nequirent numerari: occupaverãt me iniquitates meæ, vt non potuerim ea videre: plura fuerunt quàm pili capitis mei: inde destituit me cor meum.
14 Libeat tibi ô Domine vt liberes me: ô Domine propera vt me adjuves.
15 Pudefiant & afficiantur opprobrio pariter qui quærunt animam meam vt extinguant eam: retrò agantur & pateant ignominiæ, quicunque malo meo delectantur.
16 Vastentur pro eo quòd me pudefacere conabantur, qui dicunt mihi Hehæ, hehæ.
17 Lætentur & gaudeant in te quicunque te quærunt, & dicant perpetuò Magnificetur Dominus qui amant salutem tuam.
18 Ego autem afflictus sum & inops, Dominus cogitat pro me, auxilium meum & liberator meus tu es, Deus meus ne moram feceris.

Psal. 41.

Præfecto cantorum oda Davidis.

BEatus est qui prudenter agit cum ægro: dum tempus fuerit adversum, eripiat eũ

Dominus.
2 Dominus custodiat eum, valetudinem
restituat ei, vt secundis adhuc rebus frua-
tur in terra:nec enim permittes eum libidi-
ni inimicorum ejus.
3 Dominus fulciat eum in lecto ægritu-
dinis decumbentem, totum stratum ejus
commutabis in infirmitate ejus.
4 Hinc ego quoque dico, Beneficus esto
mihi ô Domine, sana animam meam: nam
adversum te peccavi.
5 Inimici mei malè precabantur mihi di-
centes, Quando tandem morietur, et inter-
ibit nomen ejus?
6 Cumque quispiam ex eis veniret me in-
visurus, vanum loquebatur, corde sibi pra-
va colligebat, egressus foras ea eloqueba-
tur.
7 Inter se osores mei contra me pariter
mussabant, adversum me malum cogita-
bant, nempe,
8 Perfudit istum gravè aliquod scelus: &
iste decumbens haudquaquā posthac sur-
get.
9 Quin & is quocum mihi arctissima fuit
familiaritas, cui fidebam, quique cibo meo
victitabat, sublato pede, velut calce me pe-
tebat.
10 T

10 Tu ergo Domine beneficus ſis mihi, &
erige me, vt illis rependam.
11 In hoc cognovi favere te mihi, quòd
hoſtis meus de me non jubilat.
12 Quodque ſum incolumis : ſuffulcies
porrò me, atque ſtatues coram te in ſempi-
ternum.
13 Collaudetur Dominus Deus Iſraelis, à
ſæculo vſque in ſæculum. Amen, & amen.

Pſal. 42.

*Præfecto cantorum, erudiens carmen fili-
orum Corah.*

VT cerva mugit ad torrentes aquarum,
ſic anima mea mugit ad te ô Deus.
2 Sitit anima mea Deum, Deum vivum:
quando demùm veniam, vt appaream in
conſpectu Dei?
3 Fuit mihi lachryma mea pro cibo dies
noctéſque, dùm mihi dicerent quotidiè, V-
binam eſt Deus tuus?
4 Animam meam effundo, ſimul atque
recordor qualiter in ſumma illos ovantes
& collaudantes, feſtivantem ſcilicet ac ce-
lebrem cœtum, ad domum Dei deducebã.
5 Quid dejecta es ô anima mea, & intra
me tumultuaris? ſpera tantùm in Deũ, quia
adhuc pro ſalute reddita, coram conſpectu
eius

ejus gratias agam.
6 Deus meus deijcit se anima mea intra
me, propterea quòd tui recordor in terra
trans Iordanem, atque ab Hermonim mō-
te pusillo.
7 Abyssus abyssum advocat, ad vocē ca-
taractarum tuarū, cuncti fluctus tui, & pro-
cellæ tuæ super me transierunt.
8 Interdiù præcepit Dominus benigni-
tati suæ, & nocte canticum ejus mecum, o-
ratio ad Deum vivum.
9 Dicam Deo petræ meæ, Quare obli-
visceris mei? cur hoste opprimente atratus
ingredior?
10 Perinde est ac si adigerent gladium in
ossa mea dùm hostes mei contumelijs me
afficiunt, dicuntq; ad me quotidiè, Vbi est
Deus tuus?
11 Quid dejecta es ô anima mea, & cur sic
intra me tumultuaris? spera tantum in Deū:
quia adhuc celebrabo eum pro salute ante
conspectum meum reddita, & quòd Deum
meum se esse ostendit.

Psal. 43.

IVdica me Deus, et suscipe causam meam
à gente parum pia, à viro doloso & pra-
vo eripe me.

2 Nam

2 Nam tu Deus meus es robur meum,
quare depulisti me? quare pullatus ingre-
dior, inimico obterente?
3 Mitte lucem tuam, & veritatem tuam,
hæc deducant me, ad montem sanctum tu-
um me introducant, atque ad habitacula
tua.
4 Vt ingrediar ad aram Dei, ad Deum,
qui est gaudium, & exultatio mea, & cele-
brem te cithara Deus, Deus meus.
5 Quid deiecta es ô anima mea, & cur
tumultuaris intra me? spera in Deum, quo-
niam adhuc celebrabo eum de salute qua
faciem meam exhilarabit, Deumq; se meũ
declarabit.

Psal. 44.

Carmen erudiens filiorum Corah præfecto Cantorum.

AVribus nostris audivimus, ô Deus,
patres nostri commemoraverunt no-
bis, opera illa quæ temporibus illo-
rum operatus es, retróque temporibus.
2 Tu manu tua Gentes expulisti, & eos
plantasti: afflixisti populos, nos autem ger-
minare fecisti.
3 Nec enim gladio suo terram occupâ-
runt, nec ipsorum brachio salus eorum par-

ta est: sed dextera tua, & brachio tuo, & lu-
ce vultus tui, quia illos amabas.
4 Tu ipse Rex meus es ô Deus, tu dispo-
ne salutes ipsi Iacob.
5 Per te infestos nobis excutiemus, per
nomen tuum conculcabimus eos qui in
nos insurgunt.
6 Non enim sperabo in arcu meo, & gla-
dius meus minimè me servabit.
7 Sed tu servas nos ab adversariis nostris
& pudefacis eos qui nos odio prosequun-
tur.
8 In Deo gloriamur quotidiè, & nomen
tuum in sempiternum celebramus. Sela.
9 At tu depulisti nos, & ignomina affe-
cisti, nec inter copias nostras vnà egrede-
ris.
10 Vertis nos in fugam coram hoste: &
qui odio nos prosequuntur, auferunt sibi
prædam.
11 Posuisti nos velut oves cibo selectos,
& inter Gentes illas nos dispersisti.
12 Vendidisti populum tuum nullis opi-
bus, nec auxisti pretia eorum in licitando.
13 Exponis nos probo vicinis nostris, il-
lusioni, & ludibrio his qui circum nos ha-
bitant.
14 Facis vt fabula simus Gentibus, &
san-

ſanna populis.
15 Quotidiè ignominia mea coram me
eſt,& pudor obtegit faciem meam.
16 Propter vocem exprobrantis,& con-
vitiantis,& propter inimicum,& vlciſcendi
avidum.
17 Hæc omnia eveniunt nobis, attamen
nequaquam tui obliviſcimur, nec perfidi
ſumus in fœdere tuo.
18 Non deflexit retrò cor noſtrum, nec
declinaverunt à ſemitis tuis greſſus noſtri.
19 Quum attereres nos in loco draconũ,
atq; vmbra mortali nos obtegeres.
20 Si obliviſceremur nominis Dei noſtri,
& expanderemus animas noſtras ad deum
alienum.
21 Annon Deus hoc inquireret? ipſe enim
novit abſcondita cordis.
22 Sed propter te occidimur quotidiè, æ-
ſtimamur ceu grex mactationi deſtinatus.
23 Evigila, quare obdormis Domine? evi-
gila inquam, ne depellas perpetuò.
24 Quare abſcondis faciem tuam? cur af-
flictionis noſtræ,& oppreſſionis noſtrę ob-
liviſceris?
25 Quoniam deiecta eſt ad pulverem ani-
ma noſtra, terræ adhæret venter noſter.
26 Conſurge, adiuva nos, & redime nos

propter bonitatem tuam.

Psal. 45.

Carmen amatorium erudiens, filiorum Corah, præfecto cantorum, de liliis.

ERuctat cor meum boni quippiam, dedico ego opera mea regi: lingua mea ceu stylus est scribæ expediti.
2 Perelegans es præ cunctis mortalibus, effusa est gratia in labia tua, eo quod Deus te sempiternis ornavit beneficiis.
3 Cinge ô heros gladio tuo femur tuum, decore tuo & magnificentia tua.
4 Et in magnificentia tua prosperè inequita super verbum veritatis, mansuetudinis & justitiæ, docebitq; te tunc dextera tua admiranda.
5 Sagittæ tuæ præacutæ, cor hostium regis penetrabunt, populi sub te cadent.
6 Solium tuum in sempiternum & perpetuò stabit ô Deus: sceptrum regni tui est sceptrum æquitatis.
7 Amas justitiam, impietatem odis, proptereà quòd te Deus, Deus tuus vnxit oleo lętitiæ præ consortibus tuis.
8 Myrrham, aloen, & casiam redolent omnia vestamenta tua, è palatiis eburneis deprompta, vt te exhilarent.

9 Filiæ

9 Filiæ regum inter nobiles tuas: astat
conjux ad dexteram tuam ornata auro ex
Ophir optimo.
10 Audi filia, & vide, inclina aurem tuam,
obliviscere populi tui, & domus patris tui.
11 Et concupiscet rex formam tuã: quia
ipse est Dominus tuus, ipsum adorabis.
12 Filia quoq; Tyri cum munere, & qui-
que opulentiores populi, faciem tuam pre-
cabuntur.
13 Omnis gloria filiæ regis intus est, in-
dumentum eius ex auro intexto.
14 In vestibus acu pictis adducetur regi,
virgines pedisequæ eius, sodales eius vnà
tibi adducentur.
15 Adducentur inquam cum gaudio & lę-
titia, & venient in palatium regis.
16 In locum patrum tuorum succedent
tibi filii, quos principes in omni terra con-
stitues.
17 Memorabo nomen tuum per omnia
sæcula, propterea celebrabunt te populi in
sempiternum, & perpetuò.

Psal. 46

*Præfecto cantorum, carmen filiorum Co-
rah ad Almoth.*

DEus nobis suffugium & robur est pre-
mente adversitate auxilium præsen-

 tissi-

tiſſimum.
2 Propterea nihil timebimus etiamſi lo-
co moveatur terra,& nutent montes ſiti in
medio mari.
3 Infremant, & limum egerant vndæ e-
ius, contremiſcant montes in elevatione
eius. Sela.
4 Rivi tamen fluminis exhilarabunt ci-
vitatem Dei, ſacrarium tabernaculorum
Altiſſimi.
5 Deus eſt in medio eius, ideò minimè
nutabit, opem illi feret Deus ante aurorã.
6 Tumultuentur Gentes, motus conci-
tent regna,& tellus, dato fragore, defluat.
7 Dominus tamen exercituum à nobis
ſtat, arx ſublimis eſt nobis Deus Iacob. Se-
la.
8 Huc agite, & contemplamini opera
Domini, qualnam ſolitudines fecerit in
terra.
9 Facit ceſſare bella ad fines vſque ter-
ræ, confringit arcus, detruncat haſtas, igni
currus exurit.
10 Remittite,& agnoſcite quòd ego ſum
Deus, excelſus in Gentibus, excelſus in
terra.
11 Dominus exercituum nobiſcum, arx
ſublimis nobis Deus Iacob. Sela.

Pſal.

Psal. 47.

Carmen filiorum Corah præfecto cantorum.

OMnes populi plaudite manibus, jubilate Deo voce ovante.
2 Excelsus enim est Dominus, tremendus rex magnus super omnem terram.
3 Subijcit populos nobis, & nationes sub pedes nostros.
4 Selegit nobis hæreditatem nostrã, præstantiam Iacob quam diligit. Sela.
5 Ascendit Deus cum jubilo, Dominus cũ sonitu buccinarum.
6 Psallite Deo, psallite: psallite Regi nostro, psallite.
7 Quoniã rex vniversæ terræ Deus, psallite erudite.
8 Regnat Deus super Gentes, Deus sedet in solio suo sancto.
9 Munifici populorum adjunguntur populo Dei Abrahæ: quoniam dijs protectoribus terræ longè superior est.

Psal. 48.

Canticum, Psalmus filiorum Corah.

MAgnus Dominus & laudatus plurimùm, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus,

2 Mons Sion, in cujus Aquilonari latere
vrbs magni Regis eſt, elegans eſt regio, &
gaudium vniverſæ terræ.
3 Deus in palatijs ejus agnitus eſt, quòd
ſit ſuis arx ſublimis.
4 Nam ecce reges convenerant, tranſie-
rant vnà.
5 Quùm vidiſſent, ſic obſtupuerunt, per-
territi ſunt, & in præceps acti ſunt.
6 Sic corripuit eos illic trepidatio & do-
lor, vt parturientem.
7 Quomodo ventus Orientalis confrin-
gere ſolet marinas naves.
8 Quemadmodum audivimus, ita vidi-
mus, in civitate Domini exercituum, in ci-
vitate Dei noſtri, Deus illam firmavit in ſę-
culum. Sela.
9 Animo concipiebamus ô Deus boni-
tatem tuam in medio templi tui.
10 Vti nomen tuum ô Deus, ita & laus tua
pertingit vſque ad fines terræ, nam juſtitia
dextera tua abundat.
11 Gaudet mons Sion, & exultant filiæ
Iuda propter judicia tua.
12 Circumite Sion, cingite eam, numera-
te turres ejus.
13 Adhibete animum ad propugnaculum
ejus, videte vt ſint celſa palatia ejus, vt e-
nar-

narretis generationi posteræ.
14 Nam hic est Deus, Deus noster est in
sempiternum, & perpetuò ipse diriget nos
ad mortem vsque.

Psal. 49.

Carmen filiorum Corah præfecto cantorum.

AVdite hoc omnes populi, auscultate his
omnes qui orbem inhabitatis.
2 Tam plebei quàm dignitate aliqua pol-
lentes, vnà dives cum paupere.
3 Os meum sapientiam loquetur: & me-
ditatio cordis mei prudentiam.
4 Accommodabo ad parabolam aurem
meam, exponam adhibita cithara ænigma
meum.
5 Cur timeam in adverso tempore? ini-
quitas calcaneorum meorum circundaret
me.
6 Ex illis qui nituntur opulentia sua, &
in multitudine divitiarum suarum glorian-
tur,
7 Nemo fratrem suum vlla ratione redi-
mere potest, neque Deo pretium redemp-
tionis ejus persolvere.
8 Nimij siquidē pretij est redimi à mor-
te animas illorum, vt ævo vivant perpetuo.
9 Et vitam in sempiternum proferant se-
pul-

pulchrum nunquam visuri.
10 Equidem videre est vt sapientes æquè moriantur ac stulti, & stupidi intereant, & opes suas alijs relinquant.
11 Sepulchrum domus eorum in perpetuum, & habitacula eorum per sæcula, nomina sua vocârunt in terris.
12 At homo in pretio non diu permanet, similis erit pecudibus quæ prorsus intereunt.
13 Hoc illorum institutum planè stultitia illorum est: & tamen posteri eorum quod illi dictant, approbant. Sela.
14 Vt greges apud inferos collocabuntur, mors pascet eos, manè recti in eos dominabuntur: forma eorum inveterascet, fovea est eorum domicilium.
15 At Deus animam meam de potestate inferorum liberabit: nam suscepit me. Sela.
16 Nihil metuas quùm ditatus fuerit quispiam, aut quùm gloriam domus suæ auxerit.
17 Haud enim sumet omnia secum quùm morietur, neque gloria ejus eum comitabitur.
18 Quoniam animam suam in vita sua beatam dicet, & quùm benefeceris ei celebrabunt te.
19 Con.

19 Cócedent isti ad nationem patrũ suo-
rum, & nunquam luce fruentur.
20 At homo quùm sit pretiosus & nobi-
lis, non expendit: similis ergo erit iumen-
tis quæ prorsus intereunt.

Psal. 50.
Carmen ipsi Asaph.

DEus judicum Dominus loquutus est, &
convocavit terram ab ortu solis vsque
ad occasum ejus.
2 De Sion consummatæ pulchritudinis
Deus illustris emicabit.
3 Veniet Deus noster, neque dissimula-
bit, ignis vorax ante ipsum præcedet, circa
eum vndique turbo vehemens.
4 Advocabit cœlum desuper & terram,
vt judicio contendat cum populo suo.
5 Congregate mihi bonos meos, & qui
mecum inierunt fœdus de sacrificandi rati-
one.
6 Et annuntiabunt cœli justitiã ejus: nã
Deus ipse judex erit. Sela.
7 Audi popule mi, nam loquar: ô Israel,
nam te contestabor: ego sum Deus, Deus
tuus.
8 Non reprehendam te sacrificiorum tu-
orum causa: holocausta enim tua jugiter
sunt

ſunt coram me.
9 Non eſt vt accipiam de domo tua ju-
vencum, nec de caulis tuis hircos.
10 Meæ ſiquidem ſunt omnes feræ ſylva-
rum, pecudes in mille montibus.
11 Novi cunctas in montibus volucres,
penes me ſunt animantes agreſtes.
12 Si eſuriero, non eſt vt tibi indicem:
quùm meus ſit orbis, & quidquid ille con-
tinet.
13 Num comeſturus ſum carnem tauro-
rum? & ſanguinem hircorum bibiturus?
14 Sacrifica Deo laudem, & perſolve Al-
tiſſimo vota tua.
15 Premente adverſitate, invoca me : &
quùm te eripio, gloriam meam celebra.
16 Impio autem dicit Deus, quid tibi vis
quòd commemoras ceremonias meas? cur
ore tuo fœdus meum jactas.
17 Quùm odio habeas diſciplinam, & ver-
ba mea poſt te abjicias?
18 Si furem vſquam videris, eo oblecta-
ris, & cum adulteris eſt pars tua.
19 Os tuum addixiſti malo, & lingua tua
dolum concinnat.
20 Sedes, & contra fratrem tuum loque-
ris, filium matris tuæ probro afficis.
21 Hæc feciſti, quúmque ego diſſimulo,
fingis

fingis me planè tui ſimilem eſſe: diſceptabo
itaque tecum, & ordine proponam ante o-
culos tuos.
22 Iſtuc quæſo intelligite, qui obliti eſtis
Dei: ne quùm rapiam, non ſit qui eripiat.
23 Qui laudem ſacrificat, is me glorificat:
& hæc eſt via per quam oſtendam ei ſalutē
Dei.

Pſal. 51.

Carmen Davidis præfecto cantorū, quùm ad eum veniſſet Nathan propheta, poſteaquā ingreſſus fuerat ad Bath-ſabam.

MIſerere mei Deus pro bonitate tua, pro
ingenti miſericordia tua dele ſcelera
mea.
2 Lava me plurimùm ab iniquitate mea,
& à peccato meo munda me.
3 Nam tranſgreſſiones meas agnoſco, &
peccatum meum aſſiduè mihi obverſatur.
4 In te, in ſolum te peccavi, & malū hoc
in oculis tuis admiſi: propterea verè iuſtus
agnoſceris in verbis tuis, & purus quum
judicaveris.
5 En ego in iniquitate formatus ſum, &
in peccato concepit me mater mea.
6 Ecce veritatem diligis in intimis, & in
abſtruſo ſapien tiam mihi manifeſtam facis.

7 Expia me hyſſopo,& mundus ero:lava
me,& nive ero candidior.
8 Fac vt audiam lætitiam,& gaudium,
exultent oſſa quæ tu contriviſti.
9 Abſconde faciem tuam à peccatis me-
is,& omnes iniquitates meas dele.
10 Cor mundum crea mihi Deus, & ſpiri-
tum firmum intra me innova.
11 Ne abiicias me à facie tua,nec ſpiritum
tuum ſanctum à me auferas.
12 Reſtitue mihi lætitiam ſalutaris tui:&
ſpiritu principali fulci me.
13 Docebo tranſgreſſores vias tuas , &
peccatores ad te convertentur.
14 Libera me de ſanguinibus Deus,Deus
ſalutis meæ,tunc lingua mea reſonabit cũ
ovatione iuſtitiam tuam.
15 Aperi Domine labia mea , vt os meum
laudem tuam prædicet.
16 Nam hoſtiis non delectaris, alioqui e-
as obtuliſſem:holocauſtum non vis.
17 Sacrificia Deo ſpiritus confractus: cor
confractum,& contritum Deus non deſpi-
cies.
18 Benignè fac ex benevolentia tua Sio-
ni,ædifica muros Ieruſalem.
19 Tunc delectaberis hoſtiis, ſacrificio &
holocauſto iuſtitiæ: tunc aræ tuæ vitulos
impo-

imponent.

Psal. 52.

Præfecto cantorum erudiens carmen Davidis, quùm venisset Doeg Idumæus ad Saulem, eiq́ nuntiasset atq́ dixisset, Venit David ad domum Ahimelech.

QVid gloriaris in malitia potens? bonitas Dei extat quotidiè.
2 Corruptelas cogitas lingua tua, perindè vt novacula exacuata aberrans.
3 Amas nocere potiùs quàm benefacere, mentiri potiùs quàm quod iustum est loqui. Sela.
4 Amas loqui quæcunq; perniciem afferunt, lingua dolosa.
5 Etiam te Deus dissipabit in æternum, tollet te, & abradet te de tabernaculo tuo, a radicem tuam è terra viventium. Sela.
6 Quod quum videbunt iusti, timebunt deq; illo ridebunt.
7 En, dicent, virum qui non posuit Deum robur suum: sed in multitudine divitiarum suarum spem posuit, & roboravit se pravitatibus suis.
8 At ego ero similis oleę frondosę in domo Dei, quia spem posui in bonitate Dei in sempiternum, & perpetuò.

9 Ce-

9 Celebrabo te in sæculum, quoniam fecisti: & præstolabor nomen tuum: quoniam ante bonos tuos bonum est.

Psal. 53.

Præfecto cantorum carmen erudiens Davidis de miseria.

DIxit stolidus in corde suo, non est Deus: ob id conscceleratam & abominandam designarunt iniquitatem: nō est qui, quod bonum est, faciat.

2 At Deus è cœlo prospexit super filios hominum, vt videret num esset prudens aliquis, & qui Deum quæreret.

3 Cuncti pariter deflexerunt, corrupti sunt: nemo est qui, quod bonum est, faciat, ne vnus quidem.

4 An non cognoverunt operarii iniquitatis, qui populum meum vorāt, vt qui panem devorant, & Deum non invocant?

5 Illic pavore consternantur, vbi pavor non est, quia Deus dissipat ossa obsidentis te: pudefecisti eos, quoniam Deus aversatus est illos.

6 O vtinam è Sione salus Israeli contingat, vt Deus captivitatem populi sui finiat, vt lętetur Iacob, gaudeat Israel.

Psal.

Psal. 54.

Erudiens carmen Davidis, præfecto cantorum ad instrumenta musica quùm Ziphæi venirent & dicerent Sauli, Annon David apud nos latitat?

DEus per nomen tuum salvum me fac, & virtute tua vindica me.
2 Deus audi precem meam, sermoni oris mei ausculta.
3 Nam alieni contra me insurrexerunt, & tyranni quærunt animam meam, nō habentes ob oculos Deum. Sela.
4 En Deus adjuvat me, Dominus cum ijs adest, qui me suffulciunt.
5 Rependet malum istud adversarijs meis, in veritate tua extermina eos.
6 Voluntarium sacrificium faciam tibi, & celebrabo nomen tuum Domine, quoniam bonum est.
7 Nam ex omni afflictione eripuit me, & in hostibus meis optata videbit oculus meus.

Psal. 55.

Erudiens carmen Davidis præfecto cantorum ad instrumenta musica.

AVscult a Deus precationi meæ, à deprecatione mea ne te subducas.

2 Attende,& responde mihi,querulor in
prece mea,& infremo.
3 Propter vociferationem hostiũ, prop-
ter divexationem impiorum, qui mihi ini-
quitatem obtrudunt, & in ira mihi adver-
santur.
4 Propterea cor meum intra me afflicta-
tur,& terrores mortis irruerunt in me.
5 Timor & tremor inciderunt in me, &
horror me adobruit.
6 Et dixi, Vtinam essent mihi alæ tam
celeres quàm sunt columbæ: avolarem e-
nim,& quiescerem.
7 Et longè profugerem, commorarer in
ipso deserto.Sela.
8 Properarem vt à vento turbinoso,&
tempestate evaderem.
9 Degluti eos ô Domine, & finde linguas
eorum: quoniam vidi violentiam,& lites in
ipsa civitate.
10 Hæc illam dies noctésq; in muris ejus
circumeunt, intra eam iniquitas,& mole-
stia.
11 Corruptelæ intra eam, à plateis ejus
impostura,& dolus nunquam declinant.
12 Neq; enim hostis erat qui me probro
afficiebat,alioqui tulissem:neque extulit se
contra me,qui præ se ferebat odium mihi,
ab-

abſcondiſſem enim me ab illo:
13 Sed tu eras homo æqualis mihi, dux
meus,& notus meus:
14 Mutuò enim & ſuaviter ſecreta com-
municabamus:in domum Dei in cœtu vnà
ibamus.
15 Derepentè mors ſuper illos irruat, de-
ſcendant vivi ad inferos: nam mala ſunt in
habitaculis eorum, in intimis eorum.
16 Ego ad Deum clamabo, & Dominus
ſervabit me.
17 Veſpere,& manè,& meridie precor,&
importunus ſum, & ipſe vocem meam ex-
audivit.
18 Redemit animam meam à prçlio quod
mihi intentatur,pacémq; donavit:nam plu-
rimi fuerunt mecum.
19 Audiet Deus,& affliget eos qui ſedet
ab initio.Sela.
20 Nam non eſt ſpes quòd illi mutentur,
nec Deum timeant.
21 Iniecit ille manum ſuam in eos quibuſ-
cum pacem ſimulaverat, & profanavit fœ-
dus ſuum.
22 Os habet butyro mollius, ſed corde
bellum gerit:verba ejus oleo magis lenia,
quum ſint ſtricti gladii.
23 Reiice in Dominum ſarcinam tuam, &

ipſe te ſuffulciet: non permittit vt iuſtus
perpetuò labaſcat.
24 Tu interim, ô Deus, detrudes ſangui-
narios iſtos, & fraudulentos in puteum in-
teritus: non perducēt ad dimidium dies ſu-
os, ego autem ſpem meam in te collocabo.

Pſal. 56.

*Præfecto cantorum de vexatione manipu-
li alieniginarũ: inſigne aureolum Davidis,
quum eum Philiſthini comprahendiſſent in
Gath.*

MIſerere mei Deus: nã me homo ferè ab-
ſorpſit, quotidiè oppugnans me obtri-
vit.
2 Abſorbent me hoſtes mei omni tempo-
re: multi namq; pugnant contra me ô Ex-
celſe.
3 Quocunq; tempore timor me invadit,
ego ſpem meam in te colloco.
4 In Deo laudabo verbum eius: in Deum
ſperavi, nihil metuo quid mihi caro faciat.
5 Perpetuo verba mea calumniabantur:
omnes cogitationes eorum in hoc erant,
vt malum mihi pararent.
6 Concurrunt, ſpeculantur ipſi, & veſti-
gia mea obſervant, quandoquidem animæ
meæ inhiant.

7 Vanitate ſperant ſeſe evaſuros : at De-
us eſt qui in ira populos deiicit.
8 Fugas meas tu numeratas habes, la-
chrymas meas repone in laguncul am tuam
annon in rationario tuo?
9 Quoties te invoco, hoſtes mei retroce-
dunt: in hoc certus fio quòd tu es Deus
meus.
10 In Deo laudabo verbum, in Domino
laudabo ſermonem.
11 In Deum ſpero, non metuam quid fa-
ciat mihi homo.
12 Vota nuncupabo tibi ô Deus, reddam
laudes tibi.
13 Quoniam eripuiſti animam meam à
mortè, annon & pedes meos à lapſu? vt in-
cedam in conſpectu Dei in luce viventium.

Pſal. 57.

*Præfecto cantorum, Ne perdas. inſigne au-
reolum Davidis, quàm à Saule fugiſſet in
ſpecum.*

MIſerere mei Deus, miſerere mei,
quoniam in te confiſa eſt anima
mea, & in vmbra alarum tuarum
ſpero donec tranſeat corruptela.
2 Invocabo Deum excelſum, Deum qui
me perficit.

3 Is è cœlo mittet, & liberabit me op-
probrio me absorbente perpetuò, mittet
Deus suam bonitatem & fidem suam.
4 Anima mea est in medio leonum, iaceo
inter homines qui flammis exurunt, quo-
rum dentes velut lanceæ & sagittæ sunt, &
lingua gladius acutus.
5 Extolle te ô Deus super cœlos, super
omnem terram gloria tua.
6 Rete parârunt gressibus meis, incurva-
ta est anima mea: foderūt ante me foveam,
& inciderunt in eam. Sela.
7 Paratum est cor meum ô Deus, paratū
est cor meum: cantabo, & psallam.
8 Expergiscere ô gloria mea, expergis-
cere nablum & cithara, maturè surgam.
9 Celebrabo te in populis ô Domine, ca-
nam te in nationibus.
10 Quoniam bonitas tua ingens est, ad
cœlos vsq; pertingit, & fides tua ad æthera
vsque.
11 Extolle te ô Deus super cœlos, & su-
per omnem terram gloria tua.

Psal. 58.

Præfecto cantorum, Ne perdas, insigne au-reolum Davidis.

NVm verè, ô manipule, quod justum est pronuntiatis, rectè judicatis mortali-bus?

Quo-

2 Quin potiùs iniquitates in corde concinnatis in terra: violentiam manus veſtræ appendunt.
3 Abalienati ſunt impij iſti ab eo tēpore quo vulvam egreſſi ſunt:errant jam inde ex quo è ventre prodierunt, loquentes mendacium.
4 Virus eſt illis vt virus ſerpentis, vt aſpidis ſurdæ,aurémque ſuam obdurantis.
5 Ne cogatur audire vocem incantantium, incantatoris inquam artibus magicis præſtantis.
6 Contere, ô Deus,dentes oris iſtorum, maxillares dentes juvenum iſtorum leonū contunde ô Domine,
7 Liqueant ceu aquæ quæ dilabuntur,vt cui tenſo arcu ſagittæ diffringuntur.
8 Inſtar limacis colliqueſcētis,ꝗ diffluant velut abortivum mulieris, quod ſolem nūquam aſpexit.
9 Priuſquàm ſpinæ veſtræ in rhamnū adoleſcant,repentè vivos ſicut acerrimo furore tollat eos turbo.
10 Lætabitur juſtus quùm viderit vltionem,pedes ſuos in ſanguine impij lavabit.
11 Et dicet homo.Certè juſtum manet ſuus fructus: certè eſt Deus judicans in terra.

Psal. 59.

Præfecto cantorum, Ne perdas. insigne aureolum Davidis, quum misisset Saul ad observandum domum eius, vt eum occiderent.

ERipe me ab inimicis meis Deus meus, ab ijs qui contra me insurgunt protege me.

2 Eripe me ab his qui sceleratè agunt, & à viris sanguinariis serva me.

3 Nam ecce animæ meæ insidiantur, cõspirant adversùm me feroces: non ob iniquitatem meam, nec ob peccatum meum, ô Domine.

4 Nulla iniquitate mea adducti accurrũt, instruxerunt sese: exurge ergo vt mihi succurras, & respice.

5 Et tu ô Domine Deus exercituum, Deus Israelis, evigila, vt visites omnes Gentes, neque misericordem te exhibeas omnibus sceleratè prævaricantibus. Sela.

6 Revertuntur ad vesperam, fremunt vt canes, & vrbem circuncursant.

7 Ecce loquuntur ore suo, & gladij sunt in labijs eorum: nam quis audiat?

8 At tu ô Domine ridebis eos, cum sanna cunctas Gentes excipies.

9 Robur illi, at te observabo: nam Deus

vice

vice arcis sublimis est mihi.
10 Bonitas tua, ô Deus meus antevertat
me: fac Deus optata in hostibus meis videam.
11 Ne subitò interimas illos, ne fortè oblivìscatur populus meus: redde eos vagos
in populo tuo, & dejice eos, protector noster Domine.
12 Propter peccatum oris eorũ, & ob sermonem labiorum ipsorum, in superbia sua
capiantur, ob perjurium, & mendaciũ quod
loquuntur.
13 Consume in furore, consume vt nõ sint
vt sciant omnes, quòd Deus in Iacob, & vsque ad fines terræ dominetur. Sela.
14 Et ad vesperam revertuntur, fremunt
vt canes, & vrbem circuncursant.
15 Hi ipsi pro cibo vagabuntur, nec satiati cubabunt.
16 Ego autem cantabo fortitudinem tuã,
manè ovabo de bonitate tua, quod arx sublimis mihi fueris: & dum premeret me adversitas, perfugium.
17 O robur meum, tibi canam, quoniam
Deus arx sublimis mihi es, & Deus bonitatis meæ.

Psal. 60.

Præfecto cantorum super rosa testimonij, insigne aureum Davidis ad docendum, dum bellum gereret contra eam partem Syriæ, quæ Mesopotamia vocatur, & contra Syriæ partem quæ vocata est Zoba: & quùm Ioab reversus percussisset Edomitarum in Valle-salis duodecim millia.

DEus repuleras nos, disieceras nos, iratus eras: ac redhibebas rursùs te nobis placatum.
2 Concusseras terram, & diruperas eam: cura fracturas ejus, vacillat enim.
3 Dura fecisti experiri populum tuũ: potum dedisti nobis vinum læthale.
4 At sustulisti rursus timentibus te signũ, vt triumpharent, idque propter veritatem. Sela.
5 Vt eripiantur dilecti tui, serva, dextera tua, & exaudi me.
6 Deus loquutus est in sanctuario suo quòd lætabor: & quòd dividam Sichem, & vallem Succoth dimetiar.
7 Meus est Gilead, & meus est Manasses: Ephraim robur capitis mei, Iuda legislator meus.
8 Moab lebes ablutionis meæ: super E-
dom

dom projiciam calceamentum meum, am-
bi ô Palæsthina amicitiam meam.
9 Quis ducet me in civitatem munitam?
quis me vsque in Edom deducet?
10 Annon tu ô Deus, qui nos repuleras, &
tu Deus qui non egrediebaris cum exerciti-
bus nostris?
11 Fer nobis auxilium in angustia, nam
hominum auxilium inane est.
12 In Deo fortiter faciemus, & ipse con-
culcabit hostes nostros.

Psal. 61.

*Præfecto cantorum ad instrumenta musi-
ca carmen Davidis.*

AVdi, Deus, clamorem meum, orationi
meæ ausculta.
2 Ab extremo terræ ad te clamabo, dum
cor meum ferè exanimatum est in rupem
altiorem, quàm vt in eam possim conscen-
dere, subduc me.
3 Tu enim es asylum meum, turris præ-
valida, qua ab hoste servor.
4 Fac habitem in tentario tuo perpetuò,
tutus agam in latibulo alarum tuarum. Sela
5 Tu enim Deus exaudisti vota mea, de-
disti hęreditatem timentibus nomē tuum.
6 Dies diebus regis adiicies, annos eius
in

in multa sæcula produces.

7 Sedebit coram Deo in sæculum, bonita-
tem & veritatem para quę eum custodiant.

8 Sic psallam nomini tuo in perpetuum,
vt persolvam vota mea per singulos dies.

Psal. 62.

Præfecto cantorum pro Iedethun, oda Davidis.

VTique ad Deum silens respicit anima
mea, quia ab ipso salus mea.

2 Vtique ipse est petra mea, & salus mea,
ipse arx sublimis mea: ideò non labascam
admodùm graviter.

3 Quovsque insideas struitis quibusvis?
tandem vos omnes interficiemini, perinde
vt paries inclinatus, & maceria impulsa.

4 Vtiq; ne ipse exultetur consultant vt
impellatur: diligunt mendacium, ore suo
benè precantur, corde devovent. Sela.

5 Veruntamen respice ad Deum silens, ô
anima mea: nam ab ipso pendet spes mea.

6 Vtiq; ipse est petra mea, & salus mea,
arx mea, non nutabo.

7 A Deo pendent salus mea, & gloria
mea, petra fortitudinis meæ, refugium me-
um in Deo est.

8 Collocate spem in eum omni tempore
ô po-

8 populi, effundite ante conſpectum ejus
cor veſtrum, Deus refugium nobis. Sela.
9 Veruntamen filii hominum vani ſunt,
mendaces filii viri: ſi ſimul ponantur in bi-
lance, ipſa vanitate leviores erunt.
10 Ne collocetis ſpem in iniuria & rapina,
nolite vos dedere vanitati: opes ſi affluunt,
nec cor apponatis.
11 Semel atq; iterum loquutus eſt Deus
adque audivi, Deo eſſe robur.
12 Quòd & tibi Domine bonitas adeſt:
quodq; tu rependis cuiq; iuxta opus ſuum.

Pſal. 63.

Pſalmus Davidis quum eſſet in deſerto Iuda.

DEus Deus meus tu, ſummo diluculo te
quæro: te ſitit anima mea, te concupiſ-
cit caro mea, in hac terra torrida & ſiticu-
loſa, cui deſunt aquæ.
2 Sic vt te contempler in ſanctuario tuo,
vt videam virtutem tuam, & gloriam tuam.
3 Nam bonitas tuâ ipſa vitâ optabilior
eſt, ideò labiis meis te laudabo.
4 Sic benedicam te in vita mea, in nomi-
ne tuo attollo manus meas.
5 Tanquam adipe, & pinguedine ſatia-
bitur anima mea, vnde ovabunt labia mea,
lau-

laudabit os meum.
6 Simul atq; tui memor fuero in lecto
meo, de te meditatus fuero in vigiliis noc-
turnis.
7 Tu etenim es qui mihi fers auxilium, &
in vmbra alarum tuarum ovabo.
8 Tibi adhæsit anima mea: quia dextera
tua me suffulcit.
9 Isti verò qui animam meam devastare
quærunt, subibunt infima terræ:
10 Adigent eos in aciem gladii, sors vul-
pibus erunt.
11 Rex autem in Deo lætabitur, gloriabi-
tur quisquis per ipsum iuraverit: nam os
illorum qui mendacium loquuntur, ob-
struetur.

Psal. 64.

Præfecto cantorum oda Davidis.

AVdi Deus vocem meam in querimonia
mea, serva vitam meam ab hostis formi-
dine.
2 Absconde me à consilio malorum, & à
tumultu operantium iniquitatem.
3 Qui linguam suam instar gladij exacu-
unt, & ceu tenso arcu amara verba pro sa-
gittis ejaculantur.
4 Vt in absconditis innocentem feriant,
su-

ſubitò feriant eum, nec quicquam metu-
unt.
5 Corroborant ſe in re mala, commen-
tantur inter ſe de abſcondendis laqueis: di-
cunt enim, Quis videbit eos?
6 Veſtigant malitias, perveſtigatam ve-
ſtigationem abſconderunt quiſquè in inti-
mo, cordeque profundo.
7 At Deus ſagitta illos ſubitò feriet, quâ
plagis afficientur.
8 Poſternentque ſuper ſe linguam ſuam:
quicunque aſpexerint eos, ſtupefacti faceſ-
ſent.
9 Videbunt id cuncti mortales, & narra-
bunt opus Dei, & opera ejus prudenter ex-
pendent.
10 Lætabitur juſtus in Domino, & ſe fidei
illius committet: & omnes recti corde glo-
riabuntur.

Pſal. 65.

Præfecto cantorum Pſalmus Davidis & canticum.

TIbi ô Deus ſilentium laus in Sion tibi
perſolvetur votum.
2 Tu exaudis precem: hinc omnis caro
ad te venit.
3 Ratio iniquitatũ ſuperârat nos, tu verò
tranſ-

transgressiones nostras expiasti.
4 Beatus quem tu elegeris, quem tibi ad-
hibueris: habitabit enim ille in atrijs tuis:
satiabitur bonis domus tuæ, & sacris tem-
pli tui.
5 Terribilia in justitia respondebas no-
bis, ô Deus salus nostra, ô asylum omnium
finium terræ, quique remoti in mari de-
gunt.
6 Qui montes virtute sua firmat; accin-
ctus potentia.
7 Qui compescit strepitum marium, &
strepitum vndarum eorum, & fremitum po-
pulorum.
8 Et timebunt à signis tuis quicunque
extremos fines inhabitant: facis ovare exi-
tus matutini & vespertini temporis.
9 Visitasti terram, & irrigasti eam, ditasti
eam ampliter, rivus Dei aquis exuberat, tu
paras eis frumentum, quandoquidem sic il-
lam instruis.
10 Irrigas liras ejus, & quiescere facis sul-
cos ejus: facis eam guttis colliquescere, &
germen ejus fœliciter provenire facis.
11 Coronas annum tuis bonis, & vehicu-
la tua stillant pinguedinem.
12 Stillant pinguedine speciosa pascua
deserti, collésque exultatione, accingun-
tur.

13 Vestientur campi gregibus,& valles amicientur frumento, jubilabunt atque canent.

Psal. 66.

Præfecto cantorum canticum Psalmi.

Iubilate Deo omnis terra, Canite gloriam nomini ejus, reddite gloriam laudi ejus.

2 Dicite Deo, Quàm suspiciendus es in operibus tuis! ob amplitudinem virtutis tuæ supplices tibi erunt licèt falsò hostes tui.

3 Te adorabunt omnes habitatores terræ,& psallent tibi, psallent nomini tuo. Sela.

4 Huc agite, contemplamini opera Dei, quàm stupenda sint ejus consilia super filios hominum.

5 Mutavit mare in aridam, fecit vt pedibus flumen transierint, ibi in eo lætabamur.

6 Virtute suâ ab æterno imperat: oculi ejus Gentes contemplantur, defectores haudquaquàm sese exaltabunt. Sela.

7 Prædicate ô populi Deum nostrum,& efficite vt audiatur vox laudis ejus.

8 Hic est qui animam nostram servavit

G in

in vita, nec permisit vacillare pedes nostros
9 Etiamsi explores nos ô Deus, & excoquas nos vt argentum excoquitur.
10 Inducas nos in laqueum, catenam ponas in lumbis nostris.
11 Patiaris vt homines super capita nostra inequitent, veniamus in ignem & aquã: educis tamen nos in refrigerium.
12 Ingrediar ergo domum tuam cum holocaustis, vota mea tibi persolvam.
13 Quæ effecerunt vt aperirem labia mea, & vt loqueretur os meum, quum essem in angustiis.
14 Holocausta pinguia offeram tibi, cum incenso arietum, faciam bobus & hircis. Sela.
15 Venite, audite quotquot Deum timetis, narrabo quænam animæ meæ fecerit.
16 Ad ipsum ore meo clamavi, & linguâ meâ exaltatus est.
17 Si iniquitatem respexissem in corde meo, non exaudisset me Dominus.
18 Iam autem exaudivit Deus, & vocem precationis meæ attendit.
19 Laudandus Deus, qui nec precem meam repulit, nec bonitatem suam à me subduxit.

Psal.

Psal. 67.

Præfecto cantorum Psalmus, & carmen ad instrumenta musica.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis, atq; illustret inter nos lumen vultus sui. Sela.
2 Vt cognoscatur in terra via tua, & in omnibus gentibus salus tua.
3 Celebrent te populi ô Deus, celebrent te populi vniversi.
4 Gaudeant nationes, & ovent, quòd ius reddas ex æquitate populis, & nationes in terra deducas. Sela.
5 Celebrent te ô Deus populi celebrent te populi vniversi.
6 Terra verò reddat proventum suum, & benedicat nobis Deus, Deus inquam noster.
7 Benedicat nobis Deus, & metuant eũ quicunq; ad fines orbis vsq; habitant.

Psal. 68.

Præfecto cantorum psalmus, & canticum Davidis.

SImul atq; exurgit Deus, inimici eius dispberguntur, & fugiunt à conspectu ejus, qui ipsum odio habent.
2 Quemadmodum dispellitur fumus, tu dispellis eos: & sicut cera colliquescit ab

igne, sic dispereunt impii à conspectu Dei.
3 Iusti autem coram Deo gaudent & læ-
tantur, & præ gaudio gestiunt.
4 Cantate Deo, psallite nomini eius: mu-
nite viam eius, qui supremo cœlo inequi-
tat, in Ia nomine eius, exultate coram illo.
5 Pater est pupillorum, & causam agit
viduarum, Deus, quamvis habitet in habi-
taculo sanctitatis suæ.
6 Deus qui orbis restituit familiam, edu-
cit qui vincti tenentur catenis: desertores
autem terram torridam inhabitabunt.
7 Deus quum tu ante populum tuũ, pro-
grédereris, quum incederes per desertum:
Sela.
8 Terra movebatur, & cœli distillabant
coram Deo, quemadmodum tremuit iste
Sinai, coram Deo, Deo inquam Israelis.
9 Ex munificentia, ô Deus, pluviam de-
stillabas hæreditatis tuæ, & laborantem
confirmabas.
10 Vt in ea habitaret grex tuus, præpara-
sti pro bonitate tua pauperi ô Deus.
11 Dominus dabat verbum annuntiatri-
cibus magni exercitus.
12 Reges ingentibus copiis instructi, fu-
gerunt, fugerunt inquam, qui domi deside-
bant, diviserunt spolia.

13 Etiamsi hactenus habitastis inter ollas,
eritis posthàc vt pennæ columbæ argento
obductæ: cujus alæ fulvæ sunt auro purissimo.
14 Quum dissiparet Omnipotens in ea reges, candescebas veluti nix in Salmon.
15 Mons Dei est sicut Basan: mons qui
caseis abundat, mons Basan.
16 Quare invidetis vos montes quantumvis clivosi, monti huic, quum Deo volupe
sit habitare in eo? quin hunc perpetuò inhabitabit Dominus.
17 Equitatus Dei, habet bis dena millia,
imò multa millia angelorum: Dominus inter eos sicut in Sinai, in sanctuario.
18 Ascẽdisti in altum, cepisti captivitatẽ,
accepisti dona in hominibus, etiam defectores, vt habitet Dominus Deus.
19 Laudandus Dominus, qui nos quotidiè cumulat beneficiis Deus salutis nostræ.
Sela.
20 Deus noster, Deus ad salutes, Domino
Deo exitus mortis:
21 Veruntamen vulnerat Deus caput hostium suorum, verticem capillatum eorum
qui in delictis suis ambulant.
22 Dixerat Dominus, Restituam meos, velut olim ex Basan, restituam vt olim ex pro-

 fun-

fundis maris.
23 Propterea pes tuus, & lingua canum
tuorũ ſanguine rubet ab inimicis, ab ipſo.
24 Viderunt inceſſus tuos ô Deus, inceſ-
ſus Dei mei, regiſq; mei, qui eſt in ſanctua-
rio.
25 Præcedebant cantores, poſt hos ludẽ-
tes muſicis inſtrumentis: in medio puellæ
tympana pulſantes.
26 Vos qui eſtis de vena Iſraelis, in cœti-
bus laudate Dominum Deum.
27 Ibi Beniamin parvulus, qui poteſtatẽ
inter eos fungebatur: principes Iuda lapis
illorũ, principes Zebulon, principes Naph-
tali.
28 Mandavit Deus tuus robur tuum, ro-
bora ô Deus quod feciſti nobis.
29 A templo tuo Ieroſolymis, tibi offe-
rant reges munera.
30 Increpa cœtum haſtatorum, cœtum
validorum cum vitulis populorum qui ſeſe
contumaces præbent, vt cum fragmentis
argenti veniant: diſſipa gentes, quibus bel-
la cordi ſunt.
31 Venient propter hoc optimates ex Æ-
gypto, Æthiopia celeritèr manus ſuas Deo
protendet.
32 Regna terræ cantate Deo, pſallite Do-
mino

mino. Sela.
33 Equitanti super cœlos cœlorum ab i-
nitio, en edit vocem suam, vocem prævali-
dam.
34 Tribuite Deo fortitudinē, cuius mag-
nificentia est super Israelem, cuius fortitu-
do est in æthere.
35 Tremendus es ô Deus de sanctuariis
tuis, Deus Israelis ipse dat robur populo,
propterea laudandus Deus.

Psal. 69.

Præfecto cantorum super liliis, carmen Davidis.

SErvato me, Deus, quoniam penetrârunt
aquæ ad animam vsque.
2 Demersus sum in limū profundissimū,
in quo non est fundum: decidi in profun-
dissimas aquas, & vndæ obruunt me.
3 Delassatus sum vociferando, aridum
factum est guttur meum: defecerunt oculi
mei, suspiciendo ad Deum meum.
4 Qui me immerito odio prosequuntur,
plures sunt quàm capilli capitis mei: præ-
valuerunt qui absque causa me obterunt
inimici mei, vt quæ non rapui, rependere
cogar.
5 Tu nosti ô, Deus quæ per ignorantiam

admisi, & delicta mea te haudquaquam
latent.
6 Ne pudefiant in me ô Domine, Domine
exercituum, qui te expectant, ne ignominia
afficiantur in me ô Deus Israelis qui te stu-
diosè quærunt.
7 Nam tui causa hoc opprobrium fero,
faciem meam ignominia obtexit.
8 Alienus factus sum fratribus meis, ex-
traneus filijs matris meæ.
9 Æmulatio enim pro domo tua exedit
me, & probra eorũ, qui te probro afficiunt,
in me reciderunt.
10 Si quando fletu & jejunio affligebam
me, idipsum quoque probro mihi verteba-
tur.
11 Sacco me pro veste involvebã; sic quo-
que fabula illis fiebam.
12 De me fabulantur qui desident in por-
ta, & carmina canunt qui siceram bibunt.
13 At ego precem meam ad te ô Domine,
si quando tempus sit ô Deus, quo ob multã
bonitatem tuam propitiũ te exhibeas, an-
nue mihi pro fide tua qua opem ferre soles.
14 Eripe me è luto ne demergar, fac eripi-
ar ab his qui me odio prosequuntur, & ab
aquis profundis.
15 Ne me adobruant vndæ aquarum, ne-

ve deglutiat vorago, neque ſuper me os ſu-
um puteus claudat.
16 Annue mihi O Domine, quandoquidē
benigna eſt bonitas tua: reſpice ad me jux-
ta multitudinem miſerationum tuarum.
17 Et ne faciem tuam à ſervo tuo abſcon-
das, nam affligor: propera, annue mihi.
18 Accedito propiùs ad animam meā vt
eam adſeras; libera me propter inimicos
meos.
19 Tu noſti quid feram opprobrij, quid
pudoris, quid ignominiæ, corā te ſunt qui
me infeſtant.
20 Opprobrium frangit cor meum, affli-
ctor: & expecto ſiquis mei cauſa circuncur-
ſitet, ſed nemo eſt: conſolatores expecto,
nec invenio.
21 Et dederunt in cibo meo fel: & quùm
ſitirem, potârunt me aceto.
22 Sit illis menſa ſua laqueus: & vbi pacē
ſperant, illic impingant.
23 Obtenebrentur oculi eorum ne vide-
ant, & lumbos eorum fac ſemper labaſce-
re.
24 Effunde ſuper eos furorem tuum, & æ-
ſtus iræ tuæ apprehendat illos.
25 Palatium eorum deſolatum reddatur,
nec ſit qui tabernacula eorum inhabitet.
26 Nam

26 Nam eum quem tu percussisti, perse-
quuntur, & ad dolorem vulneratorum tu-
orum admetiuntur.
27 Fac vt illis iniquitas iniquitati accu-
muletur, nec vnquam veniant in iustitiam
tuam.
28 Deleantur de Libro viventium, & in-
ter justos non scribantur.
29 Me verò, quandoquidem afflictus sum
& dolens, salus tua protegat, O Deus.
30 Laudabo nomen Dei cum cantico, &
extollam illud celebri laude.
31 Gratius id erit Domino, quàm si bovē
offeram, aut vitulum cornua producētem,
& vngulas.
32 Videbunt hæc mansueti, & gaude-
bunt: qui sedulò quæritis Deum, & vivet
cor vestrum.
33 Nam audit inopes Dominus: & vin-
ctos suos minimè spernit.
34 Laudent eum cœli & terra, maria, &
quicquid reptat in illis.
35 Nam servabit Deus Sionem, & vrbes
Iuda instaurabit: ibi habitabunt, terram-
que istam hæreditariò possidebunt.
36 Posteri servorum ejus in hæreditatem
illam accipient: quicunque diligunt nomē
ejus, in illa habebunt sedem suam.

Psal. 70.

Præfecto cantorum Davidis ad commemorandum.

DEus vt me liberes, accelera: Domine, vt me adjuves propera.
2 Pudore & probro afficiantur qui vitæ meæ insidiantur: agantur retrò, & ignominiæ pateant, qui malis meis delectantur.
3 Repellantur eò quòd me pudefacere conantur, qui dicunt, Hæhæ, hæhæ.
4 Exultent & lætentur in te quicunque te sedulò quærunt: & qui amant salutẽ tuã, dicant jugitèr, Magnificetur Deus.
5 Ego autem O Deus afflictus sum, & inops, propera ad me, nam adjutor, & ereptor meus tu es, Domine ne morêris.

Psal. 71.

IN te Domine speravi, ne sinas vt vnquam pudefiam.
2 Pro tua justitia erue me, & libera me: inclina ad me aurem tuam, & me servato.
3 Sis mihi vice robustissimę rupis, ad quã jugitèr confugiam: constituisti vt me servares: nam petra mea, & arx mea tu es.
4 Eripe me O Deus meus de manu impij, de vola perversi, & violenti.

5 Quo-

5 Quoniam tu es à quo pendeo, Domine
Deus tu is es,quo à puero nitor.
6 Te nitor ab vtero,ex viſceribus matris
meæ tu es extractor meus, de te laus mea
jugitèr.
7 Factus ſum ceu portentum multis: at
tu aſylum meum es prævalidum.
8 Replebitur os meum laude tua, quoti-
diè magnificentia tua.
9 Ne abjicias me tempore ſenectutis,
quùm defecerit robur meum, ne me deſe-
ras.
10 Quoniã hoſtes mei de me loquuti ſunt:
quíque obſervant animam meam,vnà con-
ſultârunt.
11 Dicunt, Deus deſeruit eum,perſequi-
mini,apprehendetis eum:nec enim erit qui
eripiat.
12 Deus ne ſis procul à me:Deus mi vt me
adjuves propera.
13 Afficiantur pudore, pereant, qui vitæ
meæ adverſantur: obtegantur probro,&
ignominiâ quotquot ſtudent me malo affi-
cere.
14 At ego jugitèr expectabo, & omnibus
laudibus tuis adjiciam.
15 Os meum enumerabit juſtitiam tuam,
quotidiè ſalutem tuam:neque enim nume-
rum

tum novi.
16 Veniam in fortitudinibus Domini Dei, memor ero justitiæ tuæ solius.
17 Deus tu docuisti me à puero & vsque in præsens admiranda facinora tua deprædicabo.
18 Quin & in senectam vsque & canos haudquaquam deseres me, O Deus, donec prædicem brachium tuũ generationi præsenti, fortitudinem tuam omni posteritati.
19 Et justitiam tuam ô Deus in altum efferam, qui tam ingentia patrâsti: quis tibi O Deus conferendus?
20 Qui fecisti experiri me afflictiones multas & malas: rursum conversus vitæ me restitues, & ex abyssis terræ rursum subduces me.
21 Augebis dignitatem meam & rursum me consolaberis.
22 Et ego quoque celebrabo tibi instrumento nablio fidem tuam Deus meus, psallã tibi citharâ, O Sancte Israelis.
23 Ovabunt labia mea quùm canam tibi, & anima mea quam redemisti.
24 Quin & lingua mea quotidiè de tua justitia loquetur, quùm pudore & probro affecti fuerint, quicunque malo me afficere student.

Psal. 72.
Solomoni, vel Solomonis.

DA Deus regi judicia tua, & justitiam tuā filio regis.
2 Vt jus dicat populo tuo ex justitia, & afflictis tuis in judicio.
3 Ferant montes pacem populo, & colles justitiam.
4 Vindicabit afflictos in populo, servabit pauperes, & violentum calumniatorem cō-tundet.
5 Timebunt te dum sol & luna lucebūt, in omne ævum.
6 Descendat ceu pluvia super desectum pratum, vt guttæ imbris sensim irrigantis terram.
7 Floreant ipso regnante justi, multáque pax sit, donec luna desierit.
8 Imperitet à mari ad mare vsque, & à flumine vsque ad terminos Terræ.
9 Coram illo procumbant accolæ deserti, & inimici ejus pulverem lingant.
10 Reges mediterranei maris & insularū munera afferant, reges Scheba, & Seba honoraria adducant.
11 Et adorent eum omnes reges, omnes gentes serviant ei.

12 Nam

12 Nam liberabit pauperem clamantem,
& afflictum cui deest adjutor.
13 Beneficus erit in attritos & inopes: &
animas pauperum servabit.
14 Redimet animas eorum à fœnore & vi-
olentia, & pretiosus erit sanguis eorum in
oculis ejus.
15 Et vivet, & dabitur ei de auro Scheba:
orabunt pro eo jugitèr, & quotidiè cũ lau-
dabunt.
16 Et erit pugillus frumenti in terram in
verticibus montium projectus, ita vt fruct⁹
ex eo prognatus agitetur vt Libanus: pro-
germinabuntque è civitate instar herbæ
terræ.
17 Nomen ejus perpetuò celebre erit, dũ
sol luxerit, propagabitur nomen ejus: bea-
tósq; se censebunt in eo cunctæ gentes, &
beatum eum prædicabunt.
18 Laudandus Dominus Deus, Deus Is-
raelis, qui solus mira edit facinora.
19 Et nomen gloriç ejus perpetuò laude-
tur, & impleatur gloriâ ejus vniversa terra.
Amen & Amen.

§ Finem habent precationes
Davidis filij Isai.

Psal.

Psal. 73.
Oda Asaph.

AT tamen bonus eſt Deus Iſraeli, his nē-
pe qui mundo ſunt corde.
2 Parùm abfuit quin nutârint pedes mei,
ferè effuſi ſint greſſus mei.
3 Nam vrebat me æmulatio propter ſtul-
tos, quum proſperitatem impiorum vide-
rem.
4 Neq; enim ſunt eis nexus ad mortem:
quin pingues ſunt & prævalidi.
5 Nulla eos, vt reliquos mortales, pre-
mit moleſtia: malorum, quibus alii homi-
nes afficiuntur, immunes ſunt.
6 Hinc fit vt ſuperbia eos totos poſſide-
at, & ceu veſte involvantur violentia.
7 Præ pinguedine oculi eorum exeunt,
in imaginationibus cordis pergunt.
8 Contabuerunt, loquuntur violentiam
& injuriam: è ſublimi loquuntur.
9 Protendunt os ſuum in cœlum: & lin-
gua eorum orbem pervagatur.
10 Propterea revertitur populus eius huc,
& aquæ fœcundi calicis exprimuntur eis.
11 Quin & dicere audent, Quomodo hæc
cognoſceret Deus? éſtne cognitio apud
Altiſſimum?

12 En isti, impii sunt, & tamē felices sunt
in hoc seculo, assequuti divitias.
13 Profectò purum servavi cor meum, &
frustrà manus meas innocentia abluo.
14 Plagásq; quotidiè pertuli, singulisque
diebus manè reprehensus.
15 Quum adhuc inquam modum mecum
reputarem, parum abfuit quin à natione fi-
liorum tuorum defecerim.
16 Instituebam cogitationem, si possem
hæc cognoscere, sed idipsum molesta res
erat in oculis meis.
17 Donec in secretiora Dei adyta penetra-
vi; & donec intellexi vt postremò essent
quiq; habituri.
18 Certè velut in lubrico constituisti e-
os, deiicies illos precipites, vt planè vastē-
tur.
19 Quàm subita calamitate oppressi sunt,
perierunt, & terroribus consumpti sunt?
20 Non aliter quàm somnium, quod avo-
lat, posteaquam quis evigilaverit, Domine
despicatas reddes in civitate imagines illo-
rum.
21 Quum efferve sceret fermenti instar
cor meum, & renes mei acuebantur.
22 Bardus eram, nec quicquam intellige-
bam, & eram apud te velut pecus.

23 Semper tamen tecum eram, manum
autem dexteram meam tu apprehen-
disti.
24 Consilio tuo me deduxisti,& posteà in
gloriam me recipies.
25 Quis mihi in cœlis? & in terra tecum
nullo oblector.
26 Consumitur caro mea & cor meum:
Deus autem petra est cordis mei, & portio
mea in æternum.
27 Nam ecce, qui à te procul recedunt,
peribunt: perdes omnem illum, qui à te de-
ficit.
28 Ego itaq; bonum mihi duxi Deo meo
adiungere, posui Dominum Deum asylum
meum, vt enarrem omnia opera eius.

Psal. 74.

Erudiens carmen Asaphi.

ECquarè Deus perpetuò nos repellis? cur
inquam fumat nasus tuus in gregem pa-
scuæ tuæ.
2 Memor sis cœtus tui, quem iam pridẽ
comparavisti: & sortis hæreditariæ, quam
venditasti: montis Sionis, in quo habitare
es solitus.
3 Leva gressus tuos, vt funditùs vastes
omnes hostes, qui malum inferunt sanctua-
rio tuo.

4 Rugierunt adversarii tui in medio sy-
nagogarum tuarum: signa sua posuerunt
pro signis.
5 Vt olim eorum qui securibus cæde-
bant densa arborum ad structuram templi,
insigne & nobile opus erat.
6 Ita habetur modò, si quis sculpturas e-
lus pariter bipenni & malleis comminuit.
7 Sauctuaria tua igni incenderunt: ad
terram affligentes tabernaculum nominis
tui profanârunt.
8 Dixerunt in cordibus suis, Sæviemus
in eos pariter; exusserunt cunctas synago-
gas Dei in terra.
9 Signa nostra non videmus, nullus su-
perest propheta: nemóq; nobiscum qui sci-
at quousq; tandem.
10 Quamdiu ô Deus probra in nos jaci-
et hostis, blasphemabit hostis nomen tuum
perpetuò?
11 Quare manum tuam & dexteram tuam
retraxisti? è sinu plenè profer eam.
12 Equidem Deus rex meus ab initio, qui
salutes in medio terræ operatur.
13 Tu virtute tua mare dissipasti, capita
draconum in aquis confregisti.
14 Tu confregisti capita ceti grandis, &
in cibum tribuisti eum populo desertum

incolenti.
15 Tu excidisti fontem & fluvium, tu flu-
vios prævalidos exiccasti.
16 Tuus est dies, tua etiam nox, tu lucem
& solem præparasti.
17 Tu cunctos fines orbis constituisti, æ-
statem & hyemem tu finxisti.
18 Sis memor hujus, nempè quòd hostis
probris afficit Dominum, & populus stoli-
dus nomen tuum execratur.
19 Ne obiicias animam turturis tuæ cœ-
tui hostium, cœtus afflictorum tuorum ne
perpetuò obliviscaris.
20 Respice ad fœdus, quoniam tenebri-
cosæ habitationes terræ violentia & iniu-
ria repletæ sunt.
21 Ne pateant ignominiæ, qui contriti
sunt, repulsam à te passi, afflicti & inopes
potiùs laudent nomen tuum.
22 Exurge Deus, defende causam tuam,
memor sis opprobrii tui, quo te quotidiè
stolidi homines afficiunt.
23 Ne oblivioni tradas vocem infestorum
tuorum: tumultus eorum qui contra te in-
surgunt iugiter crescit.

Psal. 75.

Præfecto cantorum oda carminis Asaphi, ne perdas.

CElebrabimus te, Deus, celebrabimus:
etenim propè est nomen tuum illis
qui miranda facinora tua enumerant.
2 Quum statutum tempus nactus fuero,
ego quod æquum & rectum est iudicabo.
3 Diffluxerat terra, & quicunq; eam in-
habitabāt: ego columnas eius suffulsi. Sela.
4 Dixi stolidis, Nolite insanire: & impiis,
Nolite attollere cornu.
5 Nolite in sublime attollere cornu ve-
strum, nolite collo præfracto loqui.
6 Nam nec ab oriente, nec ab occidente,
neq; à Meridie exaltatio contingit:
7 Deus siquidem iudex est: is hunc deii-
cit, illum extollit.
8 Nam calix in manu Domini est vino
meraco plenè adornatus, è quo fundet: at-
tamen fæces eius exugent, ac epotabunt
omnes impii in terra.
9 Ego autem in perpetuum annuntiabo,
psallamq; Deo Iacob.
10 Confringam quoq; omne cornu impi-
orum, cornua verò iustorum erigentur.

Psal. 76.

*Oda carminis Asaphi ad instrumenta mu-
sica, præfecto cantorum.*

NOtus in Iuda Deus, præclarum nomē
eius in Israele.

2 In Salem est tabernaculum eius, & mã-
sio eius in Sione.
3 Illic confregit ignita iacula arcus, cly-
peum, gladium, & bellum. Sela.
4 Illustrior es & magnificentior, quàm
montes in quibus laceratur.
5 Prædę se exposuerunt magnanimi, cō-
sopiti sunt somno suo nihil virium inveni-
entes in manibus suis omnes viri fortes.
6 Ab increpatione tua, Deus Iacob, cō-
sopitus est currus & equus.
7 Tu terribilis es, tu inquam, & quis co-
sistet coram facie tua, simul atq; ira tua ex-
arserit?
8 E cœlo fecisti audire iudicium: terra
timuit, & siluit.
9 Quum exurgeret ad iudicandum Deus
ad servandum omnes afflictos terræ. Sela.
10 Etenim furor hominis cedet in laudem
tuam, quódque reliquum est irarum con-
stringes.
11 Nuncupate vota, & persolvite ea Do-
mino Deo vestro: quotquot estis in circui-
tu eius, offerte munera terribili.
12 Qui intercipit spiritum principum, &
est terribilis regibus terræ.

Psal. 77.

Psalmus Asaphi pro Ieduthum præfecto cantorum.

VOce mea quùm clamarem ad Deum,
ad Deum quum clamarem ;voce mea,
aurem præbebat mihi.
2 Quo tempore angustum mihi erat, Do-
minum quærebam, manus mea noctu spar-
sa erat sine cessatione, renuebat consolari
anima mea.
3 Dei memoriam quum repeterem in-
fremebam, querulabar, & deficiebat spiri-
tus meus. Sela.
4 Tu tenebas vigilias oculorum meorũ:
attonitus eram, vt loqui non possem.
5 Tunc repetebam retrò tempora, & an-
nos priorum seculorum.
6 In memoriam revocabam carmina
mea. noctu cum corde meo colloquebar,
spiritus meus rimatus est.
7 Num perpetuò repudiabit Dominus?
num vnquam placidus fiet vltrà?
8 Periítne in perpetuum bonitas eius? fi-
némne habet in omnes ætates oraculum?
9 Oblitus éstne misereri Deus? contine-
bítne in ira misericordias suas? Sela.
10 Tandem cogitabam, Hæc mea est in-

firmitas, dextera Excelsi vices mutat.
11 Recordabar operum Domini, memo-
ria repetebam mirabilia facinora tua quæ
olim edidisti.
12 Meditabar quoque in omnibus operi-
but tuis, & de consiliis tuis loquebar.
13 O Deus viæ tuæ sunt in sanctitate: ob
id dico, quis Deus magnus vt Deus?
14 Tu Deus es qui admiranda facis, claram
reddidisti in populis virtutem tuam.
15 Vindicasti in brachio populum tuum,
filios scilicet Iacob & Ioseph. Sela.
16 Viderunt te aquæ ô Deus, viderunt te
aquæ, & viribus destitutæ sunt, conterritæ
etiam sunt abyssi.
17 Densæ nubes nymbos depluerunt, nu-
bes ediderunt tonitru, quin & sagittæ tuæ
discurrêrunt.
18 Vox tonitrus tui in rota, fulgura in or-
bem emicuerunt, tremuit ac mota est tel-
lus.
19 In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in a-
quis prævalidis: & vestigia tua non depre-
hensa sunt.
20 Ducebas velut gregem populum tuum
per manum Mosis & Aaronis.

Psal. 78.

Erudiens carmen Asaphi.

AVsculta popule mi institutionem meam, inclinate aures vestras ad sermones oris
mei.
2 Aperiam ad insignia quædam facta os
meum, eloquar abstrusa quædam, temporis
prisci.
3 Quæ audivimus, quæque cognovimus,
& quæ patres nostri narraverunt nobis.
4 Neque nos ergo celabimus ea filios e-
orum, ætatibus posteris narrabimus laudes
Domini, robur ejus, stupendáque opera e-
jus, quæ gessit.
5 Constituit enim contestatione quadã
in Iacob, & legem tulit in Israele, quâ præ-
cepit patribus nostris, vt ea nota facerent
filijs suis.
6 Vt cognoscat ętas postera, filij qui naf-
cituri sunt, quùm adoleverint, narrent eadẽ
filijs suis.
7 Indéque in Deo fiduciam suam ponãt,
nec obliviscantur operum Dei, mãdatáque
ejus observent.
8 Nec evadant similes patribus suis, na-
tioni deficienti & rebelli, nationi quę rectè
cor suum haudquaquam instituit, & cujus
spiritus

ſpiritus nunquam verè Deo credidit.
9 Filij Ephraim armati,& jaculãtes arcu,
verterunt terga in die belli.
10 Non obſervârunt fœdus Dei, & in lege
ejus noluerunt ambulare.
11 Sed obliti ſunt factorum ejus, & admi-
randorum facinorum ejus quæ illis oſten-
derat.
12 Coram patribus eorum ſtupenda ope-
ra fecit in terra Ægypti in campo Soan.
13 Secuit mare,& traduxit illos: conſiſte-
re juſſit aquas velut acervum.
14 Et deduxit eos interdiù nube,& ſingu-
lis noctibus per lumen ignis.
15 Secuit rupes in deſerto, & potum eis
dedit vt ex magno abyſſo.
16 Et eduxit rivos è petra; & fecit decur-
rere tanquam flumina aquas.
17 Adhuc tamen peccârunt ei, & exaſpe-
rârunt Excelſum in ſolitudine.
18 Et tentaverunt Deum in corde ſuo,
quùm poſcerent cibum animabus ſuis.
19 Et contra Deum loquuti ſunt, dicen-
tes, Num poteſt Deus mensam inſtruere in
deſerto?
20 En dicebant, petram percuſſit, & efflu-
xerunt aquæ,& fluvij inundârunt: num &
panem dare poterit? num parare carnes po-
te-

ferit populo suo?
21 Idcircò Dominus hæc audivit,& exar-
sit,& succensus est ignis contra Iacob,& i-
ra contra Israelem ascendit.
22 Quòd non credidissent Deo, & in salu-
tem ejus non speravissent.
23 Et mandavit nubibus supernè, & o-
stia cœli aperuit.
24 Et depluit illis Man vt ederent, et fru-
mentum cœleste dedit eis.
25 Panem fortium edit homo, demisit il-
lis commeatum ad saturitatem vsque.
26 Cœlo movit Eurum, & virtute sua A-
fricum adduxit.
27 Et depluit super eos carnem tanquam
pulverem,& alatas volucres, velut arenam
maris.
28 Quas dejecit in medium castrorum il-
lorum,& circum tabernacula eorum.
29 Et ederunt saturatíque sunt abundè,&
satisfecit gulæ eorum.
30 Non sunt fraudati desyderio suo; erat-
que adhuc cibus eorum in ore ipsorum:
31 Quùm ira Dei desævit in eos,occidít-
que pingues eorum,atque selectiores in Is-
raele dejecit.
32 Super hæc omnia iterùm contra eum
peccaverunt,nec stupendis ejus factis fidē
habuerunt.

33 Temerè ergo finivit dies eorum, & an-
nos eorum celeriter.
34 Quùm trucidaret eos, quærebant ip-
sum, ac maturè ad Deum supplicando re-
vertebantur.
35 Tum recordabantur Deum esse ipsorū
petram, & Deum excelsum esse eorum re-
demptorem.
36 Ore suo blanditi sunt ei, lingua autem
sua ei mentiebantur.
37 Cor eorum nō erat rectum erga illum,
nec fidi fuerunt in fœdere ejus.
38 Ipse tamen ad misericordiam propen-
sus, propitius fuit iniquitati eorum, nec dis-
perdidit, & sæpenumerò revocavit irā suā,
nec omnem suam excandescentiam excita-
vit.
39 Memor quòd caro essent ipsi, & ventus
qui abit, nec redit.
40 Quoties exasperârunt eum in deserto,
& molesti ei fuerunt in solitudine:
41 Vt aversi tentarent Deum, sanctumque
Israelis circunscriberent?
42 Non fuerunt memores manus ejus, nec
temporis illius quo eos ex angustijs rede-
mit.
43 Signorum quoque ejus quę fecit in Æ-
gypto, & portentorum quæ edidit in terri-
to-

torio Soan.
44 Quùm lacus eorum verteret in sangui-
nem, & rivos eorum, ne biberent.
45 Immisit in eos turbam insectorũ, quæ
vorârunt illos, & ranas quæ eos perdide-
runt.
46 Et dedit brucho proventum eorum, &
laborem eorum locustis.
47 Perdidit vineas eorum grandine, & sy-
comoros eorum concretis ex nube lapidi-
bus.
48 Tradidit quoque grãdini jumenta eo-
rum, & pecora eorum ignitis jaculis.
49 Immisit in eos æstum nasi sui, impetũ,
indignationem, & angustiam, cacodæmo-
num incursiones.
50 Libravit semitam iræ suæ, animæ illo-
rum à morte non pepercit, sed vitam eorũ
pesti devovit.
51 Percussitque omne primogenitum in
Ægypto, primitias dolorum, in tentoriis
Cham.
52 Et traduxit populum suum tanquam
gregem, minavit eos vt gregem per deser-
tum.
53 Deduxit eos tutò vt non expavesce-
rent: hostes verò eorum mare obtexit.
54 Et introduxit eos ad terminum sanc-
tua-

tuarii sui: ad montem istum, quem vendica-
vit dextera eius.
55 Expulit ante eos Gentes, admensus est
eis hæreditatem fune, & fecit habitare in
tentorijs illorum tribus Israel.
56 Attamen tentârũt & exasperârunt De-
um excelsum, & testimonia ejus non servâ-
runt.
57 Sed deflexerunt, & perfidè egerunt,
quemadmodum patres eorum, retroacti, vt
arcus qui fallit.
58 Provocaverunt eum ad iram excelsis
suis, & sculptilibus suis eum ad æmulatio-
nem accenderunt.
59 Audivit Deus, & commotus est, & ad-
modùm aversatus est Israelem.
60 Ita vt desereret tabernaculum Silo, tẽ-
torium in quo inter homines habitabat.
61 Permisit capi virtutem suã, & tradidit
magnificentiam suam in manum hostis.
62 Tradidit populum suum in gladium, &
contra hæreditatem suam indignatus est.
63 Iuvenes ejus voravit ignis, & virgines
ejus non sunt laudatæ.
64 Sacerdotes ejus gladio ceciderunt: &
viduæ ejus non fleverunt.
65 Et evigilavit acsi dormîsset Dominus,
tanquam heros aliquis fortis, præ vino ju-
bilans.

66 Et percussit hostes suos in podicē: sempiterno opprobrio eos affecit.
67 Et repudiavit tentorium Ioseph, & tribum Ephraim non elegit.
68 Sed tribum Iuda elegit, montem Sion, quem dilexit.
69 Et extruxit sanctuarium suum tanquā excelsa palatia, veluti terram quam fundavit vt perpetuò subsistat.
70 Et elegit Davidem servum, à caulis ovium tulit eum.
71 Post fœtas euntem abduxit eũ, vt pasceret Iacob populum suum, & Israelem hęreditatem suam.
72 Pavit igitur eos pro integritate cordis sui, & minavit eos manibus suis in prudentia.

Psal. 89.
Psalmus Asaphi.

VEnerunt Deus Gentes in hæreditatē tuam, polluerunt regiā sanctuarij tui, redegerunt Ierusalem in acervos lapidum.
2 Dederunt cadavera servorum tuorum, cibum volucribus cœlorum, & carnem beneficorum tuorum bestijs terræ.
3 Effuderunt sanguinem eorum circa Ierusalem velut aquam: nec est qui sepeliat.

4 Pro-

4 Probro fuimus vicinis nostris, irrisioni
& ludibrio his, qui circum nos habitant.
5 Quousque tandem ô Domine? succen-
sebísne perpetuò? ardebítne ceu ignis æ-
mulatio tua?
6 Effunde iram tuam in Gentes, quæ te
non agnoscunt: & in regna, quæ nomen tu-
um non invocant.
7 Nam vorârunt Iacob, & habitaculum
ejus vastârunt.
8 Ne sis nobis memor iniquitatum prio-
rū, subitò antevertat nos misericordia tua;
nam vehementer attenuati sumus.
9 Auxiliare nobis ô Deus salutis nostræ,
propter gloriam nominis tui: & libera nos,
& propitius sis peccatis nostris propter no-
men tuum.
10 Cur dicerent Gentes, Vbi est Deus eo-
rum? nobilis evadat inter Gentes nobis vi-
dentibus, vltio sanguinis servorum tuorum
qui effusus est.
11 Penetret in conspectum tuum, gemitus
vinctorum: pro magnitudine brachij tui fac
superstites eos qui morti jam addicti sunt.
12 Rependе vicinis nostris septuplum in
sinum eorum, opprobrium eorum quo te ô
Domine affecerunt.
13 Et nos populus tuus, & grex pascuorū
tuo-

tuorum te celebrabimus in seculum, & per omne ævum prædicabimus laudes tuas.

Psal. 80.

Testimonium & Psalmus Asaphi præfecto cantorum super liliis.

O Pastor Israelis ausculta: ô tu qui minas, velut gregem, Ioseph, quíq; insides Cherubim, affulge.
2 Ante Ephraim, Beniamin, & Manasse potentiam tuam excita, & veni ad servandum nos.
3 Deus restitue nos, & fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.
4 Domine Deus exercituum, quovsque tandem excandesces in orationem populi tui?
5 Lacrymis velut pane cibasti eos, & pro potu propinasti eis lacrymas maxima mensura.
6 Posuisti nos vt materia simus vicinis nostris jurgandi: vtque hostes nostri nobis illudant.
7 Deus exercituum restitue nos, fac illucescere faciem tuam, & salvi erimus.
8 Vitem ex Ægypto traduxisti, quam ejectis Gentibus plantasti.
9 Repurgasti diligenter superficiem ejus

jus,&quùm radices ſuas egiſſet,terram oc-
cupavit.
10 Vmbra eius montes obtexit, rami eius
cedros Dei.
11 Extendebat ad mare palmites ſuos,&
vſq; ad fluvium pampinos ſuos.
12 Quare rupiſti ſepem eius, vt ex ea de-
cerpant quicunq; illâc tranſeunt?
13 Aper è ſaltu eam vaſtat, & omnis ge-
neris feræ quæ in agris degunt, eam depaſ-
cuntur.
14 Deus exercituum redi obſecro, intue-
re è cœlis,aſpice, & inviſe vineam iſtam.
15 Vitiarium quod plantavit dextera tua,
& propaginem ipſam quam tibi roboraſti.
16 Exuſta eſt igni,amputatáq; : ab incre-
patione vultus tui peribunt.
17 Sit manus tua cum viro dexteræ tuæ,
cum filio hominis quem tibi corroboraſti.
18 Et non retroflectemus à te:dum vitam
nobis reſtituis, in nomine tuo invocabi-
mus.
19 O Domine Deus exercituum, reſtitue
nos,fac illuceſcere faciem tuam, & ſalvi e-
rimus.

Pſal. 81.

*Aſaphi præfecto cantorum ſuper torcula-
ribus.*

IVbilate Deo robori nostro, classicum canite Deo Iacob.
2 Sumite psalmum, date tympanum, citharam suavem cum nablo.
3 Clangite cornu nova luna, stato die sacrificii nostri.
4 Hic enim ritus est Israeli, ius Deo Iacob:
5 Testimonium hoc posuit in Ioseph, quum exiret de terra Ægypti, vbi labium quod non cognôram, audiebam.
6 Subduxi oneri humerum eius: & manus ejus ab ollis conficiendis transibant.
7 In angustiis invocabas me, & eripiebã te, clàm per tonitru respondebam tibi: periculum tui faciebam ad aquas iurgii. Sela.
8 Audi popule meus, contestabor enim te O Israel, si me audieris.
9 Non erit in te Deus alienus, neq; adorabis Deum peregrinum.
10 Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxit te de terra Ægypti: dilata os tuum, & implebo illud.
11 At populus meus vocem meam nõ audivit, & Israel noluit me.
12 Permisi igitur eos libidini cordis ipsorum, vt irent juxta consilia sua.
13 O si populus meus audisset me, si Isra-

el in viis meis ambulâsset.
14 Quàm brevi inimicos eorum deiecissem, & contra infestātes eos vertissem manum meam.
15 Qui odio habent Dominū, essent, illis serviliter supplices, ipsorum autem lævum perpetuum esset.
16 Et cibaret eum medulla tritici, & melle de petra te satiassem.

Psal. 82.
Oda Asaphi.

DEus constitit in cœtu Dei, in medio deorum iudicem agit.
2 Quousq; tandem inquiens iudicabitis iniquè, & facies impiorum suscipietis? Sela.
3 Vindicate pauperem & pupillum, afflictum & miserum absoluite.
4 Eripite tenuem, & inopem de manu impiorum liberate.
5 Nihil nôrunt, nec intelligunt, in tenebris ambulant: nutant cuncta fundamenta terræ.
6 Equidem dixeram, Vos dii estis, & vos omnes filii Excelsi:
7 Veruntamen sicut reliqui homines moriemini, & sicut vnus ex principibus cadetis.

8 Surge Deus, iudica terram: nam tibi v-
niversæ gentes hæreditario iure debentur.

Psal. 83.
Carmen Psalmi Asaphi.

NE te in silentio contineas, ô Deus: ne
dissimules, néve cesses, ô Deus.
2 Ecce enim hostes tui tumultuantur: &
qui te odio habent, extollunt caput.
3 Adversùs populum tuum vafrè consul-
târunt, contra absconditos tuos inierunt
consilium
4 Dixerunt, Agite, deleamus eos, ne sint
ampliùs gens, vt ne mentio quidem sit vl-
trà nominis Israelitici.
5 Quoniam vnâ ex corde conspirârunt,
fœdus adversùs te icerunt.
6 Tentoria Edom, & Ismaelitarum, Mo-
abitarum, & Hagarenorum:
7 Gebalitæ, Ammonitæ, & Amalecitæ,
Palæsthini cum Tyrijs.
8 Assyrij quoque illis juncti sunt, brachi-
um fuerunt filijs Lot. Sela.
9 Fac illis vt Madianitis, vt Siseræ, vt Ia-
bin ad torrentem Kison.
10 Qui fracti sunt in Endor, facti sterqui-
linium terræ.
11 Fac vt ipsi principésque eorum habe-

ant ſicut Oreb, & Zeeb, ſicut Zebah & Sal-
muna cuncti illorum duces.
12 Qui dixerunt, Vendicemus nobis ha-
bitacula Dei.
13 Deus meus, redige huc illos vt ſint ceu
rota, & vt ſtipula coram vento.
14 Vt ignis incendens ſylvam, & vt flam-
ma montes comburens.
15 Sic perſequitor eos procellis tuis, &
turbine tuo conſterna illos.
16 Perfunde facies eorũ ignominia, vt re-
quirant nomen tuum Domine.
17 Pudefiant & conſternantur in omne æ-
vum, pudore afficiantur, & pereant.
18 Vt cognoſcant, quòd tu, cujus nomen
Dominus, ſolus es excelſus ſuper omnem
terram.

Pſal. 84.

*Pſalmus filiorum: Corah præfecto canto-
rum ad torcularia.*

QVàm ſunt amabilia, ô Domine exerci-
tuum, tabernacula tua!
2 Ardet & etiam deperit anima mea ad a-
tria Domini, cor meum & caro mea clamãt
ad Deum vivum.
3 Etiam paſſer invênit ſibi domicilium,
& hirundo nidum vbi reponat pullos ſuos,
nempe

nempe altaria tua ô Domine virtutum, rex
meus & Deus meus.
4 Beati qui in domo tua habitant, perpetuò te laudabunt. Sela.
5 Felices illi homines, quorum robur in te ſitum eſt, in quorum cordibus ſemitę tuę ſunt.
6 Tranſeuntes vallem fletus, fontibus abundantem reddent, etiam piſcinas replebit pluvia.
7 Ibunt de virtute in virtutem, comparebit quiſque eorum apud Deum in Sion.
8 Domine Deus exercituum, exaudi orationem meam, auſculta Deus Iacob. Sela.
9 Clypeus noſter aſpice Deus, & intuere faciem vncti tui.
10 Quia potior eſt dies in atrijs tuis, quàm alibi mille: malo ad limen deſidere domus Dei mei, quàm habitare in tentorijs impiorum.
11 Nam ſol & clypeus eſt Dominus Deus, dabit Dominus gratiam & gloriam: nullo bono deſtituit eos qui in integritate ambulant.
12 O Domine exercituũ, felix homo qui in te confidit.

Psal. 85.

Psalmus filiorum Corah, præfecto cantorum.

PRopitius eris ô Domine terræ tuæ, captivitatem Iacob avertes.
2 Auferes iniquitatem populi tui, obteges cuncta ipsorum peccata. Sela.
3 Tolles omnem æstum tuum: fervorem iræ tuæ sedabis.
4 Restitue nos Deus salutis nostræ, solve tuam erga nos indignationem.
5 Num continentèr succensebis nobis? extrahes furorem tuum in omne ævum?
6 An non tu is es, qui conversus, vitę nos restitues, & populus tuus in te lætabitur?
7 Ostende nobis ô Domine bonitatem tuam, & salutem tuam da nobis.
8 Audiam quid Dominus Deus loquatur: quoniam loquetur pacem ad populum suum, & ad beneficos suos, ne recidãt ad stultitiam.
9 Profectò salus ejus propè adest ijs qui ipsum timent, vt inhabitet gloria in terra nostra.
10 Bonitas & veritas sibi invicem occurrent, justitia & pax se mutuò osculabuntur.
11 Fides è terra progerminabit, & justitia

è

è cœlis proſpiciet.
12 Etiam Dominus dabit bonitatem, &
terra noſtra reddet proventum ſuum.
13 Iuſtitia anteambulabit coram eo, &
ponet in via greſſus ſuos.

Pſal. 86.
Precatio Davidis.

PRæbe mihi, Domine aurem tuam, & an-
nue mihi: nam afflictus ſum & miſer.
2 Cuſtodi vitam meam, quoniam benefi-
cus ſum: ſerva tu Deus meus ſervum tuum,
qui in te confidit.
3 Beneficus eſto mihi ô Domine, quoniã
te quotidiè invoco.
4 Exhilara animum ſervi tui: nam ad te ô
Domine animum meum attollo.
5 Etenim tu Domine bonus es & propi-
tius, amplâ bonitate in omnes qui te invo-
cant.
6 Auſculta Domine precationi meæ, &
attende voci deprecationis meæ.
7 Quo die in anguſtijs ſum, te invoco: nã
ſoles mihi annuere.
8 Non eſt tibi ô Domine inter deos quiſ-
quam conferendus, nec eſt qui faciat ope-
ra qualia tu facis.
9 Cunctæ Gentes quas feciſti venient, &

adorabunt corā facie tua ô Domine,& no-
men tuum cum gloria prædicabunt.
10 Quandoquidem magnus tu, quique
ſtupenda edis facinora, tu ſolus es Deus.
11 Dirige me Domine in vijs tuis, tunc
ambulabo in veritate tua: coge pectus me-
um, vt timeat nomen tuum.
12 Celebrabo te Domine, Deus meus, ex
toto corde meo, & nomen tuum perpetuò
cum gloria celebrabo.
13 Magna ſiquidem eſt in me bonitas tua,
& liberaſti animam meam ex inferno infe-
riori.
14 Deus ſuperbi inſurrexerunt adverſus
me, & cœtus violētorum quærunt animam
meam, & nō propoſuerunt te in conſpectu
ſuo.
15 At tu Domine Deus pronus es ad miſe-
ricordiam, propenſus ad beneficentiā, tar-
dus ad iram, multæ bonitatis & fidei.
16 Reſpice ad me, et beneficus eſto mihi:
da robur tuum ſervo tuo, & ſerva filium an-
cillæ tuæ.
17 Ede ſignum aliquod bonitatis erga me
tuæ: vt qui me odio habent, pudore ſuffun-
dantur, quùm viderint quòd tu ô Domine
me juveris, & conſolatus ſis me.

Pſal.

Psal. 87.

Psalmus & canticum filiorum Corah.

FVndamenta ejus in montibus ſanctis.
2 Diligit Dominus portas Sionis, prę omnibus tabernaculis Iacob.
3 Præclara in te dicuntur, ô civitas Dei. Sela.
4 Faciam meminiſſe Rahab & Babylonis, hos qui me noverunt, en Palæſthina & Sor cum Æthiopibus, ille natus eſt in ea.
5 At de Sione dicetur, Vir & vir natus eſt in ea, & ipſe excelſus confirmat eum.
6 Dominus conſcribẽdo numerabit populos, inſignis ille natus eſt in ea. Sela.
7 Cantores ſimul cum ducentibus chorũ, omnes ſcaturigines meæ in te.

Psal. 88.

Carmen Pſalmi filiorum Corah, præfecto cantorum de miſeria ad affligendum, erudiens carmen ipſius Heman Ezrahitæ.

DOmine Deus ſalus mea die ac nocte clamo coram te.
2 Veniat precatio mea in conſpectũ tuũ, inclina aurem tuam clamori meo.
3 Nam anima mea ſatiata eſt malis, & vita mea vſque ad ſepulchrum pertigit.

4 Quin

4 Quin jam reputor inter eos qui in fove-
am ſubeunt, ſum vt vir cui nihil eſt virtutis,
5 Vt liber à rebus hujus vitæ, annumera-
tus ſum mortuis, velut interempti qui dor-
miunt in ſepulchro, quorum nulla amplius
ſupereſt memoria, quíque à manu tua ab-
ſciſſi ſunt.
6 Collocaſti me in foveam inferiorem, in
loca tenebroſa atque profunda.
7 Incubuit in me fervens indignatio tua,
omnibus fluctibus tuis dejeciſti me. Sela.
8 Effeciſti vt noti mei procul à me diſce-
derent, reddidiſti me illis abominandum:
concluſus ſum, vt egredi non poſſim.
9 Dolet oculus meus præ afflictione, in-
voco te ô Domine tota die, ad te expando
manus meas.
10 Edíſne admiranda facinora mortuis?
num mortui reſurgent & celebrabunt te?
Sela.
11 Num annuntiabitur in ſepulchro bo-
nitas tua? aut fides tua in interitu?
12 Num cognoſcentur mirabilia tua in
tenebris, aut iuſtitia tua in terra, vbi omni-
um rerum eſt oblivio?
13 At ego ad te ô Domine clamavi, & o-
ratio mea manè te præveniet.
14 Cur repellis animam meam ô Domine?
ab-

abſcondis à me faciem tuam?
15 Afflictus ego ſum, & tantùm non ani-
mam agó ab adoleſcentia: & animi dubius
terrores tuos fero.
16 Super me tranſiêrunt furores tui, & ter-
rores tui me confecerunt.
17 Circundederunt me inquam velut a-
quæ quotidiè, cinxerunt me paritèr.
18 Effeciſti vt procul à me ſint amici &
proximi, vt noti mei ſint in tenebris.

Pſal. 89.

Erudiens Ethan Ezrahita.

BOnitates Domini perpetuò canam, fidē
tuam ore meo notam faciam in omne
ævum.
2 Sic enim apud me ſtatui, Bonitas tua
perpetuò ædificabitur, in ipſis cœlis fidem
tuam confirmaſti.
3 Pepigi fœdus cum electo meo, iuravi
Davidi ſervo meo.
4 Semen tuum in æternum confirmabo,
& ſtabiliam ſolium tuum ad omnem poſte-
ritatem. Sela.
5 Cœli admiranda facinora tua celebrāt
ô Domine, quin & fidem tuam in cœtu ſan-
ctorum.
6 Quis enim in æthere æquabitur Do-
mi-

mino? aut quis inter filios fortium Domi-
no assimiletur?
7 Deus vehementer formidandus in cõ-
cilio sanctorum, & tremendus super omnes
qui circum ipsum sunt.
8 Domine Deus exercituum, quis vt tu,
præstans virtute ô existens? omnia circum
te, fides sunt.
9 Tu potestatem exerces in fastum maris
quum attollit fluctus suos, tu compescis
eos.
10 Tu contudisti tanquam cadaver super-
bum: brachio roboris tui dispersisti inimi-
cos tuos.
11 Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem, &
quidquid in eo est, tu fundasti.
12 Aquilonem & Meridiem tu condidisti,
Tabor & Hermon in nomine tuo ovabunt.
13 Tu brachium habes omnipotentia præ-
ditum, roboras manum tuam, attollis dex-
teram tuam.
14 Iustitia & æquitate stabilitum est regа-
le solium tuum: bonitas et fides antecedunt
faciem tuam.
15 O igitur felicem populum, qui agnos-
cit clangorem: ô Domine tales in lumine
vultus tui incedent.
16 In nomine tuo quotidiè exultabunt,
et

et in justitia tua sese attollent.
17 Tu enim decus es fortitudinis eorum,
& pro benevolentia tua extolles cornu no-
strum.
18 Quoniam Domini est clypeus noster, &
Sancti Israelis rex noster.
19 Tum loquutus es per visum bonis tuis,
& dixisti:
20 Auxilium suppeditabo heroi, extuli e-
lectum è populo.
21 Inveni Davidem servum meum, oleo
meo sancto unxi eum.
22 Vt manus mea firma esset cum eo, quin
& brachium meum roboraret eum.
23 Hostis non imponet ei, parvus non af-
fliget eum.
24 Imò conteram ante faciem ejus hostes
ejus, & odientes illum conficiam.
25 Fides mea & bonitas mea cum ipso e-
runt, & in nomine meo altum erit cornu e-
jus.
26 Ponam in mari manum ejus, & in flu-
minibus dexteram ejus.
27 Ipse invocabit me, dicens, Pater meus
es tu, Deus meus, et petra salutis meæ.
28 Etiam ego primogenitum constituam
illum, celsiorem regibus terræ.
29 In sempiternum custodiam illi bonita-
tem

tem meam, et fœdus meum firmum ei per-
manebit.
30 Efficiam vt perpetuum sit semen ejus,
et solium ejus sicut dies cœli.
31 Si filij ejus legem meam deseruerint, &
in judicijs meis non ambulaverint;
32 Si statuta mea prophanârint, et pręcep-
ta mea non custodierint;
33 Prævaricationes eorum virga visitabo,
et iniquitates eorum flagellis.
34 At bonitatem meam non auferam ab
eo, nec fallam illi fidem meam.
35 Nó prophanabo fœdus meum, quód-
que egressum est de labiis meis, nunquam
mutabo.
36 Semel per sanctitatem meam iuravi,
haudquaquam Davidem fefellero.
37 Semen eius in æternum erit, solium e-
jus coram me vt sol perstabit.
38 Firmum vt luna manebit, quæ est cer-
tus in æthere testis. Sela.
39 At tu repulisti, aversatus es, succensuis-
que irâ contra Christum tuum.
40 Dissolvisti fœdus quod cum servò tuo
pepigisti, humi contaminasti diadema e-
jus.
41 Dirupisti omnes sepes eius, munitio-
nes eius contrivisti.

42 Diripiunt eum quicunq; transeunt vi-
am, opprobrio factus est vicinis suis.
43 Extulisti dexteram eorum qui ei infe-
sti sunt, cunctos hostes eius exhilarasti.
44 Etiam retudisti aciem gladii eius, nec
superiorem fecisti eum in prælio.
45 Effecisti vt cessârit dignitas eius & so-
lium eius in terram collisisti.
46 Præcidisti dies iuventutis eius, obtex-
isti eum ignominia. Sela.
47 Quousq; absconderis ô Domine, an-
nè in perpetuum? ardebítne vt ignis fervēs
indignatio tua?
48 Memor sis quantuli ævi ego sim: num
frustrà condideris vniversos homines?
49 Quis enim vir est qui vivat, & non mo-
riatur? qui eripiat vitam suam à violentia
sepulchri? Sela.
50 Vbi sunt, ô Domine, bonitates tuæ
pristinæ, quas Davidi ex fide tua iurasti?
51 Memor sis ô Domine, opprobrii quod
ferunt servi tui: tuli in sinu meo cuncta op-
probria multorum populorum.
52 Quibus nos affecerunt inimici tui ô
Domine, quibus affecerunt vestigia Chri-
sti tui.
53 Laudandus Dominus in æternum. A-
men & Amen.

Psal. 90.
Oratio Mosis viri Dei.

DOmine tu habitaculum nobis fuisti per
omnia secula.
2 Priusquam montes nascerentur, & ter-
ra formaretur ac orbis, à seculis vsque ad
secula tu es Deus.
3 Tu reducis hominem donec contera-
tur, ac tum dicis, Revertimini ô mortales,
4 Nam mille anni corã te sunt vt dies he-
sternus qui præterit, imò vt noctis vigilia,
5 Ceu nymbum dilabi illos impetu quo-
dam facis, sunt velut somnium, manè velut
herba immutantur.
6 Quæ manè floret, ac vires accipit, ve-
speri arefacta resecatur.
7 Etenim irâ tuâ deficimus, & fervente
indignatione tua terremur.
8 Iniquitates nostras in conspectum tu-
um collocasti, occulta nostra in lumen fa-
ciei tuæ:
9 Nam cuncti dies nostri te irascente di-
labuntur, annos nostros finimus dicto citi-
ùs.
10 Dies annorum nostrorum quibus vi-
vimus, anni sunt septuaginta, aut ad sum-
mum octoginta: iam præstantissimum ho-
rum

rum labor eſt & moleſtia: velociter tranſit,
nóſq; avolamus.
11 Quis vim, iræ tuæ novit? vt te quique
timent, ita in eos indignatio tua ſævit.
12 Vt ergo dierum noſtrorum numerum
ſciamus, tu nobis planè indica, vt ſapientiæ
animum intendamus.
13 Redi ô Domine, quovſq;? placare ſer-
vis tuis.
14 Satia nos mane bonitate tua, ovabi-
mus & lætabimur cunctis diebus noſtris.
15 Exhilara nos pro diebus quibus nos
afflixiſti, pro annis quibus mala ſumus ex-
perti.
16 Effulgeat in ſervis tuis opus tuũ, glori-
áque tua in filiis eorum appareat.
17 Et decor Domini Dei noſtri adſit no-
bis, & opus manuum noſtrarum in nobis
confirma, opus inquam manuum noſtrarũ
confirma.

Pſal. 91.

SEdens in abdito Excelſi, ſub umbra om-
nipotentis commoratur.
2 Dicam Domino, Aſylum meum & arx
mea, Deo meo nitar.
3 Nam is à laqueo venatoris, & à peſte
exitiali te liberabit:

4 Alis ſuis te obteget, ſub pennis eius tu-
tus eris, tectus fide eius tanquam lanceâ &
parmâ:
5 Vt neq; nocte metuendum ſit tibi à
terroribus, neq; interdiù à ſagitta volante,
6 Non à peſte quæ in obſcuro graſſatur,
non ab exterminio vaſtante meridie.
7 Cadant licet à latere tuo mille, & à
dexteris tuis decem millia, ad te tamen nō
pertinget.
8 Duntaxat talionem impiis reddi vide-
bis, & inſpicies tuis ipſius oculis: Quoniam
tu ô Domine aſylum mihi es quo nitor, in
edito collocaſti habitationem tuam:
9 Non accidet tibi malum, neque plaga
tabernaculo tuo appropinquabit.
10 Nam angelis ſuis tuâ cauſâ præcipiet,
vt in omnibus viis tuis te cuſtodiant.
11 Manibus te geſtabunt, ne ad lapidem
pes tuus impingat.
12 Pardum calcabis & aſpidem, concul-
cabis leunculum atq; draconem.
13 Quandoquidem me amplexus eſt, eru-
am eum, ſuperiorem eum faciam: agnovit
enim nomen meum.
14 Me invocabit, ideò eum exaudiam, ad-
ero ei in afflictione: eripiam eum, & glori-
oſum eum reddam.

15 Vitâ longævâ ſatiabo eum, & exhibe-
bo ei ſalutem meam.

Pſal. 92.
Oda carminis ad diem ſabbathi.

COmmodum nunc eſt celebrare Domi-
num, & pſallere nomini tuo ô Altiſſime.
2 Prædicare manè bonitatem tuam, &
fidem tuam in noctibus,
3 Ad decachordum, ad nablum, ad hig-
gaion, cum cithara.
4 Tu enim O Domine, operibus tuis me
exhilaras, in factis manuum tuarum ovabo.
5 Quàm magna ſunt facta tua O Domi-
ne, vehementer profunda conſilia tua.
6 Vir ſtupidus iſtuc non cognoſcit, neq;
ſtultus intelligit.
7 Quòd quùm impii ſicut herba germi-
nant, in hoc floreant cuncti facinoroſi, vt
in perpetuum excindantur.
8 Tu autem excelſus es in ſempiternum
O Domine.
9 Nam ecce inimici tui O Domine, ecce
inquam inimici tui pereunt, diſperdantur
quicunq; dediti ſunt iniquitati.
10 Meum verò cornu extolletur vt mono-
cerotis, tunc delibutus ero oleo virenti:
11 Et videbit optata oculus meus in inſi-

 dian-

diantibus mihi;audiet de his qui in me in-
ſurgunt,grata auris mea.
12 Iuſtus vt palma florebit, & ſicut ce-
drus in Libano in altum ſuccreſcet.
13 Plantati in domo Domini, in atriis Dei
noſtri florebunt.
14 Adhuc in ſenecta germinabunt,ſuccu-
lenti & virentes.
15 Ad prædicandum,quòd æquus ſit Do-
minus,petra mea,neq; vlla ſit in eo pravi-
tas.

Pſal. 93.

DOminus rex eſt,induit celſitudinem,in-
duit inquam Dominus robur , ſéq; ex-
cinxit:quiu & orbis ſic firmatus eſt, vt non
nutet.
2 Iam inde ab exordio conſtitutum eſt
ſolium tuum:nam tu ab æterno es.
3 Suſtulerunt flumina ô Domine , ſuſtu-
lerunt inquam flumina ſtrepitum ſuum,ſu-
ſtulerunt flumina fluctus ſuos.
4 At plus quàm ſtrepitus aquarum im-
manium , procellarúmque maris admira-
bilium,potens eſt Dominus,qui in excelſo
præſidet.
5 Quæ enim tu teſtatus es ſuper domo
tua pulchra & ſancta, vera.& firma perma-
ne-

nebunt ô Domine in longissima tempora.

Psal. 94.

Domine Deus scelerum vltor, Deus vltor, conspicuus appare.
2 Attolle te ô iudex terræ, redde talionē superbis.
3 Quousque impij Dominè, quovsq; impij petulanter exultabunt.
4 Effutient, loquentur grandia, jactabūt sese omnes flagitiosi?
5 Populum tuū Domine atterunt & quos tibi hæreditario jure vendicasti, affligunt.
6 Viduas & advenas occidunt, & pupillos interimunt.
7 Interim dicunt, Dominus nō videt, neque Deus Iacob intelligit.
8 Intelligite stupidi in populo, & stulti quando demùm sapietis?
9 Is qui aurem condidit, quomodo non audiret? qui oculum finxit, quo pacto non videret?
10 Qui toties Gentes corripit, quíque homines scientiam docet, vos non argueret?
11 Novit Dominus cogitationes hominū vanas esse.
12 Felix vir quem tu ô Domine castigaveris, & quem in lege tua institueris.

13 Vt tranquillitatem illi pares à tempore adverso, dum interim impio foditur fovea.
14 Non enim abijciet Dominus populum suum: & quos sibi in hæreditatem assumpsit, non deseret.
15 Donec ad justitiæ normam restituat judicium, hanc sectabuntur omnes qui recto sunt corde.
16 Quis consurgat pro me contra impios? aut quis consistat mecum cõtra sceleratos?
17 Nisi Dominus auxilio mihi fuisset, breviùs apud inferos habitasset anima mea.
18 Quùm dicerem: Nunc lapsus est pes meus: bonitas tua ô Domine me sustentabat.
19 Pro æstu multarum cogitationum intra me, recreârunt animam meam consolationes tuæ.
20 Num tibi quidquam commune est cum solio tyrannico, quod afflictionem fingit prætextu legis?
21 Concursant adversùs animam justi, & sanguinem innoxium impietatis damnant.
22 At Dominus pro arce est mihi, & Deus meus, petra in qua fido.
23 Et rependet illis iniquitatem ipsorum, & in malitia eorum perdet ipsos, Dominus inquam Deus noster eos perdet.

Psal. 95.

Adeste, ovemus Domino, petræ salutis no-
stræ jubilemus.
2 Laude faciem ejus antevertamus, odis
ei jubilemus.
3 Nam Dominus Deus magnus est, & rex
magnus præ omnibus dijs.
4 In cujus manu sunt abstrusissima terræ,
ejus sunt montium cacumina.
5 Cujus est mare: nam fecit illud, & con-
tinentem manus ejus finxerunt.
6 Agite ergo prosternamur, incurvi pro-
cumbamus, genua submittamus, ante con-
spectum Domini factoris nostri.
7 Nam ipse est Deus noster, nos verò po-
pulus pascuorum ejus, & grex manus ejus: si
hodiè vocem ejus auscultaveritis.
8 Ne induretis cor vestrum, vt in Meriba,
vt in die Masa in deserto.
9 Quùm patres vestri me tentârunt, ex-
plorârunt me, ac etiam viderunt opera mea.
10 Annos quadraginta cum tœdio pertuli
gentem illam, ita vt dicerem Populus iste
corde errat ipsique vias meas ignorant.
11 Quibus juravi iratus, Nunquam ingre-
dientur in requiem meam.

Psal. 96.

CAnite Domino canticum novum, cani-
te Domino quicunque habitatis ter-
ram.

2 Can-

2 Cantate Domino, laudate nomen ejus,
evangelizate singulis diebus salutem ejus.
3 Gloriam ejus inter Gentes ipsas narra-
te, stupenda ejus facta in omnibus populis.
4 Nam magnus est Dominus, & plurima
laude dignus, tremendus ipse præ omnibus
dijs.
5 Siquidem cuncti dij populorum nihili
sunt: at Dominus cœlos condidit.
6 Coram ipso decus est & honor, poten-
tia & magnificentia in sanctuario suo.
7 Propterea tribuite Domino gloriam
ac potentiam.
8 Tribuite Domino gloriam nomine ejus
dignam, ferte munus, & venite in atria ejus.
9 Prosternite vos Domino in magnifico
& splendido sacrario ejus, metuite ab ipso
quotquot in terra habitatis.
10 Dicite in Gentibus, Dominus regnat,
& orbis firmabitur ne nutet, jus dicet po-
pulis cum æquitate.
11 Lętētur cœli, exultet terra, reboet ma-
re, & quidquid est in eo.
12 Exultet ager & quidquid in eo conti-
netur: tum quoque cunctæ arbores saltus
ovent;
13 Coram Domino; quoniam venit: nam
venit vt terram judicet, judicet orbem in
ju-

justitia,& populos ex fide.

Psal. 97.

DOminus regnat, exultet terra, & insularum multitudo lætetur.

2 Nubes & caligo circum eum sunt: justitia & æquitas sunt firmamentum throni ipsius.

3 Ignis ante eum pręcedet,vt circunquaque hostes ejus inflammet.

4 Fulgura ejus orbem illustrârunt : vidit & dolore consternata est terra.

5 Montes à conspectu Domini tanquam cera colliquescebant , à facie inquam Dominatoris vniversæ terræ.

6 Annuntiârunt cœli justitiam ejus , & cuncti populi gratiam ejus viderunt.

7 Pudefiant propterea quotquot idola colunt,& in dijs nihili gloriantur,procumbite coram eo dij vniversi..

8 Audivit, & gavisa est Sion , exultaveruntque filiæ Iuda propter judicia tua ô Domine.

9 Nam tu Domine excelsior es omnibus quæ in terra sunt , plurimùm super omnes deos exaltatus.

10 Propterea qui amatis Dominum, odio habete malitiam:nam ille animas suorũ qui

bo-

bonitati student, custodit, éque manu im-
piorum eos eripit.
11 Lux sata est justis, & ijs qui integro sunt
corde lætitia.
12 Lætamini justi in Domino, & gratula-
mini in commemoratione sanctitatis ejus.

Psal. 98.
Canticum.

CAnite Domino canticum novum: nā ad-
miranda facinora patravit, salutem sibi
paravit sola dextera sua, & brachio suo san-
cto.
2 Notam fecit Dominus salutem suam, in
Gentium oculis justitiam suam revelavit.
3 Memor fuit bonitatis suæ & fidei erga
domum Israelis: viderunt omnes fines terræ
Salutem Dei nostri.
4 Iubilate Domino omnis terra, erumpi-
te in vocem: ovate & psallite.
5 Psallite Domino cithara, citharę vocem
psalmi jungite:
6 Psallite inquam tubis & sonitu bucci-
næ, jubilate coram rege Domino.
7 Reboet mare & quidquid in eo conti-
netur: orbis & qui eum inhabitant.
8 Flumina manu plaudant, simulq; mon-
tes ovent.

9 Coram Domino, quia venit ad judicā-
dum terram, judicabit orbem ex justitia, &
populos ex æquitate.

Psal. 99.

DOmino regnante, cum tumultu populi
concurrunt: insidet Cherubim, terra
movet.
2 Dominus in Sion magnus est, & super
omnes populos sublimis.
3 Celebrent nomen tuum: magnum e-
nim & tremendum, quia sacro-sanctū est.
4 Robur regis æquitatem diligit: tu æ-
quitates præparasti, tu quod justum & æ-
quum est facis in Iacob.
5 Exaltate Dominum Deum nostrum &
prosternite vos ad scabellum pedum ipsi-
us: sanctus enim est.
6 Moses & Aharon inter sacerdotes e-
jus, & Samuel inter eos qui invocant no-
men ejus: clamabant ad Dominum, & ex-
audiebat eos.
7 E columna nubis alloquebatur eos,
quia contestationem & ceremonias quas
dederat eis, observabant.
8 Domine Deus noster tu exaudiebas e-
os, tu eras eis Deus indulgens, studia quo-
que eorum vindicans.

9 Exaltate Dominnm Deum noſtrum &
proſternite vos ad mõtem ſanctitatis ejus:
eſt enim ſacro-ſanctus Dominus Deus noſter.

Pſal. 100.
Pſalmus ad laudem.

IVbilate Domino omnis terra:
2 Colite Dominum in lætitia, venite
in conſpectum ejus ovantes.
3 Agnoſcite quod Dominus eſt Deus, ipſe nos fecit, & non ipſi, nos: ſumus populus
ejus, & grex paſcuorum ejus.
4 Ingredimini portas ejus gratias acturi,
& atria ejus cantaturi laudes, celebrate illum, & nomen ejus laudate.
5 Quoniam bonus eſt Dominus bonitáſque ejus infinita eſt, fidéſque ejus in omnes ætates.

Pſal. 101.
Pſalmus Davidis.

BOnitatem & judicium canam, tibi
Domine pſallam.
2 Prudenter me geram in via integra, donec ad me venias domi meæ in cordis integritate verſabor.
3 Scelus nepharium ante oculos meos

quod

quod designem, non proponam: defectores
odio prosequar, nec vnquam mihi adhæres-
cent.
4 Cor perversũ facessat à me, malitiosum
non agnoscam.
5 Qui clàm obtrectat proximo suo, eum
funditùs perdam: qui elatis est superciliis,
animóque arroganti, hunc non feram.
6 Oculi mei intenti erunt ad eos qui in
terra veritati student, vt mecum versentur:
qui in via innocentiæ ambulat, mihi mini-
strabit.
7 Non habitabit domi meæ qui dolũ fa-
cit: qui mendacia loquitur, nihil firmi apud
me habebit.
8 Maturè perdam omnes impios terrę, vt
è civitate omnes facinorosi excindantur.

Psal. 102.

Precatio humili congruens, quùm anxius est, ac suam querimoniam effundit coram Domino.

DOmine exaudi precationem meam: &
clamor meus ad te perveniat.
2 Ne mihi abscondas faciem tuã, sed prę-
beas autem tuã quùm angustia me premit,
& citò mihi annue quùm te invoco.
3 Dies enim mei absumpti sunt vt fumus,

& ossa mea vt focus exusta sunt.
4 Effectum est vt cor meum percussum
exarescat sicut fœnũ, vsque adeò vt sim ob-
litus cibum capere.
5 Ossa etiam mea & caro mea cohæres-
cunt præ gemitibus meis.
6 Similísque factus sum onocrotalo gau-
denti solitudine, ac buboni agenti in locis
desertis.
7 Vigilo equidem, & similis sum passeri
seorsum agenti in tecto.
8 Quotidiè namq; inimici mei probris me
incessunt, & gloriantes de me, per me iu-
rant.
9 Nam cinerem vt panem comedi, & po-
tum meum fletu miscui.
10 Ob indignationem tuam & iracundiã
tuam, quia me altè sublatum afflixisti.
11 Mei dies inclinaverunt tanquã vmbra,
& ego vt fœnum exarui.
12 Tu autem Domine in æternum perma-
nes, & memoria tua sempiternis tempori-
bus.
13 Tu itaque exurgens misereaaris ipsius
Sion: quia tempus illi benefaciendi, quia
præfinitum tempus advenit.
14 Nam servi tui afficiuntur favore in la-
pides ejus, & pulverem ejus evehere cupi-
unt.
15 Ti-

15 Timeántq; Gentes nomen Domini, &
omnes reges terræ maiestatem tuam.
16 Quia Dominus ædificavit Sion, & vi-
sus est in sua maiestate.
17 Ac rationem habuit precationis hu-
milium, neq; precationem eorum sprevit.
18 Quod quidem literarum monimentis
transmittetur ad posteros, & populus, qui
creabitur, laudabit Deum.
19 Siquidem prospicit è sublimi sanctua-
rio suo, & terram intuetur Dominus è cœ-
lo.
20 Vt audiat gemitũ vincti, & vinculis e-
ripiat morti addictos.
21 Vt celebrent homines nomen Domi-
ni in Sion, & laudem ejus in Ierusalem.
22 Quando simul congregabuntur popu-
li & regna, vt colant Dominum.
23 Afflixit autem in via meas vires, atquè
præscidit dies meos.
24 Dicam ergo, mi Deus, ne tollas me in
media ætate mea: nam tui quidem anni sẽ-
piternis temporibus existunt.
25 Nam primùm terræ fundamenta jeci-
sti, & cœli sunt opus manuum tuarum,
26 Quæ interibunt: tu autem perstas, &
vniversa vt vestis veterascent, téq; immu-
tante illa immutantur.

27 Verùm tu idem es perpetuò, & anni
tui non finiuntur.
28 Permaneant & filii servorum tuorum
eorúmq; semen ante te firmetur.

Psal. 103.
Davidis.

PRædica Dominum anima mea, & omnia viscera mea nomen ejus sanctissimum.
2 Prædica Dominum anima mea, & ne
obliviscere omnia quæ in te contulit.
3 Qui condonat omnes iniquitates tuas,
qui sanat omnes morbos tuos.
4 Qui vindicat ab interitu vitam tuam,
& vndiq; te cumulat benignitate & misericordiâ.
5 Et os tuum suavitate implet, vt recuperes juventam tuam sicut aquila.
6 Dominus judicium & justitiam reddit
omnibus oppressis.
7 Et monstravit Mosi vias suas, suaque
studia filiis Israel.
8 Misericors est & beneficus Dominus,
patiens etiam, & magnæ benignitatis:
9 Qui non perpetuò solet litigare, neq;
æternùm retinet memoriam acceptæ injuriæ:

10 Non tractat nos pro peccatis nostris,
neq; rependit nobis quod iniquitates no-
stræ merentur.
11 Nam quanto intervallo cœlum altius
est terrâ, tantum prævalet benignitas ejus
erga timentes ipsum.
12 Et quàm longè distat Ortus solis ab
Occasu, tam longè removit à nobis scelera
nostra.
13 Vtq; pater miseretur liberorum, ita
Dominus miseretur timentium eum.
14 Ipse enim novit conditionem nostrã,
recordans quòd simus pulvis.
15 Hominis ætas fœno similis est, florét-
que vt flos in agro,
16 Qui nullus erit, quum eum ventus per-
vaserit, neq; homines loci ejus agnoscent
eum.
17 Domini autem benignitas erga timen-
tes eum durat ab æterno in sempiternum
tempus, & eius iustitia vsq; ad filios filio-
rum:
18 Qui seruant fœdus ejus, & memores
sunt constitutionum illius, vt eas perfici-
ant.
19 Dominus in cœlo paravit solium suũ,
eiúsq; regnum dominatur omnibus.
20 Prædicate Dominum angeli ejus, qui
 pol-

pollentes virtute exequimini ejus negotia
obediendo voci verborum ejus.
21 Prædicate Dominum omnes illius ex-
ercitus: qui quum administri ejus sitis, per-
ficitis ipsius voluntatem.
22 Prædicate Dominum omnia ipsius o-
pera in omnibus locis sui dominii: anima
mea prædica Dominum.

Psal. 104.

ANima mea prædica Dominum: Domi-
ne Deus meus rebus gestis maximus es,
& gloriam atq; decus induisti.
2 Luce namq; amictus est tanquam ve-
stimento, & cœlos vt cortinam extendit.
3 Qui cœnacula sua contignavit in a-
quis, posuítq; nubes suum vehiculum, &
volat pennis venti.
4 Qui legatos efficit spiritus, & mini-
stros suos ignem flammantem.
5 Terrámq; fundavit suis basibus, vt sé-
piternis temporibus non moveatur.
6 Abyssum quoq; occultavit quasi ve-
stimento, vt supra montes stent aquæ.
7 Quæ fugiunt ab increpatione tua, & à
sono tonitrui tui præcipites feruntur.
8 Ascendúntque montes, & in valles de-
scendunt, ad eum locum quem eis fundasti.
9 Ter-

9 Terminúmque præstituisti illis aquis,
quem transgredi nequeunt, ne iterum terrã
operiant.
10 Et emittis fontes qui fiunt torrentes,
vt inter montes decurrant:
11 Vt potent feras omnes, & onagri levẽt
sitim suam.
12 Et juxta eos fontes degant aves cœli,
quæ inter ramos arborum vocem edunt.
13 Qui rigat montes è suis cœnaculis, &
de fructu operum ejus satura fit terra,
14 Et producit fœnum pecori, & herbam
ad vsum hominis, vt proferat panẽ de ter-
ra,
15 Et vinum, quod exhilaret cor hominis,
& oleum quod nitidam reddat faciem, &
panem qui cordi vires subministret.
16 Arboresq; Domini succo abundant, &
Cedri in Libano quas plantavit,
17 Vbi aves nidificant, & ciconiæ quarũ
domus est in abietibus.
18 Celsos montes ibicibus, & petras de-
dit confugium alpinis muribus.
19 Lunam fecit vt tempora distinguat, &
sol novit suum occasum.
20 Quùm tenebras inducis, fit nox, in qua
omnes feræ sylvestres prodeunt:
21 Quemadmodum leonis catuli rugiunt

ad prædam, & vt quærant cibum ſuum à
Deo ſibi paratum.
22 Vbi ſol ortus eſt, ſeſe recipiunt, & in
cubilia ſua cubitum eunt.
23 Homo autem aggreditur opus ſuum,
& negotio ſuo inſtat vſq; ad veſperam.
24 Quanta ſunt opera tua Domine, quæ
vniverſa feciſti per ſapientiam! eſtq; terra
plena tuis poſſeſſionibus.
25 Ipſum mare vaſtum & latiſſimum eſt,
vbi reptilia innumera ſunt, animalia tum
parva, tum magna.
26 Illâc eunt naves, & iſta balena, quam
formaſti vt in eo ludat.
27 Vniverſa autem ex te pendent, vt eis
cibum ſuum des ſuo tempore:
28 Téque dante colligunt, & te manum
aperiente, ſatiantur bonis.
29 Si autem abſcondas faciem tuam, tur-
bantur: ſique ſpiritum eis eripias, expirant,
& revertuntur in ſuum pulverē.
30 Rurſùm animalia creantur, ſi tuum ſpi-
ritum mittas, & renoves terræ faciem.
31 Sit Domini maieſtas æterna, & gaude-
at Dominus operibus ſuis.
32 Quo proſpiciente in terrā, illa tremit,
quo tangente montes, illi fumant.
33 Canam igitur Domino quoad vivam,
&

&psallam Deo meo quamdiu superstes e-
ro:
34 Erítq; sermo meus de illo dulcis, & e-
go de Domino gaudebo.
35 Conficientur autem peccatores de
terra, neque ampliùs impii supererunt;
prædica igitur Dominum anima mea : hal-
lelu-ja.

Psal. 105.

COnfitemini Domino, invocate no-
men eius,& studia illius edocete in-
ter populos.
2 Ipsum canite,& ipsi psallite, deq; illi-
us miraculis sermones habete.
3 Gloriamini in ejus sanctissimo nomi-
ne:sitq; lætum cor quærentium Dominum.
4 Inquirite Dominum & ejus potẽtiam,
semperq; faciem ejus quærite.
5 Cogitate res mirandas quas gessit, &
illius portẽnta,& judicia oris ejus,
6 O semen Abrahami cultoris ipsius, ô
filii Iacobi,homines ipsius electissimi.
7 Ipse est Dominus Deus noster, cujus
judicia extant in tota terra.
8 Perpetuò enim meminit sui fœderis:&
verbi quod mandavit, in mille ætates.
9 Quod sanxit fœdere icto cum Abraha-

mo, & juramento quo se Isaac obstrinxit:
10 Namq; rem confirmavit, vt esset Iacobo decretum, & Israeli in fœdus sempiternum:
11 Dicens, Tibi tradam Chananæorum terram, vt sit tibi hæreditaria sors.
12 Itaq; quum essent numero pauci, & exigua familia, & peregrini ea in terra,
13 Et migrarent de vna gente ad aliam gentem, & de regno quopiam ad alium populum:
14 Non permisit homini cuiquam, vt eos opprimeret, ac propter eos reges coarguit.
15 Cum diceret, Ne attingatis homines mihi consecratos, & nihil mali prophetis meis inferatis.
16 Et evocavit famem, vt eâ laboraret terra, & omnem annonam compressit.
17 Eísq; præmisit virum, Ioseph venditus est in servitutem:
18 Cujus pedes constrinxerunt compede, & in ferro periclitata est anima ejus:
19 Donec venit verbum ejus, & eloquiū Domini conflando exploravit eum.
20 Tunc enim nuntio misso rex eripuit eum, & dominator populorum soluit eum:
21 Eumque dominum constituit domus suæ, & qui dominaretur in vniversa ipsius pos-

possessione:
22 Vt vinciret principes ejus pro suo arbitratu, & seniores ipsius sapientiam doceret.
23 Itaq; Israel ingressus est Ægyptum, & Jacob peregrinus egit in terra Cham.
24 Et valdè quidem Deus auxit populum suum, & potentiorem fecit eum suis hostibus.
25 Vertítque cor eorum in odium sui populi, vt dolum commolirentur in servos ipsius.
26 Misit autem Mosen servum suum, & Aharonem quem elegerat.
27 Qui prodigiosa ipsius negotia gesserũt inter eos, & portenta in terra Cham,
28 Et immisit tenebras quibus omnia obscuravit, neque reluctati sunt verbo ejus.
29 Aquas eorum vertit in sanguinem, & ita occîdit pisces eorum.
30 Edidit quoq; terra eorum ranas, in regum arcanissima loca penetrantes.
31 Ejus etiam jussu venerunt omnis generis insecta, & pediculi per omnes fines eorum.
32 Et pro pluvijs eorum dedit grandinem, & ignem flammantem in ipsorum terra.
33 Percussitque vites eorum & ficus eorũ,

& confregit arbores per ipſorum fines.
34 Ejus quoque juſſu venerunt locuſtæ &
innumeri bruchi.
35 Qui depaſti ſunt omnes herbas in ipſo,
rum regione, depaſtie tiam ſunt fructus tel-
luris ipſorum.
36 Occîdit deniq; omnia primogenita in
regione ipſorum, primitias videlicet vni-
verſæ virtutis eorum.
37 Et eduxit eos onuſtos argento & auro,
nec quiſquam fuit infirmus in tribubus ejus
Iſraelis.
38 Eſtq; Ægyptus lætata quùm exirent,
quia formido eorum invaſerat eos.
39 Expandit quoque nubem pro velo, &
ignem qui noctu luceret.
40 Populo petente adduxit Deus coturni-
ces, & pane cœleſti ſaturavit eos.
41 Poſtremò aquæ profluxerunt aperto
ſaxo, quæ decurrerunt per loca arentia vt
flumen.
42 Memor enim fuit ſui verbi ſanctiſſimi
ad Abrahamum cultorem ſuum.
43 Et eduxit populum ſuum cum lętitia, &
delectos ſuos homines cum jubilo.
44 Ac tradidit eis regiones Gentium, vt
poſſiderent labore populorum conquiſita.
45 Nimirùm vt ſervarent decreta ejus, &
le-

leges ipſius tenerent: halle-luja.

Pſal. 106.
Hallelu-ia.

1 COnfitemini Domino quoniam bonus
eſt, quoniã ſempiterna eſt ipſius benig-
nitas.
2 Quis enuntiaret fortia facta Domini?
aut quis promeret vniverſam laudem ipſi-
us?
3 O beatos qui ſervant judicium, & faci-
unt ſemper quod juſtum eſt.
4 Memento mei Domine per favorem er-
ga tuum populum, meíque rationem habe-
to per tuam ſalutem.
5 Vt videam bonum electis tuis homini-
bus paratum, & gaudeam gaudium gentiũ
tuarum, & glorier cum hæreditario tuo po-
pulo.
6 Peccavimus æquè vt patres noſtri, egi-
mus iniquè, impia geſſimus.
7 Nam patres noſtri non prudenter per-
pendêrunt miracula tua in Ægypto, neque
memores fuerunt maximorum beneficiorũ
tuorum, & immorigeri fuerunt ad mare, ad
mare inquam rubrum.
8 Servavit tamen eos propter nomen ſu-
um, vt notiorem faceret fortitudinem ſuã,

9 In-

9 Increpuitq; Mare rubrum, vt exaref-
ceret, ac traduxit eos per abyssum tanquā
per desertum:
10 Et servavit eos eripiens manui hostili,
ac vindicavit eos à manu inimici.
11 Aquæ autem operuerunt hostes eorū,
ita vt ne vnus quidem superstes relinque-
retur.
12 Tuncq; fidem adhibuerunt verbis e-
jus, vt decantarent laudem ipsius.
13 Verùm confestim obliti sunt opera e-
jus, neq; morati sunt consilium ejus:
14 Et concupiscentiâ exarserunt in ipso
deserto, ac tentaverunt Deum in solitudi-
ne.
15 Ac dedit quod poposcerunt, sed simul
immisit macilentiam ipsorum animæ.
16 Inviderunt etiam Mosi in castris, & A-
haroni sacrosancto Domini.
17 Quamobrem terra se aperiens absorp-
sit Dathan, & operuit congregationem A-
biramicam.
18 Ignis etiam exarsit in cœtu istorum, &
flamma, quæ impios corripuit.
19 Fecerunt & vitulum apud montē Ho-
reb, & fusile simulachrum adoraverunt.
20 Et permutaverunt maiestatem Dei sub
effigie bouis, comedentis herbam.

21 Suntq;

21 Súntque obliti Deum, qui eos servave-
rat, quíq; res magnas gesserat in Ægypto,
22 Et miracula in terra Cham, resq; terri-
ficas ad Mare rubrum.
23 Decreverat autẽ delere illos, nisi Mo-
ses vir ipsius electus intercessisset ei, sedans
iram ipsius ne perderet.
24 Respuerunt etiam terram exoptatam,
non tribuentes fidem verbo ipsius.
25 Et obmurmurârunt in suis tentoriis,
neq; obediuerunt voci divinæ.
26 Quare juravit eis se prostraturum esse
ipsos in deserto:
27 Prostraturum etiam sobolem eorum
inter Gentes, & eventilaturum eos in regi-
ones.
28 Initiati sunt etiam velut sub jugum ip-
sius Baal-peor missi, & comederunt immo-
lata mortuis diis.
29 Suisque studiis iram Dei conflârunt, ita
ut grassaretur per eos cædes.
30 Quando Phinehas stetit, ac vindican-
dum judicavit, & cædes prohibita est.
31 Quod ei est imputatũ pro justitia sem-
piternis temporibus.
32 Lacessiverunt etiam apud Meriba, &
Mosen Deus affecit malo propter ipsos.
33 Ita enim divexârunt animum ejus, ut
per-

perperàm aliquid loqueretur suis labiis.
34 Prætereà nõ deleverunt populos, quo
Dominus jusserat eos delere.
35 Et commercium habuerunt cum Gen-
tibus, ac didicerunt facta ipsorum.
36 Vt colerent simuluchra eorum, quæ fu-
erunt eis laqueus.
37 Nam filios suos & filias suas mactave-
runt victimas dæmonibus.
38 Et ita fuderunt sanguinem innoxium,
sanguinem filiorum suorum & filiarum sua-
rum, quos mactaverunt victimas simula-
chris Chananæorum, terráque polluta est
capitalibus sceleribus.
39 Ac fuerunt immundi factis suis, & scor-
tati sunt studiis suis.
40 Et excanduit irâ Dominus in populum
suum, abhorruítque à sua hæreditate.
41 Ita vt traderet eos Gentibus in manus,
& inimici eorum dominarentur eis.
42 Quos afflixerunt hostes ipsorũ, & sub-
egerunt eos suæ potestati.
43 Aliquoties liberavit eos, verùm ipsi la-
cessiverunt suo consilio, & in paupertatem
devenerunt per suam iniquitatem.
44 Tamẽ quùm cerneret eos in angustiis,
& audiret clamorem ipsorum:
45 Memor fuit sui fœderis icti cum eis, &
pœ-

pœnituit eum; vt maxima eſt eius benigni-
tas.
46 Et fecit eos gratioſos apud victores ſu-
os vniverſos.
47 Serva nos Domine Deus noſter, & cō-
grega nos ex Gentibus, vt confiteamur no-
mini tuo ſanctiſſimo, & celebremus te lau-
dibus tuis.
48 Prædicandus eſt Dominus Deus Iſrae-
lis ab æterno in æternum tempus: & vniver-
ſus populus dicat, Amen, hallelu-ja.

Pſal. 107.

COnfitemini Domino, quoniam bonus
eſt, quoniam æterna eſt eius benignitas.
2 Laudibus celebrate Dominum.
3 In libertatem vindicati à Domino di-
cant, quòd eos vindicaverit à manu hoſtili.
4 Quódque congregaverit eos ex regio-
nibus ab Oriente, & Occidente, Aquilone,
& à Mari.
5 Dum errabant in deſerto & in ſolitudi-
ne per itinera, quibus oppidum habitatum
non inveniebant.
6 Famelici & ſitibūdi, adeò vt deficerent
animo.
7 Clamaverunt ad Dominum in pericu-
lis ſuis, & eripuit eos ex anguſtiis ipſorum.
8 Eoſque

8 Eósque deduxit in viam rectam, quà
pervenirent ad oppidum habitatum.
9 Confiteantur ergo tribuentes Domi-
no suam benignitatem, & miracula sua in-
ter homines.
10 Quia saturat animam avidam, & ani-
mam famelicam explet rebus bonis.
11 Sedentes in tenebris, & densissima ca-
ligine, constricti miseria & ferreo compe-
de.
12 Quia sermonibus divinis reluctati sunt,
& floccipendêrunt consilium summi Dei.
13 Vnde molestias imposuit, ita vt despó-
derent animum & impingerent, nemine
ferente opem.
14 Hi clamaverunt ad Dominum in suis
periculis, qui eripuit eos è suis angustiis.
15 Eósq; duxit ex tenebris & densissima
caligine, ac perrupit eorum vincula.
16 Confiteantur ergò Domino tribuen-
tes suam benignitatem & miracula sua in-
ter homines:
17 Quia effregit valvas æreas & refellit
obices ferreos.
18 Stulti qui scelerato vitæ instituto, &
iniquitatibus suis morbos sibi accersive-
runt:
19 Ita vt anima ipsorum fastidiat omnem

cibum, & pertingat ad portas mortis:
20 Clamaverunt etiam ad Dominum in
ſuis periculis, qui eripuit eos è ſuis angu-
ſtiis:
21 Miſſóq; verbo ſuo ſanavit eos, & aſſe-
ruit ab ægrotationibus ipſorum.
22 Confiteantur ergo Domino tribuentes
benignitatem ſuam, & miracula ſua inter
homines,
23 Et immolent victimas confeſſionis, ac
narrent facta ejus cum jubilo.
24 Qui mare navibus ingrediuntur, qui-
que negotium ſuum peragunt in vaſtiſſi-
mis aquis;
25 Illi viderunt opera Domini, & ipſius
miracula in profundo mari.
26 Qui ſuo imperio ciet ventum procel-
loſum, qui ventus altè fluctus ipſius attol-
lit,
27 Ita vt modò in cœlum aſcendant, mo-
dò in abyſſum deſcendant, vſqueadeò vt a-
nima ipſorum malis preſſa colliqueſcat,
28 Et eant in orbem, ac oberrent, vt ebrii,
omniſq, ſapientia illis eripiatur.
29 Hi etiam clamaverunt ad Dominum
in ſuis periculis, & eripuit eos è ſuis angu-
ſtiis:
30 Et ſedatâ tempeſtate reddit mare tran-

quillum, ita vt desinant fluctus quibus ia-
ctabantur:
31 Et tunc lætantur quòd quieverint flu-
ctus, ac Deus in portum optatum eos de-
duxerit.
32 Confiteantur ergò Domino tribuen-
tes suam benignitatem, & miracula sua in-
ter homines.
33 Eúmq; extollant in cœtu populi, &
laudent eum in consessu seniorum.
34 Qui flumina vertit in desertum, & ve-
nas aquarum in loca siticulosa;
35 Et terram frugiferam in sterile solum,
propter incolarum vitiositatem.
36 Qui contra vertit desertum in stagnũ
aquarum, & torridam terram in venas a-
quarum:
37 Ibíq; collocat famelicos, vt vrbem ce-
lebrem extruant;
38 Ac sementem faciant in arvis, & co-
lant vineas quæ copiosum fructum profe-
rant:
39 Eósq; fortunat, ita vt valdè crescant,
nec pecus eorum minuit.
40 Minuuntur etiam, & decidunt per an-
gustiam, & malum, & laborem.
41 Nam Deus effundit contemptum in
principes, & errare facit eos per vastitatem
in-

inviam.

42 In arce autem collocat pauperem extra miseriam, & familias tractat velut oves.

43 Quæ quum vident probi, gaudent, nec habent vlli iniqui quod vituperent, aut querantur.

44 Quisquis igitur sapit custodiet hæc, & beneficia Domini consyderabit.

Psal. 108.

Carmen, hymnus Davidis.

PAratum est cor meum ô Deus, ita vt canam, & psallam etiam ô gloria mea.

2 Expergiscere nablum & cithara: evigilabo equidem in aurora,

3 Tibíq; confitebor inter Populos, & te psallam inter Nationes.

4 Tua enim benignitas vsqueadeò magna est, vt cœlos superet, tuáq; veritas vsq; ad æthera pertingit.

5 Sublimior cœlo sis ô Deus, & maiestas tua sublimior sit totâ terrâ,

6 Vt liberentur tui delecti, servato nos per dextram tuam & annue mihi.

7 Deus locutus est in sanctuario suo, quòd exultabo, & partiar Sichem, ac metiar vallem Sucoth.

8 Meus erit Gilead, meus erit Manasses,

Ephraim autem robur capitis mei, & Iuda
meus legumlator.
9 Moab verò lebes ablutionis meæ, Idu-
mæam pedibus meis emetiar, & super Pa-
læstina iubilabo.
10 Quis ducet me ad vrbes munitas? quis
ducet me in Idumæam?
11 Annon tu Deus, qui nos olim repule-
ras, neq; profectus fueras cum nostro ex-
ercitu?
12 Fer nobis opem, quâ defendamur ab
hoste: siquidem vana est salus hominis.
13 Cæterùm Deo juvante res præclaras
geremus, & ipse conculcabit hostes no-
stros.

Psal. 109.

Præfecto cantorum, Davidis hymnus.

O Deus, qui laudaris à me, ne taceas.
2 Nam os impii, & os dolosum pa-
tent contra me, & mecum loquuntur falsâ
linguâ.
3 Et verba ex odio profecta me circun-
venerunt, méq; oppugnant abs re.
4 Pro amore autem meo adversantur mi-
hi, ego tamen intentus sum precationi:
5 Ac reddunt mihi malum pro bono, &
odium pro dilectione mea.

6 Con-

6 Conſtitue contra eum impium, & ad-
verſarius ſtet ad dexteram ejus.
7 Quum adductus fuerit in judicium,
pronuntietur impius: & deprecando pec-
catum admittat.
8 Sint dies vitæ ipſius pauci, & ipſius fũ-
ctionem alius accipiat:
9 Sint ipſius liberi orphani, & vxor ejus
vidua.
10 Oberrent liberi ejus & mendicent, ac
victum quærant, è ruinoſis ſuis ædificiis
prodeuntes.
11 Fœnerator nexu obliget omnia quæ
habet: necnon hoſtes diripiant, quod labo-
re ipſius partum eſt.
12 Non obtingat ei qui benignitatẽ pro-
roget, nec ſit qui benefaciat orphanis quos
reliquit.
13 Poſteritas ejus excidio ſit obnoxia, &
in altero ſeculo deleatur nomen ipſius.
14 Revocetur in memoriam apud Do-
minum iniquitas patrum ejus, & peccatum
matris ejus non aboleatur oblivione:
15 Ac ſemper obverſẽtur oculis Domini,
qui deleat eorum memoriam è terra.
16 Siquidem non cogitavit benignitatem
exhibere, & perſecutus eſt virum humilẽ,
& pauperem, & dolentem animo, vt inter-

ficeret.
17 Ac amavit maledictionem, propterea
obvênit ei: & noluit benedictionem, itaq;
longè recessit ab eo.
18 Induítq; maledictionem vt vestimen-
tum, & ingressa est in partes ipsius interio-
res vt aqua, & in ossa ejus vt oleum:
19 Sit ei pro veste, quam induat, & pro
cingulo quo semper cingatur.
20 Atq; hæc parata sunt à Domino meis
adversariis, & eis qui loquuntur malum ad-
versus animam meam.
21 Tu autem Domine Deus meus præstò
mihi adsis propter nomen tuum: & libera
me, siquidem benignitas tua optima est.
22 Ego enim humilis & pauper sum, &
cor meum intra me saucium est.
23 Et abeo vt vmbra quum declinat, ac
velut locusta excutior:
24 Genuáq; mea nutant præ inedia, & de-
tractâ pinguedine alius jam habitus est
corporis mei.
25 Et ego illis sum probro, qui me con-
spicati, jactant caput suum.
26 Opem fer Domine Deus meus, & ser-
vato me pro tua benignitate.
27 Et intelligant hanc tuam esse potenti-
am, quódq; tu Dominus hæc facias.

28 Ipsi quidem maledicant, modò tu benedicas: ipsi insurgant, modò pudefiant, & servus tuus lætetur.
29 Induant adversarii mei ignominiam, & amiciant se pudore tanquam pallio.
30 Ego autem valdè confitebor Domino ore meo, & in magno cœtu laudabo eum.
31 Quoniam à dextra stetit pauperis, vt servaret animam ejus ab iis, qui vitæ ac necis arbitrium in eum sibi arrogabant.

Psal. 110.
Davidis hymnus.

DIxit Dominus Domino meo, Sede mihi ad dexteram, donec inimicos tuos subdam scabellum tuis pedibus.
2 Dominus emittet virgam tuæ potentiæ è Sion: dominare ergo inter inimicos tuos.
3 Habes promptissimum populum, quũ educes tuas copias: tibi etiam est ros generationis tuæ in summo decore & sanctitate ex vtero auroræ.
4 Iuravit Dominus, nec pœnitet eũ, quòd tu sis sacerdos æternus ritu Melchi-sedec.
5 Dominus stat à dextera tua, qui contudit reges, quo die iratus fuit.
6 Iudicabit Messias in Gentibus, & om-

nia implebit cadaveribus, quando contun-
det capita in multis regionibus.
7 De torrente in via bibet, ac propterea
caput attollet.

Psal. III.
Hallelu-ia.

א Confitebor Domino ex toto corde, ב in
concilio & cœtu proborum.
2 ג Magna sunt Domini facta, ד quæ in-
quiruntur ab omnibus qui delectantur ip-
sis.
3 ה Opus ipsius est gloria & decus, ו &
justitia ejus æternùm perstat.
4 ז Memoriæ consecravit sua miracula,
ח beneficus & misericors Dominus.
5 ט Escam dedit ipsum timentibus, י & æ-
ternùm memor est sui fœderis,
6 כ Potentiam operum suorum declaravit
suo populo, ל dando eis hæreditatem Gen-
tium:
7 מ Suntque opera manuum ejus veritas
& judicium, & נ omnes constitutiones ipsi-
us firmæ sunt.
8 ס Suntque stabilitæ, vt durent sempiter-
nis temporibus, ע quippe per veritatem &
rectitudinem factæ.
9 פ Misit etiã ad populũ suum צ per quos
re-

redimeret, ac præcepit fœdus ſuum perpe-
tuò ſervandum,[פ] cujus nomen ſanctiſſimum
terrificum eſt.
10 [ר] Principium ſapientię eſt timor Domi-
ni, [ש] & ſalutaris prudentia contingit om-
nibus qui verſantur in his rebus: [ת] quorum
laus æternùm perſtat.

Pſal. 112.
Hallelu-ia.

[א] BEatus vir eſt qui timet Dominum, [ב] &
valdè præcęptis ejus delectatur:
2 [ג] Nam potens erit in terra ſemen ejus,
& [ד] proborum natio fortunabitur.
3 [ה] Copia rerum & divitię erunt in domo
ejus, [ו] & juſtitia ipſius æternùm perſtabit.
4 [ז] Oritur in tenebris lux probis, homini
[ח] benefico, & miſericordi, & juſto.
5 [ט] Vir bonus confert beneficia, & dat
mutuò, [י] ſuáſque res obit exactiſſimo judi-
cio.
6 [כ] Quia non movebitur in æternum, [ל] &
memoria juſti vſque durabit.
7 [מ] Ad famam triſtem non expaveſcet,
[נ] quia cor ejus firmum eſt ac fretum Domi-
no:
8 [ס] Cor ipſius ſtabilitum eſt, ita vt nõ ex-
paveſcat, [ע] donec ſpectet in hoſtibus ſuis
quod

quod cupierat.
9 [o] Spargit ac dat pauperibus, [y] cujus ju-
ſtitia æternùm perſtat, [p] cornúque ejus altũ
eſt cum gloria:
10 [q] Ita vt impius cernẽs indignetur, [w] ſuíſ-
que dentibus frendeat & contabeſcat: [n] mi-
niméque impij aſſequentur quod deſyde-
rant.

Pſal. 113.

Hallelu-ia.

LAudate cultores Domini, laudate no-
men Domini.
2 Prædicandum eſt enim nomen Domini
ab hoc tempore vſque in æternum:
3 Ab Ortu ſolis vſque ad Occaſum ejus,
laudibus vehendum eſt nomen Domini.
4 Dominus enim ſublimior eſt omnibus
gentibus, & majeſtas ipſius cœlo ſublimior
eſt.
5 Quis ſimilis eſt Domino Deo noſtro,
qui in alto rebus præſidet;
6 Séque demittit vt inſpiciat quęcunque
ſunt in cœlo & in terra?
7 Qui erigit tenuem ex pulvere, & paupe-
rem è ſtercore evehit:

8 Vt collocet eum cum principibus, cum
principibus ſui populi.
9 Qui ſterilem matrē familiâs efficit ma-
trem gaudentem liberis, hallelu-ja.

Pſal. 114.

QVùm egrederetur Iſrael ex Ægypto, & domus
2 Iacobi à populo diverſæ linguæ:
3 Iuda factus eſt ejus ſanctuarium, & Iſ-
rael ipſius imperium.
4 Quod quùm mare vidiſſet, refugit, &
Iordanis retrorſùm repulſus eſt.
5 Montes autem ſubſilierunt vt arietes &
colles vt agni ovium.
6 Quid accidit tibi ô mare, quòd refugi-
ſti? quid tibi ô Iordanis, quòd repulſus es
retorſùm?
7 Quid vobis ô montes, quòd exiliiſtis vt
arietes, & colles vt agni ovium?
8 Tuq; terra expaveſcito metu Domini,
metu Dei Iacob.
9 Qui vertit ſaxum in ſtagnum aquo-
ſum, & ſilicem in fontem abundantem a-
quis.

Psal. 115.

NOn nostrã Domine, non nostrã, sed tui nominis gloriã amplifices propter tuam benignitatem, & propter veritatem tuam.
2 Cur enim dicant Gentes, Vbi quęso est Deus ipsorum?
3 Atqui Deus noster in cœlo est, qui perficit quicquid voluerit.
4 Cæterùm simulachra ipsorum sunt argentea & aurea, opus quod manibus hominis producitur.
5 Habent enim os, & non loquuntur, habent oculos, & non vident.
6 Habent aures, nec audiunt: habent nasum, nec odorantur.
7 Manus habent, nec palpant: pedes habent, nec ambulant, neque sonũ edunt suo gutture.
8 Quibus similes evadant, qui ea faciunt, et quicunque fidit eis.
9 Israel fide Domino: quia vestrum auxilium, & vestrum scutum est.
10 Domus Aharonis fidite Domino: quia vestrum auxilium, & scutum vestrum est.
11 Timentes Dominum, fidite Domino, quia vestrum auxilium, & scutũ vestrũ est.
12 Dominus qui memor est nostri felicẽ reddet, felicem inquam reddet domum

Israelis, felicem reddet domum Aharonis:
13 Felices reddet, timentes Dominum pariter parvos & magnos.
14 Cumulabit etiam Dominus vobis beneficia beneficiis: nec solùm vobis, verùm & liberis vestris.
15 Vos quidem felices redditi estis à Domino, qui condidit cœlum et terram.
16 Et cœlum, cœlum inquam Domino servatum est: terram autem dedit hominibus.
17 Cæterùm mortui non laudant Deum, nec omnes quotquot in sepulchrum descēdunt:
18 Nos autem prædicemus Deum ab hoc tempore vsque in ęternum: hallelu-ja.

Psal. 116.

DIligo Dominum, quandoquidem exaudivit supplicem meam vocem.
2 Quia præbuit mihi aurem suam, quem toto vitæ meæ tempore invocabo.
3 Cinxerant me funes mortis, et angustię inferni me comprehenderant, ac incideram in periculum et difficultatem:
4 Vocavi autem nomen Domini, dicens, Obsecro Domine, eripito animam meam, & eripuit me.

5 Be-

5 Beneficus est Dominus, & justus, et De-
us noster misericors.
6 Dominus defendens simplices, quùm
attritus essem, me servavit.
7 Tunc dixi, Revertere anima mea ad lo-
cum tuum quietum: quia Dominus in te be-
neficium contulit:
8 Quia tu eripuisti animam meam morti,
oculos meos lacrymis, & pedes meos lap-
sui.
9 Quare sanctè vitam degam coram Do-
mino in regionibus viventium.
10 Fidem in Deum retinui, etiam quùm ip-
se cogerer dicere, me vehementer dejectum
esse:
11 Quùm dicerem in præcipiti mea fuga,
omnes homines mendaces esse.
12 Quam gratiam referam Domino pro il-
lis omnibus quæ in me contulit beneficiis?
13 Sumpto calice quo gratiæ aguntur pro
accepta salute, nomen Domini vocabo.
14 Meáque vota exoluam Domino nunc
coram vniverso populo ipsius.
15 Nam apud Dominum mors benigno-
rum ipsius hominum maximi est momenti.
16 Ah Domine, equidem servus tuus sum,
ego servus tuus sum, & filius ancillę tuę, qui
vincula mea soluisti.

17 Tibi ergo mactabo victimam confessi-
onis, et nomen Domini vocabo.
18 Meáque vota exoluam nunc, coram v-
niverso populo ipsius.
19 In atrijs domus Dominicę, intra te ô Ie-
rusalem.

Psal. 117.
Hallelu-ia.

LAudate Dominum omnes Gentes, præ-
dicate ipsum omnes populi.
2 Nam bonitas ejus erga nos præpollet,
ac veritas Domini æternùm permanet: hal-
lelu-ja.

Psal. 118.

COnfitemini Domino, quoniam bonus
est, quoniã benignitas ipsius sempiter-
na est.
2 Israel nunc dicat quòd sempiterna sit
ipsius benignitas.
3 Dicat nũc domus Aharonis, quòd sem-
piterna sit ipsius benignitas.
4 Dicant nunc timentes Dominum, quòd
sempiterna sit ipsius benignitas.
5 Quùm in angustijs essem, vocavi Deum
& Deus annuit mihi in latitudine.
6 Proin Domino à me stante, non timebo
quid

quid mihi homo inferre conetur?
7 Domino enim existente inter meos auxiliares, spectabo in meis inimicis quod desidero.
8 Etenim spem habere in Domino, melius est, quàm fidere homini:
9 Spem inquam habere in Domino, melius est, quàm fidere principibus.
10 Si me omnes Gentes circumdederint, spero quòd per nomen Domini excisurus sim eas.
11 Si me circūdederint, (& sanè me circūdederunt,) spero quòd per nomen Domini sim eas excisurus.
12 Si me circundederint vt examen apum, deficient vt ignis spinas corripiens: & spero quòd eas per nomen Domini excisurus sim.
13 Prorsùs me impuleras vt caderem: sed tamen Dominus opem mihi tulit.
14 Nam robur meum & carmen meum, & salus mea Deus est.
15 Vox jubili & salutis partæ auditur in tabernaculis justorū, propterea quòd dextera Domini res præclaras egit.
16 Dextera Domini superior fuit, dextera Domini res præclaras egit.
17 Non moriar, sed vivam, et recensebo facta Dei.

18 Me nãque probè castigavit Dominus,
attamen non permisit vt morerer.
19 Aperite mihi portas justitiæ, per quas
ingressus, Deo confitebor.
20 Hæc porta Domini est, per quam justi
ingredientur.
21 Tibi enim confitebor, quòd me exau-
dìveris, & mihi saluti fueris.
22 Nam lapis quem rejecerunt ædifican-
tes, factus est caput anguli.
23 Quod quidem à Domino factum est,
& nobis miraculum videtur.
24 Ista est dies quã fecit Dominus, in qua
exultemus & lætemur.
25 Ah Domine serva quæso: ah Domine
da quæso felicem successum.
26 Optima quæq; illi precamur qui ve-
nit in nomine Domini, nosq; fausta preca-
mur vobis è domo Domini.
27 Deus Dominus est, qui lucem nobis
prosperitatis intulit: itaq; victimam alliga-
te funibus ad cornua altaris.
28 Tu es Deus meus, tibíque confitebor,
téq; extollam mi Deus.
29 Confitemini Domino, quoniam bo-
nus est, quoniam benignitas ipsius sempi-
terna est.

Psal. 119.

Aleph א

O Beatos qui vitæ integrum iter tenent incedentes ad præſcriptum legis Do-
mini.
2 O beatos qui conſervant obteſtatio-
nes ipſius, eúmq; ex toto corde quærunt.
3 Nam qui per tuas vias incedunt, non
patrant iniquitatem.
4 Tu namq; mandaſti conſtitutiones tu-
as, quas homines ſummoperè cuſtodiant.
5 Vtinam ſic viæ meæ parentur, vt cu-
ſtodiam decreta tua.
6 Tunc enim minimè pudefiam, quum
inſpexero omnia præcepta tua:
7 Tibiq; confitebor ex animo ſyncero,
vbi didicero judicia tuæ juſtitiæ:
8 Summóq; ſtudio decreta tua ſervabo,
ſi me non deſeras.

Beth. ב

9 Quo pacto adoleſcens vitam inculpa-
tam aget? nempè, ſi eam cuſtodiat, vt dic-
tat verbum tuum.
10 Quùm autem te quæram ex toto corde
meo, ne ſinas me aberrare à mandatis tuis.
11 Qui repoſui eloquium tuum in corde
meo, ne peccem in te.
12 Tu Domine prædicandus es, doce me
de-

decreta tua.
13 Nam labiis meis recensere solitus sum
omnia judicia oris tui.
14 Et incedere per viam obtestationum
tuarum magis me juvat, quàm omnium re-
rum copia propemodùm.
15 Ac de tuis constitutionibus dissero,
& intueor semitas tuas,
16 Méq; oblecto in tuis decretis, nun-
quam commissurus vt oblivisçar verbi tui.
Gimel. ג
17 Hoc beneficium servo tuo confer, vt
vivam, & custodiam verbum tuum.
18 Et velamen detrahe oculis meis, vt in-
spiciam admirabilem sapientiam, quæ re-
condita est in lege tua.
19 Quumq; peregrinus sim in terra, ne me
celes tua mandata:
20 Nam anima mea omni tempore desi-
derio judiciorum tuorum atteritur.
21 Increpas autem superbos, vt execrabi-
les sint, aberrantes à præceptis tuis.
22 Remove à me probrum & contemptũ,
quod obtestationes tuas conservo.
23 Nam & principes consident, ac obtre-
ctant mihi, quòd servus tuus differit de tu-
is decretis.
24 Quòdq; obtestatioues tuæ sunt meæ

delitiæ, & consiliarii mei.

Daleth ד

25 Quum humi jaceat anima mea, recrea
me secundum verbum tuum.
26 Negotia mea tibi exposui, túq; exau-
dísti me: quare doceto me decreta tua.
27 Concede mihi vt nôrim viam consti-
tutionum tuarum, & tunc differam de tuis
miraculis.
28 Diffluit anima mea præ solicitudine,
refice me ergò secundum verbum tuum.
29 Averte iter mendax à me, & legem tu-
am benignè mihi proponito.
30 Nam viam certam elegi: & judicia tua
ob oculos habeo.
31 Quumque obtestationibus tuis adhæ-
ream, Domine haudquaquam me pudefa-
cias.
32 Viam præceptorum tuorũ currã, post-
quam in latitudinem eduxisti cor meum.

He ה

33 Deduc me Domine in viam tuorũ de-
cretorum, vt eam retineam vsq; in finem.
34 Doceto me vt retineam legem tuam, &
toto corde illam custodiam.
35 Deduc me in semitam præceptorum
tuorum: nam ea mihi placet.
36 Inclina cor meum ad obtestationes tu-
as

as & non ad avaritiam.
37 Averte oculos meos, ne videant vani-
tatem,& vivifica me in via tua.
38 Præſta ſervo tuo, quod eloquium tu-
um pollicetur habentibus timorem tui.
39 Et prohibe à me probrum quod for-
mido: nam judicia tua bona ſunt.
40 Ecce deſidero tuas conſtitutiones: vi-
vifica igitur me per tuam juſtitiam.

Vau ו

41 Et obveniant mihi Domine tua bene-
ficia,& ſalus tua ſecũdum eloquium tuum.
42 Vt habeam verba, quibus reſpondeam
exprobranti mihi, quòd fidam verbo tuo.
43 Et ne omninò eripias ab ore meo ver-
bum veritatis: ſiquidẽ tua judicia expecto.
44 Et ſemper, temporibúſq; ſempiternis,
cuſtodiam legem tuam.
45 Equidem ſpatiabor in latitudine, quia
conſtitutiones tuas quæſivi:
46 Ac loquar de tuis obteſtationibus co-
ram regibus, neq; me pudebit earum.
47 Méq; oblectabo in tuis mandatis quæ
amo:
48 Et admovebo manus meas præceptis
tuis, quæ amo, déq; decretis tuis diſſeram.

Zain ז

49 Memor ſis verbi ad ſervum tuum pro-

lati quo me in ſpem adduxiſti.
50 Hoc enim meum ſolatium eſt in meis
miſeriis:quia eloquium tuum recreat me.
51 Quúmq; me ſuperbi irridēt ſupra mo-
dum,non tamen deflecto à lege tua:
52 At recolens judicia tua à condito mū-
do Domine,ex iis magnum ſolatium acci-
pio.
53 Horror invadit me cogitantem de im-
piis,qui legem tuam deſerunt:
54 Mihi verò decreta tua ſunt carmina
in domo quam incolo.
55 Et noctu Domine recordor tui nomi-
nis,tuámq; legem cuſtodio:
56 Quæ quidem mea eſt, quandoquidem
conſervo tuas conſtitutiones.

Heth ח

57 Dixi Domine meam ſortem eſſe, vt cu-
ſtodiam verba tua.
58 Suſpicio faciem tuã ſupplex toto meo
corde, proin beneficum te mihi exhibeas
ſecundum verbum tuum.
59 Cogitatione obivi meas vias, & redu-
xi pedes meos ad obteſtationes tuas.
60 Feſtinavi & nullam moram feci, vt cu-
ſtodirem præcepta tua.
61 Funes impiorum conati ſunt me ab-
ſtrahere,cæterùm legis tuæ non ſum obli-
tus:

62 Me-

62 Media nocte surgo ad confitendum ti-
bi propter judicia tuæ justitiæ.
63 Súmq; omnibus socius, qui te reveren-
tur, & custodiunt constitutiones tuas.
64 Benignitate tuâ Domine plena est ter-
ra, quare doceto me decreta tua.

Teth ט

65 Benignè cum servo tuo egisti Domine
secundum verbum tuum.
66 Benè judicandi facultatem & scientiã
doce me, qui præceptis tuis fidem adhibeo.
67 Antequam in ærumnas incidissem, erra-
bam: nunc autem eloquium tuum custo-
dio.
68 Tu bonus es, benefacis; doce igitur me
decreta tua.
69 Superbi consuerunt adversùm me mẽ-
dacia; ego autem toto corde retineo con-
stitutiones tuas:
70 Quorum cor crassescit, vt adeps; ego
autem ex lege tua voluptatem capio:
71 Vtilissimum quoque mihi fuit, quòd in
miseriam dejectus sum, vt discerem decreta
tua:
72 Tuíq; oris lex melior mihi est, quàm
auri & argenti millenarij.

Iod י

73 Manus tuæ fecerunt me, & adornave-

runt me: erudias me ergò vt discam pręcepta tua.
74 Vt cernentes me qui te reverētur, gaudeant, quia in verbo tuo spem habeo.
75 Scio Domine, quòd judicia tua sint justitia & fides, quùm me detrusisti in miseriam:
76 Verùm obtingat quæso mihi tua benignitas, quę me consoletur secundum eloquium tuum, quod spem aperuit servo tuo.
77 Obveniat mihi tua misericordia vt vivam, siquidem lex tua meæ dilicię sunt.
78 Pudefiant autem superbi, qui mendacio me opprimere quærunt, quùm ego interim de constitutionibus tuis differam.
79 Redeant ad me qui te timent, quiq; nôrunt obtestationes tuas.
80 Sítque cor meum integrum in tuis decretis, propterea non pudefiam.

Caph כ

81 Defecit anima mea desiderans anxiè salutem tuam, quia in verbo tuo spem habeo.
82 Defecerunt oculi mei spectando quando veniat quod pollicetur eloquium tuum, ita vt dicam, Quando me consolaberis?
83 Similis enim evasi vtri in fumo pendenti: attamen decreta tua non sum oblitus.

84 Quam-

84 Quamdiu ſervus tuus expectabit? quã-
do exiges pœnas à perſequentibus me?
85 Superbi foderunt mihi foveas, quod nõ
ſit ſecundum legem tuam.
86 Omnia tua prȩcepta ſunt fides: quũ igi-
tur iniquè me perſequantur, fer mihi opem.
87 Parùm abfuit quin me confecerint in
terra: ego tamen non deſerui tuas conſtitu-
tiones.
88 Vivifica me pro tua benignitate, & cu-
ſtodiam obteſtationem oris tui.

Lamed ל

89 Verbum tuum Domine perſtat æternũ
in cœlo.
90 Tuáque fides per vniverſa ſecula, qui
paráſti terram, vt conſiſtat.
91 Eáque perſiſtunt vſque in hodiernum
diẽ tuis judiciis: omnia enim tibi ſerviunt.
92 Niſi lex tua meæ deliciæ eſſent, periiſ-
ſem in miſeria tua.
93 Non obliviſcar æternùm cõſtitutiones
tuas, quoniam illis recreâſti me.
94 Quùm verò tuus ſim, ſerva me, quia cõ-
ſtitutiones tuas exquiſivi.
95 Me obſervant impij vt me perdant, quũ
obteſtationes tuas perpendo.
96 Video finem habere omnia, etiam per-
fectiſſima: tuum autem prȩceptum latiſſimè
patet.

Mem ם

97 Quantùm ego tuam legem amo! de
qua meus ſermo eſt quotidiè.
98 Tu me ſapientiorem reddidiſti meis in-
imicis per tuum præceptum, nam id perpe-
tuò meum eſt.
99 Plùs etiã ſapio quàm ij qui me docent:
quia de obteſtationibus tuis mihi ſermo
eſt.
100 Et rectiùs perpendo omnia quàm ſe-
nes, quia conſervo tuas conſtitutiones.
101 Pedes meos prohibeo ab omni via
ducenti ad vitia, propterea quòd verbũ tu-
um cuſtodio:
102 Neq; à judiciis tuis decedo: quia tu
vivendi normam præſcripſiſti mihi.
103 Quàm dulce eſt palato meo eloquiũ
tuum, certè ori meo dulcius melle eſt.
104 Ex tuis cõſtitutionibus rectè res per-
pendo, & propterea odi omnem ſemitam
fallacem.

Nun נ

105 Verbum tuũ lucerna eſt pedibus me-
is, & lux ad iter meum.
106 Iuravi, idque conſtanter præſtabo, vt
cuſtodiam judicia tuæ juſtitiæ.
107 Supra modũ dejectus ſum: quamob-
rem recrea me Domine ſecundum verbum
tuum.

108 Gratæ igitur sint tibi Domine oblationes, quas sponte nuncupavit os meum, & judicia tua doce me.
109 In discrimine vitæ semper versor: non tamen obliviscor legis tuæ.
110 Impij tetenderunt mihi laqueum: non tamen à constitutionibus tuis aberro.
111 Æternâ hereditate mihi venerunt obtestationes tuæ: sunt enim gaudium cordis mei.
112 Adjeci animum meum decretis tuis, vt exequar illa in finem vsque, & adeò æternùm.

Samech ס

113 Odi cogitationes quibus distrahitur animus: amo autem legem tuam.
114 Tu meum confugium & scutum meũ es, & in verbo tuo spem collocavi.
115 Recedite à me pravi homines: ego enim conservabo mandata Dei mei.
116 Suffulci me eloquio tuo, & vivam: & ne me pudefacias frustratum expectatione mea.
117 Stabilito me, & servabor, ac semper ex contemplatione decretorum tuorum voluptatem capiam.
118 Conculcabis omnes quicunque aberrant à decretis tuis: nam fallacia est ipsorum

vafrities.

119 Tollis vt ſcoriam omnes impios in terra: quamobrem amo tuas obteſtationes.

120 Perhorreſcit corpus meum præ timore tui, & judicia tua revereor.

Ain

121 Feci judicium & juſtitiã: ne igitur me tradas oppreſſoribus meis.

122 Oblecta ſervum tuum rebus bonis, & ne ſinas vt me opprimant ſuperbi.

123 Oculi mei defecerunt anxiè ſpectãdo ad ſalutem tuam & eloquium tuæ juſtitiæ.

124 Age cum ſervo tuo pro tua benignitate, & decreta tua doce me.

125 Servus tuus ſum, erudi ergò me, vt intelligam tuas obteſtationes,

126 Eſt autem Domino tempus idoneum vt agat: ſiquidem ruperunt legem tuam.

127 Quamobrem præcepta tua amavi magis quàm aurum & obryzum:

128 Eámque ob rem omnes conſtitutiones vniverſas defendo vt rectiſſimas: omnẽ autem ſemitam fallacem odio proſequor.

Pe

129 Quia mirificæ ſunt obteſtationes tuę: idcircò anima mea conſervavit eas.

130 Ingreſſus verborum tuorum lucem offert, & erudit ſimplices:

131 Eóque aperio meum os, & traho an-
helitum, quia præcepta tua desidero.
132 Respice ad me, & benignè mecum a-
gito, vt assoles facere erga nominis tui ama-
tores.
133 Formato gressus meos eloquio tuo, et
ne dominetur mihi vlla vanitas.
134 Redimito me ab oppressione huma-
na, vt custodiam tuas constitutiones:
135 Et serenum vultum ostēde servo tuo,
ac doce me tua decreta.
136 Rivi aquarum descendunt ab oculis
meis propter illos qui non custodiunt legē
tuam.

Zade צ

137 Iustus es Domine, & rectum judicium
tuum.
138 Omninò autem præcepisti justitiam
obtestationum tuarum.
139 Conficit me indignatio mea, quòd
hostes mei obliti sunt verborum tuorum.
140 Est eloquium tuum purgatissimū, id-
que servus tuus amat.
141 Parvus quidem & contemptus sum:
non tamen obliviscor constitutionum tua-
rum:
142 Iustitia tua sempiterna est justitia, &
lex tua veritas.

143 Pe-

143 Periculum & anguſtia deprehende-
runt me, tamen præcepta tua meæ deliciæ
ſunt.
144 Iuſtitia obteſtationum tuarum ęterna
eſt: erudi ergò me, vt vivam.

Koph ק

145 Quia clamo toto corde, annue mihi
Domine, vt conſervem decreta tua.
146 Quia te clamo, ſerva me, vt cuſtodiā
obteſtationes tuas.
147 In crepuſculo antevertens clamo, &
habeo ſpem in verbo tuo.
148 Oculi mei antevertunt vigilias, vt diſ-
ſeram aliquid de tuo eloquio.
149 Vocem meam exaudi Domine pro tua
benignitate, & recrea me ſecundum judiciū
tuum.
150 Propiùs me acceſſerunt ſectantes ſce-
lus, qui longè diſceſſerunt à lege tua:
151 Tu quoque prǫſtò ades Domine, & om-
nia præcepta tua veritas.
152 Quod iampridem novi ex obteſtatio-
nibus tuis, quoniam æternùm eas fundaſti.

Res ר.

153 Reſpice miſeriam meam, & eripe me:
quoniam tuæ legis non ſum oblitus.
154 Age cauſam meam, & me vindica, &
recrea me oblato eloquio tuo.

155 Longè absistit ab impijs salus : quia
decreta tua non inquirunt.
156 Plurima est misericordia tua Domine,
quocirca recrea me secundum judicium
tuum.
157 Multos quidem habeo persecutores
& hostes; non tamen deflexi à tuis obtesta-
tionibus.
158 Videns prævaricatores meipsum ex-
crucio, eò quòd eloquium tuum non cu-
stodiunt.
159 Respice quòd constitutiones tuas a-
mem, propterea ô Domine recrea me pro
tua benignitate.
160 A primo tempore quo in hominum
notitiam venit, verbum tuum veritas est, &
omne judicium tuæ veritatis æternum est.

Sin ש

161 Principes me persecuti sunt abs re; cor
autem meum reveretur verbum tuum.
162 Lætor equidem in eloquio tuo, tan-
quam is qui opima spolia reperit.
163 Mendacium odi, & abominor: tuam
autem legem amo.
164 Septies in die laudo te, propter judi-
cia tuæ justitiæ.
165 Magna felicitas parata est amantibus
legem tuam, quique non impingunt in ali-
quod

quod offendiculum.

166 Expectavi tuam salutem Domine, tuáq; interim præcepta executus sum.

167 Et anima mea custodivit tuas obtestationes, quas ego valdè amo:

168 Et custodio tuas constitutiones, tuásq; obtestationes: nam omnes viæ meæ tibi expositæ sunt.

Thau ת

169 Perveniat meus clamor ad te Domine, & erudi me secundum verbum tuum.

170 Perveniat ad te precatio mea, & eripe me secundum eloquium tuum.

171 Promant labia mea laudem, quum docueris me decreta tua.

172 Reddat lingua mea eloquium tuum: nam omnia tua præcepta sunt veritas.

173 Adsit tua manus, quæ mihi opem ferat: quia elegi tuas constitutiones.

174 Desidero tuam salutem, Domine, tuáq; lex deliciæ meæ sunt.

175 Vivat anima mea, & te laudet, tuúmque judicium ferat mihi opem.

176 Erravi vt ovis quæ it perditum, verũ require servum tuum, quoniam præcepta tua non sum oblitus.

Psal. 120.

Canticum graduum.

Domi-

DOminum in magno meo periculo clamavi, qui annuit mihi.
2 Libera Domine animam meam à labio mendaci, & à lingua dolosa?
3 Quid inferat tibi Deus, aut quam rem adhibeat tibi ô lingua dolosa?
4 Pariter sagittis acutis, quas vir fortis intorquet, & carbonibus juniperorum similis est.
5 Hei mihi qui peregrinor inter Mesech, & ago in tentoriis Cedar.
6 Diu anima mea degit cum odientibus pacem.
7 Nam studeo paci, sed quùm loquor, ipsi ad bellum parati sunt.

Psal. 121.

Canticum graduum.

LEvo meos oculos ad montes, vndenã veniat auxilium meum.
2 Auxilium meum venit à Domino conditore cœli & terræ.
3 Non sinet pedem tuum vacillare, neq; dormiscet custos tuus:
4 Ecce nõ dormiscet, neq; dormiet, qui custodit Israelem.
5 Dominus custodit te, Dominus est vmbra tua adstans tibi ad dexteram.

6 Ideò ſol interdiù non te percutiet radiis, neq; luna noctu.
7 Dominus cuſtodiet te, ne accidat vllũ malum, & cuſtodiet animam tuam.
8 Dominus cuſtodiet te, quæcunque agentem ab hoc tempore in æternum.

Pſal. 122.
Canticum graduum Davidis.

LÆtor quùm mihi dicunt, Eamus ad domum Domini.
2 Steterunt pedes noſtri, ô Ieruſalem, in portis tuis.
3 Ieruſalem ædificata eſt, vt ſit civitas in qua ſimul conſociantur homines:
4 Ad quam aſcendunt tribus, nempe tribus Dei, ex obteſtatione quâ Iſraelitæ obſtricti ſunt, vt cõfiteantur nomini Domini.
5 Illic enim conſtitutæ ſunt ſedes ad judicium, nempe ſedes domus Davidicæ.
6 Precamini felicitatem ipſi Ieruſalem, ac benè ſit iis qui diligunt eam.
7 Sit inquite pax intra tua propugnacula, & proſperitas in palatiis tuis.
8 Propter fratres meos & amicos meos loquar, quod tuam felicitatem concernat.
9 Etiam propter domum Domini Dei noſtri quæram quod proſit tibi.

Pſal.

Psal. 123.

Canticum graduum.

AD te levo meos oculos, ad te inquam qui habitas in cœlis.

2 Ecce quemadmodum oculi ſervorum intenti ſunt ad manum dominorum ſuorũ, & quemadmodum oculi ancillæ ad manũ ſuæ dominæ: ſic noſtri oculi converſi ſunt ad Dominum Deum noſtrum, donec nobis benefaciat.

3 Benignè agas nobiſcum, quia valdè ſaturati ſumus contemptu.

4 Multo jam tempore anima noſtra ſatiata eſt irriſione opulentorum, & contemptu ſuperborum.

Psal. 124.

Canticum graduum Davidis.

NIſi Dominus qui præſtò nobis eſt, juviſſet, dicat nunc Iſrael:

2 Niſi Dominus qui præſtò nobis eſt juviſſet, inſurgentibus in nos hominibus:

3 Vivos jam nos deglutiviſſent, quum irâ in nos æſtuârunt:

4 Iam vt aquæ nos inundaſſent, & torrens caput noſtrum ſuperaſſet.

5 Iam aquæ tumidæ ſuperaſſent animam noſtram,

6 Prædicandus est nobis Dominus, qui
non tradidit nos prædam eorum dentibus.
7 Anima enim nostra erepta est laqueo
aucupum, & laqueo perrupto nos erepti
sumus.
8 Est ergo nostrum auxilium in nomine
Domini conditoris cœli & terræ.

Psal. 125.

Canticum graduum.

QVI fidunt Domino, vt mons Sion, nō
movebuntur, sed permanebunt æter-
nùm.
2 Quemadmodum circum Ierusalem
sunt montes, ita Dominus circum suum po-
pulum ab hoc tempore in æternum.
3 Non enim permanebit impietatis per-
tica in sorte justorum, ne justi manus suas
admoliantur iniquitati.
4 Benefac Domine bonis, & eis qui sunt
probâ mente.
5 Eos autem qui deflectunt ad suas pra-
vitates, ducat Dominus damnatos cum fa-
cinorosis, & incolumitas sit Israeli.

Psal. 126.

Canticum graduum.

QVum Dominus restituet postliminiò
ipsam Sion, videbimur nobis per som-
nium

nium mala pertulisse.
2 Túncq; os nostrum risu implebitur, & lingua nostra jubilo: tunc dicent inter Gē-
tes, Dominus res maximas cum istis egit.
3 Dominus reverâ res maximas nobiscū
egit, nosq; læti facti sumus.
4 Reduc Domine nostram captivitatem,
vt torrentes Austro siccos.
5 Qui seminant cum lachrymis, cum ju-
bilo metent.
6 Qui portat vas seminarium, perget flē-
do: sed portans manipulos suos subinde re-
dibit cum jubilo.

Psal. 127.

Canticum graduum Solomonis.

NIsi Dominus ædificet domum, frustrà molestias perferunt qui eam ædificāt: nisi Dominus custodiat civitatem, frustrà vigilat custos.
2 Frustrà est quòd mane surgitis, & serò
quietem capitis, edentes cibum doloribus partum: quum Deus interim charis hominibus somnum concedat.
3 Ecce liberi sunt hæreditas Domini, &
fructus ventris est præmium.
4 Liberi in juventute obtingentes simi-
les sunt sagittis manu validi viri missis.

5 Et beatus eſt qui pharetram ſuam illis
implevit, quia non pudefient, quum diſ-
ceptabunt cum ſuis æmulis in porta.

Pſal. 128.
Canticum gradunm.

BEatus eſt qui timet Dominum incedens
per vias ipſius.
2 Nam labore manuum earum parta æ-
des, beatus eris, & optimè habebis.
3 Vxor tua erit ſimilis viti fructiferæ in
lateribus domus tuæ, filiiq; tui ſimiles plã-
tulis olivarum circum menſam tuam.
4 Ecce enim ſic felix reddetur vir, qui ti-
met Dominum.
5 Felicem te reddet Dominus è Sion, vt
ſpectes ſoſpitatem Ieruſalem omnibus di-
ebus vitæ tuæ.
6 Et videas filios filiorum tuorum & ſal-
vum ſtatum Iſraelis.

Pſal. 129.
Canticum graduum.

SÆpiùs oppugnaverunt me à juventute
mea, dicat nunc Iſrael.
2 Sæpiùs inquam oppugnaverunt me à
juventute mea; ceterùm non prævaluerunt
mihi.

3 Araverunt in dorſo meo aratores, &
longos duxerunt ſulcos:
4 Dominus autem juſtus diſſecuit funes
impiorum.
5 Pudefiant, & repellantur retrorſùm,
quotquot odio proſequuntur ipſam Sion.
6 Et ſimiles evadant fœno quod in tectis
naſcitur, quod areſcit antequam quiſquam
evellat,
7 Ita vt metens non impleat manum ſu-
am, neq; ſinum ſuum qui manipulos colli-
git:
8 Neq; prætereuntes dicunt, Benedictio
Domini vobis obtingat, nec dicunt inquã
benè precamur vobis in nomine Domini.

Pſal. 130.
Canticum graduum.

EX profundo malorum te voco Domine.
2 Domine audi vocem meam, tuæq;
aures ſint intentæ ad vocem meæ precatio-
nis.
3 Si enim iniquitates obſervare velis ô
Deus, Domine quis ſubſiſtet?
4 Verùm apud te clementia eſt, & prop-
tereà timeris.
5 Ideò expectavi Domine, expectavit &
anima mea, & in verbo tuo ſpem habeo:

6 Anima mea expectat Dominum ab a-
gentibus vigilias matutinas vsq; ad agen-
tes vigilias matutinas.
7 Israel præstoletur Dominum: quia be-
nignitas est apud Dominum, & copiosa re-
demptio apud eum est.
8 Qui redimet Israelem ab omnibus suis
iniquitatibus.

Psal. 131.

Canticum graduum Davidis.

DOmine cor meum non superbivit, neq;
oculi mei elati fuerunt, neque ostenta-
vi res magnas, nec quæ non concessa fue-
rant, arrogavi mihi.
2 Malè sit mihi si non comparavi, & simi-
lē judicavi animam meam puero ablactato
apud matrem suam: éstque anima mea in
me similis puero ablactato.
3 Israel præstolare Dominum, ab hoc tē-
pore in æternum.

Psal. 132.

Canticum graduum.

MEmento Domine omnium quibus affli-
ctus fuit David, vt ei bono sit.
2 Qui juravit Domino, & vovit potenti
Deo Iacobi.

3 Malè ſit mihi, ſi tabernaculum domus meæ ſubiero, ſi conſcendero ſpondam lecti mei.
4 Si conceſſero meis oculis ſomnum, & palpebris meis dormitionem.
5 Donec inveniam locum Domino & habitacula potenti Deo Iacobi.
6 Quem audivimus in Ephratá, & invenimus eum in agris ſylveſtribus.
7 Adeamus habitacula ejus, & adoremus ſcabellum pedum ejus.
8 Surge Domine perventurus ad requiem tuam, tu & arca tuæ fortitudinis.
9 Sacerdotes tui juſtitiam induant, & homines tui benigni jubilent.
10 Non repulſam à te accipiat vnctus tuus, propter Davidem ſervum tuum.
11 Iuravit Dominus Davidi veritatem, neque diſcedet ab ea, De fructu ventris tui aliquem ſolio tuo imponam.
12 Si cuſtodierint filij tui fœdus meum & obteſtationes illas quas docebo eos, etiam ipſorum filij ſedebunt tibi in ſolio in æternum tempus.
13 Nam Dominus elegit Sion, & expetivit eam ſibi ſedem.
14 Inquiens, Hæc mea eſt requies ſempiterna, hic habitabo, quoniam expetivi eam.

15 An-

15 Annonam ejus magna felicitate cumulabo, & pauperes ejus pane saturabo.
16 Ac sacerdotes ejus induam salute, ejúsque benigni homines impensè jubilabunt.
17 Ibi cornu Davidi germinare efficiam, et lucernam paravi uncto meo.
18 Cujus inimicos induam pudore, super ipsum autem efflorebit diadema ipsius.

Psal. 133.

Canticum graduum Davidis.

ECce quàm bonum & quàm jucundum est, si fratres etiam cohabitent.
2 Perindè est ac si vnguentum bonum capiti infusum descendat in barbam, in barbã inquam Aharonis, quod descendat in capitium vestimentorum ejus.
3 Sicut ros montis Hermon, & vt ros qui descendit in montes Sion: quia Dominus mandavit ibi esse benedictionem, & vitam sempiternam.

Psal. 134.

Canticum graduum.

ECce prædicate Dominum omnes servi Domini, qui statis in domo Domini etiã noctu.
2 Tollite manus vestras cum sanctitate,

&

& prædicate Dominum.

3 Donet te felicitate Dominus è Sion,
qui condidit cœlum & terram.

Psal. 135.
Hallelu-ia.

1 LAudate nomen Domini, vos servi Domini laudate inquam.

2 Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

3 Laudate Deum, quia bonus est Dominus, & psallite nomini ejus, quia jucundum est.

4 Deus enim elegit sibi Iacobum, & Israelem in suum peculium.

5 Scio enim quòd magnus sit Dominus, & Dominus noster antecellat omnes deos:

6 Qui fecit quæcunque voluit in cœlo & in terra, in mari & omnibus abyssis.

7 Qui elevat nubes ab extremitate terræ, & fulgura convertit in pluviam, educítque ventum è suis thesauris.

8 Qui percussit primogenita Ægypti pariter in genere hominum, & in pecore.

9 Et immisit signa & portenta Ægypto mediæ, ipsiq; Pharaoni & omnibus servis ejus,

10 Qui percussit gentes plurimas, & occidit

dit potentissimos reges.
11 Ipsum nimirùm Sihon regem Amor-
rhæorum,& Og regem Basanitidis, & om-
nia regna Chananæorum:
12 Dedítque terram ipsorum hæreditari-
am,hæreditariam suo populo Israel.
13 O Domine tuum nomen æternum est,ô
Domine tua memoria sempiterna est.
14 Dominus enim judicabit suum popu-
lum,& de servis suis solatium reportabit.
15 Simulachra Gentiũ sunt argẽtea & au-
rea,opus quod manib⁹ hominis producitur
16 Habent enim os,& non loquuntur: ha-
bent oculos, & non vident.
17 Habent aures, & non audiunt: nasum
habent,nullus tamẽ flatus est in ore ipsorũ,
18 Quibus similes evadant qui ea faciunt,
& quicunque fidit eis.
19 O domus Israel prædicate Dominum,
domus Aharonis prædicate Dominum.
20 Domus Levi prædicate Dominum,ô ti-
mentes Dominum prædicate Dominum.
21 Prædicandus est Dominus è Sion, qui
Ierusalem inhabitat:hallelu-ja.

Psal. 136.

COnfitemini Domino,quoniã bonus est;
quoniã benignitas ipsius sempiterna est.
2 Confitemini Deo deorum: quoniam be-
nig-

nignitas ipsius sempiterna est.
3 Cófitemini Domino dominorum: quo-
niam benignitas ipsius sempiterna est.
4 Qui solus edit ingentia miracula: quo-
niam benignitas ipsius sempiterna est.
5 Qui cœlum condidit cum intelligen-
tia: quoniã benignitas ipsius sẽpiterna est.
6 Qui extendit terram super aquas, quo-
niam benignitas ipsius sempiterna est.
7 Qui fecit luminaria magna: quoniam
benignitas ipsius sempiterna est.
8 Solem qui dominiũ teneret diei: quo-
niam benignitas ipsius sempiterna est.
9 Et lunã atq; stellas, quę dominiũ tene-
rent noctis: quoniam benignitas ipsius sẽ-
piterna est.
10 Qui percussit Ægypti primogenita:
quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
11 Et Israelem eduxit è medio ipsorum;
quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
12 Manu validâ, & brachio extento: quo-
niam benignitas ipsius sempiterna est.
13 Et fidit Mare rubrum sectionibus: quo-
niam benignitas ipsius sempiterna est.
14 Ac traduxit per illud Israelem: quoniã
benignitas ipsius sempiterna est.
15 Subvertit autem Pharaonem & ejus
exercitum in Mari rubro: quoniam benig-
ni-

nitas ipsius sempiterna est.
16 Qui deduxit populum suum per desertum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
17 Qui percussit reges magnos: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
18 Et occidit reges potentissimos: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
19 Ipsum Sihon regem Amorrhæorum: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
20 Et Og regem Basanitidis: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
21 Deditq; terram ipsorum hæreditariam; quoniam benignitas ipsius sempiterna est;
22 Hæreditariam Israeli servo suo: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
23 Qui memor fuit nostri, quum essemus oppressi: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
24 Nosque asseruit ab hostibus nostris: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
25 Qui cibum dat omnibus animantibus: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.
26 Confitemini Deo cœli: quoniam benignitas ipsius sempiterna est.

Psal. 137.

AD flumina Babylonis sedemus, & lacrymamur, quùm ipsius Sion memo-

tia ſubit:
2 Noſtrâſque citharas ſuſpendemus in ſa-
lices quæ ſunt in ea.
3 Ibi enim petierunt à nobis carmina, &
qui velut in acervos nos redegerunt, læti-
tiam petierunt, dicentes, canite nobis car-
men aliquod de Sion.
4 Quomodo autem caneremus carmen
Domini in terra aliena?
5 Si tui obliuiſcar ô Ieruſalem, obliuiſ-
catur dextera mea artis muſicæ:
6 Et hæreat lingua mea palato meo, ſi
non tui meminero, & ſi non meæ lætitiæ
memoriam ipſius Ieruſalem infero.
7 Memento Domine, vt ſe geſſerint filii
Edom, quũ Ieruſalem vaſtaretur, dicentes,
Evacuate, evacuate vſque ad ipſius funda-
mentum.
8 O filia Babylonis, quæ vaſtaris, beatus
eſt qui reddet tibi ea quæ nobis intuliſti.
9 Beatus qui apprehendet allidetq; tuos
infantes ad petram.

Pſal. 138.
Davidis.

Confitebor tibi toto corde meo, & co-
ram judicibus pſallam tibi.
2 Adorabo in templo tuo ſancto, & cõ-
fitebor nomen tuam propter benignitatẽ
tuam

tuam, & propter veritatem tuam; quia eloquium tuum excellentius fecisti omnibus quæ prædicantur de te.

3 Quo die te vocavi annuisti mihi, & animo meo robur amplius indidisti.

4 Quare confitebũtur tibi Domine omnes reges terræ, quia sermonis oris tui audiverunt.

5 Et cantabunt vias Domini, quia magna est Domini Maiestas.

6 Nam Dominus sublimis existit, & tamen, quod humile est, intuetur: & quod altum est eminùs cognoscit.

7 Quum versabor in medio periculo, recreabis me: & manum naso meorum inimicorum impinges, méque servabit dextera tua.

8 Dominus perficiet quod in me inchoavit: Domine tua benignitas sempiterna est; nec opera manuum tuarum omittes.

Psal. 139.

Præfecto cantorum Davidis hymnus.

DOmine tu me scrutatus es, & pernovisti.

2 Tu nòsti sive sedeam, sive surgam, & procul intelligis cogitationem meam.

3 Incessum meum & accubitum meum

even-

eventilasti, & omnes vias meas exploratas
habes.
4 Quia non est verbum in lingua mea,
quod non vniversum noveris Domine.
5 A tergo & à fronte me finxisti, & mihi
admolitus es manum tuam.
6 Admirabilem in me formando scienti-
am exhibuisti, & sublimiorem, quàm vt e-
am possim attingere.
7 Quò discedam à spiritu tuo, & quò à
facie tua fugiam?
8 Si enim ascendero in cœlum, tu ibi es:
& si sternam lectum meum in inferno, tu
ades.
9 Si sumam pennas auroræ, & habitem
in extrema parte maris;
10 Etiam ibi manus tua regit me, & dex-
tera tua prehendit me.
11 Et si dicam, verùm tenebræ me conte-
gent: etiam nox ipsa lux est circa me.
12 Ac ne tenebræ quidem aliquid tibi
occultant, & nox vt dies lucet: tenebræq;
& lux tibi juxtà habentur.
13 Tu enim possides renes meos, & me
contexisti in ventre matris meæ.
14 Tibi confiteor quòd miris & stupen-
dis modis format⁹ sim, quódq; eximia sint
opera tua, quæ optimè novit anima mea.

15 Robur meum non tibi occultatum est, quum in abstruso formarer, & velut opere Phrygio effingerer in novissimis terrę partibus.
16 Oculi tui me viderunt quùm essem fœtus informis, & in libro tuo vniversa membra descripta fuerunt, quæ deinceps multis diebus formarentur, quibus ne vnus quidē dies apud te conficitur.
17 Cæterùm ô Deus, quàm paucas tuas cogitationes assequor, & grandes summæ excrescunt.
18 Quas si numerare velim, plures sunt quàm arena, & experrectus adhuc de te cogito.
19 Siquidem occidis impium ô Deus, discedant à me sanguinarii:
20 Qui hostes tui loquuntur audacissimè, & vsurpant nomen tuum temerè.
21 Annō Domine odissem inimicos tuos, & meipsum excruciarem, quùm tibi resistunt?
22 Imò consummato odio illos persequor, mihíq; erunt hostes perpetuò.
23 Scrutare me Deus, & cognoscito cor meum: proba me, & cognoscito cogitationes meas.
24 Et videto num machiner aliquid pravi
ac

et deduc me in viam vniversis in mundo
calcandam.

Psal. 140.

Præfecto cantorum, hymnus Davidis.

ERipe me Domine à pravo homine, & à
violento viro me conserva:
2 Qui machinātur in corde mala, & quo-
tidiè concurrunt ad bella;
3 Suámq; linguam acuerunt vt serpens,
& venenū aspidis est in labiis eorum. Sela.
4 Custodi me Domine à manibus impii,
& conserva me à violento viro, qui cogi-
tant impellere gressus meos.
5 Superbi enim absconderunt mihi la-
queum & funes, rete quoq; propter trami-
tem extenderunt, & laqueos mihi posue-
runt. Sela.
6 Tunc dixi Domino, Tu es Deus meus,
Domine percipito auribus vocem mearum
precum.
7 Domine Domine fortitudo ad me ser-
vandum, tu protegis caput meum, quo die
arma capienda sunt.
8 Ne facias Domine impium desiderio-
rum suorum compotem, néve conatus ejus
provehas vt superior sit. Sela.
9 Tum caput hostium vndiq; me premē-

 tium

tium,tum alios operiat malum quod labiis
ſuis ſtruxerunt.
10 Carbones in eos provoluantur,& De-
us igne illos proſternat celeriter, ne reſur-
gant.
11 Vir linguax non ſit ſtabilis in terra, &
virum violentum malum venetur, ita vt
præceps impellatur.
12 Scio quòd Dominus faciet judicium in
cauſa humilis,& iudicium in cauſa paupe-
rum.
13 Profectò juſti confitebuntur nomini
tuo, & probi permanebunt in conſpectu
tuo.

Pſal. 141
Hymnus Davidis.

DOmine te voco, quare ad me feſtina,
meámque vocem auribus percipe cum
ad te clamo.
2 Valeat precatio mea pro incenſo ante
te, ac levatio manuū mearum pro veſperti-
no ſacrificio.
3 Appone Domine cuſtodiam ori meo,&
quod conſervet oſtium labiorum meorum.
4 Ne flectas cor meum ad rem quamcū-
que pravam,ne quid moliar cum impietate
conjunctum, vtens operâ facinoroſorum
ho-

hominum, neq; fruar delitiis ipſorum.
5 Percutiat me juſtus benignitate, & arguat me, neq; vnguentum optimum offendet meum caput: nam ita perſtabo, & precatione vtar, quum iſti mihi mala ſtruunt.
6 Demittentur judices eorum per loca ſaxoſa, & audient meos ſermones, ſiquidē jucundi erunt.
7 Oſſa noſtra morti proxima diſperſa ſunt, perinde ac ſi quis ligna findat aut terram proſcindat.
8 Ad te enim Domine Domine oculi mei conjecti ſunt, & in te ſpem habeo, ne igitur profundas meam animam.
9 Cuſtodi me, ne incidam in laqueum quem mihi tetenderunt, neq; in tendiculas facinoroſorum.
10 Impiiq; ſimul incidant in caſſes ſuos, ego autem vſq; progrediar.

Pſal. 142.

Eruditum carmen Davidis, precatio videlicet quum eſſet in ſpelunca.

VOce meâ Dominum clamabo, meáq; voce ad Dominum precabor.
2 Effundam ante illum eloquium meum, eiq; exponam meum periculum.
3 Quùm deficit in me ſpiritus meus, tu

novisti semitam meam, & quòd laqueum
mihi absconderunt in via per quam ambu-
lo.
4 Dum respecto ad dexteram, & video,
non est index mihi & effugium mihi præ-
clusum est, nec quisquam rationem habet
animæ meæ.
5 Proinde Domine te clamo, ac dico, Tu
es meum cõfugium, & sors mea in terra vi-
ventium.
6 Ausculta meum clamorem, quia valdè
inops sum méq; à persecutoribus meis eri-
pito, qui prævaluerunt mihi.
7 Et educ animam meam è carcere, vt
confitear nomen tuum, ac justi coronas
imponant sibi propter me, quia in me be-
neficia contulisti.

Psal. 143.

Carmen Davidis.

AVdi Domine supplicationem meam, &
percipe meas preces, & per tuam fidem
atque justitiam tuam exaudi me:
2 Ne ambules tamen in jus cum servo
tuo: nullus enim vivens, coram te justus
est.
3 Inimicus enim persequitur animã me-
am, & vitam meam humum afflixit méque
de-

detrusit in loca tenebricosa velut jam olim
mortuos.
4 Meúsque spiritus in me deficit, & cor
meum intra me stupuit.
5 Recolo tamen tempora superiora, & de
omnibus factis tuis commentor ac dissero
de opere manuum tuarum.
6 Expando manus meas ad te, & anima
mea te optat vt terra siticulosa. Sela.
7 Citò exaudi me Domine, quia spiritus
meus defecit, neque mihi occultes faciem
tuam, alioquì similis factus sum descendẽ-
tibus in foveam.
8 Fac vt manè audiam benignitatem tu-
am, quoniam tibi fido, & monstra mihi viã
quam ingrediar, siquidem te affecto.
9 Eripe me inimicis meis Domine, nam
apud te me abscondi.
10 Doce me vt perficiam voluntatem tu-
am, quia tu es Deus meus tuúsque spiritus
bonus deducat me per terram planam.
11 Recrea me Domine propter nomen tu-
um, & animam meam periculo eripe per
tuam justitiam.
12 Et excinde inimicos meos per tuã be-
nignitatem, ac perde vniversos hostes ani-
mæ meæ, siquidem servus tuus sum.

Psal. 144.
Davidis.

PRędicandus est Dominus rupes mea, qui assuefacit manus meas ad pręlium, & digitos meos ad bellum.
2 Benignitas mea, & munitio mea, arx mea, & liberator meus, ac clypeus. in quo spem habeo, qui mihi subdit populum meum.
3 Domine quid est homo, quòd rationē illius habeas: & filius hominis, quòd cogites de eo?
4 Homo vanitati similis est, & dies ejus vmbræ prætereunti.
5 Inclina Domine cœlum tuum, & descende, tange montes vt fument.
6 Iaculare fulmen, & dissipa eos, & mitte sagittas tuas, ac turba eos.
7 Missis manibus tuis de excelso erue me, ac eripe aquis multis, & manui alienigenarum;
8 Quorum os loquitur vanitatem, & dextra eorum patrat iniquitatem.
9 O Deus canam tibi novum carmen, & psallam tibi nablo decachordo.
10 Qui confert salutem regibus & subtraxit Davidem servum suum gladio noxio.

11 Erue

11 Erue me, & eripe me manui alienigenarum, quorum os loquitur vanitatem, & dextera eorum patrat iniquitatem.

12 Vt filij nostri adolescant in juventute sua velut plantæ, & filiæ nostræ similes sint anconibus, & ornatæ ad formam palatij.

13 Síntque cellæ nostræ plenæ, exhibentes annonam perpetuam, ovésq; nostræ pariant mille & decies mille in vicis nostris.

14 Boves nostri sub onere exerceantur; non sit ruptura murorum, non quisquã abiens in exilium, non etiam clamor in plateis nostris.

15 O beatum populum cui contigit ita vivere! beatum inquam populum cujus Deus est Dominus!

Psal. 145.
Laus Davidis.

1 EXtollam te, ô mi Deus Rex, & prædicabo nomen tuum sempiternis temporibus.

2 ב Quotidiè prædicabo, & nomen tuum laudabo sempiternis temporibus.

3 ג Magnus est Dominus, & impensè laudandus, cujus magnitudo imperuestigabilis est.

4 ד Omnia secula laudibus ferunt opera tua

tua,& fortia facta tua referunt.
5 ה De majestatis gloriæ tuæ decore, &
rebus tuis admirandis dissseram.
6 ו Prædicabunt homines robur admirã-
dorum operum tuorum, & ego narrabo
magnitudinem tuam:
7 ז Tuæque bonitatis ingentis memoriã
homines proment, & justitiam tuam læti
celebrabunt.
8 ח Dominus enim beneficus est & mise-
cors, patiens & magnæ benignitatis.
9 ט Bonus est Dominus in omnes, & mi-
sericordia ejus superat omnia opera ipsius.
10 י Tibi ideò Domine confitentur omnia
opera tua, & benigni tui homines te præ-
dicant.
11 כ Majestatem regni tui narrant homi-
nes, & de tua fortitudine loquuntur.
12 ל Vt fortia tua facinora, & majestatem
decoris regni tui exponant hominibus.
13 מ Regnum tuum regnũ est sempiternũ,
& dominium tuum per secula vniversa du-
rat.
14 ס Dominus fulcit omnes corruentes, &
erigit omnes inclinatos.
15 ע Omnium oculi te morantur, túque il-
lis cibum suum præbes tempestivè.
16 פ Tu aperis manum tuam, & saturas de-
si-

ſiderium omnium animantium.
17 [x] Iuſtus eſt Dominus in omnibus viis
ſuis,& benignus in omnibus operibus ſuis.
18 [p] Præſtò adeſt Dominus omnibus vo-
cantibus eum, omnibus eum vocantibus
cum veritate.
19 [ר] Facit autem quicquid volunt timen-
tes eum,& clamorem eorũ exaudit, ac ſer-
vat eos.
20 [ש] Dominus cuſtodit omnes diligentes
ipſum,perdit autem omnes impios.
21 [ת] Domini laudes proferet os meũ, om-
níſque caro prædicabit nomen ipſius ſan-
ctum temporibus ſempiternis.

Pſal. 146.
Hallelu-ia.

ANima mea lauda Dominum:Equidem Dominum laudabo dum vivam,& pſallam Deo meo dum ſuperſtes ero.
2 Nolite fidere principibus, aut homini
qui ſervandi facultatem non habet:
3 Cujus corpus redibit in terram ſuam,
vbi animam efflaverit, túncque occidunt
omnes ipſius cogitationes.
4 Beatus eſt qui Deum Iacobi habet in
ſuis auxilijs,& ſpem in Domino Deo ſuo.
5 Qui fecit cœlum & terrã,mare & om-

nia

nia quæ in eis sunt, quíq; custodit æternũ
veritatem.
6 Qui vindicat oppressos, & panem præ-
bet famelicis, Dominus soluit vinctos.
7 Dominus aperit oculos cœcorum, Do-
minus erigit inclinatos, Dominus amat ju-
stos.
8 Dominus custodit peregrinos, evehít-
que orphanum & viduam, depravat autem
viam impiorum.
9 Æternùm regnabit Dominus, & per
omnia secula Deus tuus ô Sion, hallelu-ja.

Psal. 147.

LAudate Deum, quia Deo nostro psallere
bonum, & jucundum est, & decet laudes
impendere.
2 Dominus enim ædificabit Ierusalem,
& congregabit profugos Israelitas.
3 Qui sanat fractos corde, & medetur
ipsorum doloribus.
4 Qui stellas in numerato habet, ac vni-
versas vocat nominibus.
5 Magnus est Dominus noster, & ingen-
tis potentiæ, cujus intelligentia innumera-
bilis est.

6 Dominus enim evehit manſuetos, & deprimit impios vſque ad terram.
7 Alternis canite Domino cum gratiarũ actione,& pſallite Deo noſtro cum cithara.
8 Qui operit cœlum nubibus, & parat pluviam terræ,& producit fœnum in montibus:
9 Qui dat pecori ſuum paſtum, & pullis corvorum qui eum vocant.
10 Non probat fortitudinem equi, neq; delectatur tibijs viri.
11 Delectatur autem Dominus timentibus ipſum,quíque præſtolantur ipſius benignitatem.
12 Laudibus Dominum perſequere Ieruſalem,túque Sion lauda Deum tuum.
13 Quia roborat vectes portarum tuarũ, & filijs tuis qui ſunt intra te felicitatẽ donat.
14 Qui pacem conſtituit intra fines tuos, & te ſaturat adipe frumenti.
15 Qui mittit eloquium ſuũ terræ,vt verbum ejus celeriter currat.
16 Qui dat nivem tanquam lanam,& pruinam ſpargit vt cinerem.
17 Et projicit glaciem ſuam vt laminas: quis frigus ipſius ſuſtinebit?
18 Miſſóque verbo ſuo liquefacit ea, &
ven-

vento ſuo afflat vt aquæ fluant.
19 Nuntiat autem verbum ſuum Iacobo;
& decreta ſua & judicia ſua Iſraeli.
20 Non egit ad hunc modum cum omni-
bus gentibus, neq; manifeſtavit eis judi-
cia. Hallelu-ja.

Pſal. 148.
Hallelu-ia.

LAudate Dominum cœlites, laudate eum
in excelſis.
2 Laudate eum omnes angeli ejus, lau-
date eum omnes exercitus ejus.
3 Laudate eum ſol & luna, laudate eum
omnes ſtellæ claræ.
4 Laudate eũ cœli ſupremi, & aquæ quæ
ſupra cœlos ſunt.
5 Hæc inquam laudent nomen Domini:
ipſo enim jubente creata ſunt.
6 Eáque ſtabilivit, vt æternùm perſtent,
ac legem præſcripſit, quam tranſgredi ne-
queunt.
7 Laudate Dominum terreſtres, draco-
nes, & omnes abyſſi.
8 Ignis & grando, nix & exhalatio, ven-
tus procelloſus, qui verbum ejus proſequi-
tur;
9 Montes & omnes colles, arbor fructi-
fera

feta & omnes cedri;
10 Bestia & omne pecus, reptile & avis
pennata;
11 Reges terræ & omnes populi, princi-
pes & omnes judices terræ;
12 Iuvenes et virgines, senes pariter et a-
dolescentes:
13 Hi laudent nomen Domini, quia nomē
ipsius sublime est, cujus gloria superat ter-
ram & cœlum.
14 Et erexit cornu suo populo, et laudem
omnibus suis benignis hominibus, filiis Is-
rael, populo ipsi conjuncto: hallelu-ja.

Psal. 149.
Hallelu-ia.

CAnite Domino carmen novum, & lau-
dem ejus in cœtu benignorum.
2 Lætetur Israel in conditore suo, filii-
que Sion exultent in rege suo.
3 Laudent nomen ejus cum tibia, tym-
pano, et citharâ psallant ei.
4 Dominus enim favet suo populo, et or-
nat mansuetos salute.
5 Gestiant benigni cum honore, & jubi-
lent in suis lectis.
6 Voces Deum extollentes sint in gut-
ture ipsorum, & gladius anceps in manu
eorum. 7 Vt

7 Vt in Gentes vlciſcantur, et corripiant
populos:
8 Vt vinciant reges illorum manicis, et
magnates eorum compedibus ferreis:
9 Vt Deus vlciſcatur in eos, quemadmo-
dum ſcriptum eſt: quod decori erit omni-
bus ipſius benignis hominibus. Hallelu-ja.

Pſal. 150.
Hallelu-ia.

LAudate Deum in ſanctuario ipſius, lau-
date eum in firmamento ſuæ potentiæ.
2 Laudate eum ob fortitudinem ipſius,
laudate eum pro ejus eximia magnitudine.
3 Laudate eum clangore tubæ, laudate
eum nablo & citharâ.
4 Laudate eû tympano & tybiâ, laudate
eum organis & fidiculâ.
5 Laudate eum cymbalis ſonoris, lauda-
te eum cymbalis reſonantibus.
6 Omnis ſpiritus laudet Deum. Halle-
lu-ja.

FINIS.

Pro officio totius Ecclesiæ in communi.

Rogamus te Domine Iesu Christe, vt afflati Spiritu, Verbum tuũ audiamus, & custodiamus, illóq; admoniti peccata nostra, quorum stipendium mors est, deplorãtes ad te, qui es vita, & resurrectio, vnum confugiamus. Et quia infinita pericula quotidiè nos circumvallant, concede, vt Spiritus gemitibus inenarrabilibus oret pro nobis, vt oportet, quo redempti, gratias tibi vni exhibeamus, per quem vnum ad nos bona omnia deveniunt. Quid enim aliud nostra inopia poterit, quàm petere à te, & gratiam habere tibi de acceptis? Hic honor est cultus novi Testamenti. Deinde, quià membra sumus corporis tui, & vnumquodq; suum vsum habet, oremus diligenter, vt ad suam quisq; vocationem spectet, ne nostrarum partium pertœsi, curiositate levi, quæ ad alios pertinent, occupemus, aut ne potiùs deprehendamur alienæ diligentiæ vituperatores, quàm benefactis

propriis navantes operam. Neq; oculus, utpote nobilior, viliores pedes præ se contemnat, neq; manus cœca, ac surda, Oculorum, & aurium acrimoniam sibi & ignotam, & non cõpetentem vindicent, ac dijudicent; sicuti inferiores eos, qui se sunt maiores, libenter, & perperàm solent dijudicare. Quin quisq; quod ex vocatione faciendum sibi incumbit, id faciat sedulò, cui docendum, ad doctrinam capiendum apposite doctrinam moderetur, cui partes ministri competunt, is susceptæ provinciæ concinnè respondeat, cui exhortandũ alios, is exhortationi congruentia meditetur, & agat, cui dandum aliis, is det simpliciter, qui praeest, præsit solicitè, qui facultates habet erogandas in pauperes, elargiatur hilariter. Non dissimiliter in vocationibus ad hanc vitam pertinentibus affecti simus: æquo animo suam quisq; ferat conditionẽ, sive te Dominus magistratum, sive etiam subulcum, aut abiectius aliquid agere iusserit. Nam tu Domine æquissime non muneris splendorem, sed obeuntis obedientiam consideras. Abundè fuerit ad tranquillandum animum, quòd scimus placere tibi Deo nostro, quod agimus, & præceptum esse à Domino, In labore vultus tui vescêris pane tuo. Ne sinas nos huic verbo immorigeros, otio & luxu perire, neq; nostra

ſtra quæramus, ſed quæ aliorum, & quæ ſunt Ieſu Chriſti. Da nobis mutuam dilectionem, vt ſimus vnanimes, ſimiliter affecti, miſericordes, affabiles, non retaliantes malum malo, aut convitium convitio, ſed contra benedicentes. Et quicquid ab alijs expectamus, idem & nos præſtemus viciſſim, vt adimpleamus legem Chriſti. Amen.

Pro Rege.

Cùm tuâ ſingulari, & eximiâ providētiâ, omnipotens Deus, hunc populum conſtitueris regia poteſtate gubernandum; theſauros potentiæ tuæ, ac omnium virtutum divitias ad Regem noſtrum ~~Iacobum~~ Carolum ornandum largiter effundas, quò tibi perpetuo glutine fidei, atq; iuſtitiæ copuletur. Vnde charus, gratioſúſq; omnibus ordinibus, quoſcūq; tibi placuerit ſubdere eius imperio, & ab hoſtibus eos tueatur, & mandatis tuis, cū pace, & tranquillitate obtemperare faciat. Vt non ſolùm in præſentia, ſed æternùm cum ipſis apud te feliciter vivat, in Eccleſia ſynceram Evangelij doctrinam promoveat, ſacramenta purgare, & à grege dominico vitia reſecare

studeat, in repub. verò, integra iudicia procuret, sana consilia in deliberando habeat, ad honorem nominis tui cuncta illi felicissimè procedant; denique plebs tua libertatem ab hostibus, & à peccatis adepta, vnà cum ipsa voluntati tuæ salutariter obsequatur, per Christum Dominum nostrum. Amen.

Tempore pestilentiæ.

NOn est mirum ô iustissime Pater, si varijs modis in nos sæuiunt elementa huius mũdi, nunc terræ quassationibus, nunc tempestatibus ac fulminibus, nunc fluminum ac marium exundationibus, nunc cœlestium corporũ exitialibus concursibus, nunc aëris infecti contagio, qui tuis donis frequẽter abutimur. Agnoscimus creaturam hic quoque servientẽ atque obedientem conditori suo, cuius præcepta nos toties negligimus: agnoscimus & paternam disciplinam, quâ nos leniter correptos revocas ab huius mundi fiducia, & ad æternæ vitæ desideriũ attrahis. Supplices rogamus, vt in ira tua misericordiæ recorderis, & quibus offensus immisisti has afflictiones, propitiatus submoveas. Non multùm nocebit pestilentiæ contagium, si nosmet à vitiorum

con-

contagio subducamus. Sed vtrunque ô misericordiarum pater tui muneris est, primum vt mentem habeamus à malitiæ venenis liberam, & corpus à pestilentiæ contagio tutũ. Qui in hac vita spei suæ fixerunt anchoran, in huiusmodi periculis confugiunt ad exquisita antidota, nonnulli ad certa Divorum nomina, quidam ad superstitiosas magorum artes: nos, quibus persuasum est neminem manũ tuam posse effugere, nihil arbitramur tutius, quàm ad te ipsum confugere, à iusto ad misericordem, velut ad tutissimam aram, nosipsos recipere, qui nunquam destituis spem omnem in tua bonitate repositam habentes, quo protectore in tuto sunt & qui moriuntur.

Pro docilitate.

AVdi preces nostras, æterna Patris sapientia Domine Iesu, qui omni ætati docilitatis commodum addidisti, adde quæsumus ad naturæ nostræ propensionem auxilium gratiæ tuæ, vt literas ac liberales disciplinas citiùs perdiscamus, sed tuæ gloriæ servituras: quarum adminiculis adiuta mens nostra pleniùs assequatur cognitionem tui, quem nôsse felicitatis humanæ summa est, vtq; ad tuæ sanctissimæ pueritiæ exemplum indies proficiamus, ætate, sapientiâ, & gratiâ, apud Deum

& apud homines, qui vivis, & regnas Deus in consortio Patris, et Spiritus sancti in aeterna secula. Amen.

GRATIÆ.

Ante cibum.

NOs miseri, & egentes homines, pro cibo, quem nobis ad alimoniam corporis sanctificatum es largitus, ut eo utamur grate, tibi Deus omnipotens, Pater cœlestis, gratias reverenter agimus, simul obsecrantes, ut cibum Angelorum, verum panem cœlestẽ, verbum Dei aeternum, Dominum nostrum, Iesum Christum nobis impertiaris, ut illo mens nostra pascatur, & per carnem, et sanguinem eius foveamur, alamur, & corroboremur. Amen.

Post cibum.

1 QVãdoquidem nos Domine donis tuis, omnipotens & misericors Deus, exatiasti, effice, ut quicquid per nos fieri aut secus velis diligenter observemus, atque illud animo syncero effectum praestemus, per Christum Dominum nostrum. Amen.

1 Do-

1 Domine salvum fac Regem.
2 Et exaudi nos, quo die invocaverimus te.

2 *DEus, in cuius manu sunt corda Regũ, qui es humilium consolator, fidelium fortitudo, protector omnium in te sperantiũ, da Regi nostro Iacobo, populóque Christiano triumphum virtutis tuæ scienter excolere, vt per te semper efferantur ad vitam per Christum Dominum nostrum.*

3 *DEus à quo derivatur omnis munificentia, & bonitas, debitas tibi gratias, agimus, quòd felicis recordationis Regem Henricum, eius nominis octavum, tuo spiritu afflaveris, vt hanc nostram Ecclesiam instituerit: & rogamus pro summa tua misericordia, vt cùm nos hoc tanto beneficio adiuti ad laudem tui nominis profecerimus, vnà cũ ipso, & eius maioribus, & fidelibus omnibus, qui iam in Domino dormiērunt, beatam resurrectionem, & æternæ felicitatis præmia consequamur, per Christũ DOMINŨ nostrum. Amen.*

FINIS.